

ויעש את המנורה זהב טהור מקשה עשה
את המנורה ירכה וקנה גביעיה כפתוריה
ופרחיה ממנה היו: ועבד ית מנרתא
דהב דכי. נגיד. עבד ית מנרתא שדה
וקנה כלידהא. חזורהא ושושנהא מנה
היו: וצנע אלמנארה מן דהב כאין.
מצמתה צנעהא ארגלהא וקצבהא.
ונאמאתהא. ותפאפיתהא וסואסנהא
מנהא כאנת: וששנה קנים וצאים מצורה
שלשה וקני מנה מצדה האחד ושלשה
קני מנה מצדה השני: ושתא קנין.
נפקין מסטרהא. תלתא קני מנרתא.
מסטרה חד. ותלתא קני מנרתא. מסטרה
תנינא: וסת קצבאת. כארגאת מן
גאנביהא. תלתא קצבאת מן גאנבהא
אדואחד. ותלתא קצבאת מן גאנבהא
אתאני: שלשה גבעים משקלים בקנה
האחד כפתור ופרח ושלשה גבעים
משקלים בקנה אחד כפתור ופרח פן
לששת הקנים היצאים מן המנורה:
תלתא כלידיו. מצירין. בקניא חד חזור
ושושן. ותלתא כלידיו. מצירין. בקניא
חד חזור ושושן. פן לשתא קנין. הנפקין
מן מנרתא: תלתא גאמאת מלוואת.
פי כל קצבה תפאחה וסוסנה. כדאך
לצסת אלקצבאת. אלכארגאת מנהא:
ובמנה ארבעה גבעים משקלים כפתוריה
ופרחיה: ובמנרתא ארבעא כלידיו.
מצירין. חזורהא ושושנהא: ופי אמנארה
ארבע גאמאת. מלוואת. תפאפיתהא
וסואסנהא: וכפתור תחת שני הקנים
ממנה וכפתור תחת שני הקנים ממנה
הקנים היצאים ממנה: וחזור. תחת
הרין קנין המנה. וחזור תחת הרין
קנין המנה. וחזור. תחת הרין קנין
המנה. לשתא קנין. הנפקין מנה:
ותפאחה תחת כל קצבתין מנהא. כדאך
לצסת אלקצבאת. אלכארגאת מנהא:
כפתוריהם וקנתם ממנה היו כדה מקשה

אחת זהב טהור: חזורהו וקניהו מנה
היו. פולה. נגידא חדא דדהב דכי:
ותפאפיתהא וקצבהא מנהא כאנת.
כלהא מצמתה ואחדה מן דהב כאין:
ויעש את המנורה שבעה ומלקחיה
ומחלתיה זהב טהור: ועבד ית פוציניהא
שבעא. וציבתהא ומחלתיהא דדהב דכי:
וצנע להא סבעה סרג. וכלבאתהא
ומנאמדהא מן דהב כאין: פפר זהב
טהור עשה אתה ואת פלפליה: כפרא.
דהבא דכיא עבד יתה. וית פל מנהא:
מן בררה דהב כאין צנעהא. וגמיע
אניתהא: פ

ויעש את מזבח הקטרת עצי שטים
אמה ארבו ואמה רחבו רבוע ואמתיים
קמתו ממנו היו קרנתיו: ועבד. ית
מדבחה הקטרת פוסמיא דאעי שטין.
אמתיא אורביה ואמתיא פותייה מרבע
(מרובע). ותרתין אמין רומיה. מניה
הואה קרנוהי: וצנע מדבחה אלכבור מן
כשב אסנט. טולה דראע וערצה דראע
מרבע. וסמכה דראעין. מנה ארכאנה:
ויצף אתו זהב טהור אתינגו ואת קורתיו
סביב ואת קרנתיו ויעש לו זר זהב סביב:
וחפא יתיה דהב דכי. ית אגריה וית
פותרוהי. סחור סחור וית קרנוהי. ועבד
ליה. זיר דדהב סחור סחור: וגשאה
בדהב כאין. סטהה וחיטאנה. מסתדירא
וארכאנה. וצנע לה. זיגא מן דהב
מסתדירא: ושתי מפעלת זהב עשה קו
מתחת קו על שתי צלעותיו על שני
צדיו לבתים לבדים לשאת אתו בהם:
ותרתין עזקן דדהב. עבד ליה מדרע
לזיריה. על תרתין זויתיה. על תרין
סטרוהי. לאתרא לאריתיא. למטר יתיה
בהון: וחלקתין מן דהב. צנעהמא לה
מן תחת זיגה. פי גהתיה. כדאך עלי
גאנביה. מכאנא לאדהוק. ליחמל בהא:
ויעש את הפדים עצי שטים ויצף אתם
זהב: ועבד ית אריתיא דאעי שטין.

(*) רביעי כשהן מחוברין וחפא

וּחִפָּא יִתְהוֹן דְּחִפָּא: וְצִנֵּעַ אֲדַחֵק מִן כֹּשֵׁב אֶסְנַט. וְגִשְׁאָהּ בְּדַהֵב: וַיַּעַשׂ אֶת־שֵׁמֶן הַמִּשְׁחָה קֹדֶשׁ וְאֶת־קִטְרֹת הַסַּמִּים מִתּוֹר מַעֲשֵׂה רִקַּח: וְעֵבֶד יֵת מִשְׁחָא דְרִבּוּתָא קוֹדֶשׁא. וַיֵּת קִטְרֹת בּוֹסְמִיא דְכִי. עוֹבֵד בּוֹסְמִנִי: וְצִנֵּעַ דְּהֵן אֶלְמַסַּח מִקְרִסָא. וְצִמּוּג אֶלְבִּכּוֹר מִמְהֵרָא. צִנְעָה עִמָּאר: ם וַיַּעַשׂ אֶת־מוֹזֶבֶת הָעֵלָה עֲצֵי שִׁטִּים חֲמִישׁ אַמּוֹת אַרְבּוֹ וְחֲמִישׁ־אַמּוֹת רִחְבּוֹ רְבּוּעַ וְשִׁלְשׁ אַמּוֹת קָמְתוּ: וְעֵבֶד יֵת מִדְּבַחָא דְעֵלְתָא דְאֵעִי שִׁטִּין. חֲמִישׁ אַמּוּן אֲוִרְבִּיָּה. וְחֲמִישׁ אַמּוּן פּוֹתִיָּה מִרְבַּע (מְרוּבַּע). וְתֵת אַמּוּן רוֹמִיָּה: וְצִנֵּעַ מִדְּבַח אֲצַעֲיָדָה מִן כֹּשֵׁב אֶסְנַט. כִּמְסָה אֲדַרְעַ טוֹלָה. וְכִמְסָה אֲדַרְעַ עֲרֻזָּה מִרְבַּעָא. וְתֵלְאֲתָהּ אֲדַרְעַ סַמְכָה: וַיַּעַשׂ קִרְנָתוֹ עַל אַרְבַּע פְּנֵיתוֹ מִמְּנֵי הָיוּ קִרְנָתוֹ וַיַּצֵּף אֶתּוֹ נְחֹשֶׁת: וְעֵבֶד קִרְנָתוֹ עַל אַרְבַּע זְוִיתָיָה. מִצִּיָּה הָיָה קִרְנָתוֹ. וְחִפָּא יִתִּיָּה נְחֹשֶׁא: וְצִנֵּעַ אֲרַכְאָנָה. פִּי אַרְבַּע נְהֵאֲתָהּ. וְכֵאֲנַת אֲרַכְאָנָה מִנָּה. וְגִשְׁאָהּ בְּנַחֲאָם: וַיַּעַשׂ אֶת־פְּלִי־פְלִי הַמוֹזֶבֶת אֶת־הַסִּירֹת וְאֶת־הַיַּעֲוִים וְאֶת־הַמּוֹרְקָת אֶת־הַמּוֹזֶבֶת וְאֶת־הַמַּחְתֹּת בְּרִי פְלִי עֲשֵׂה נְחֹשֶׁת: וְעֵבֶד יֵת פֶּל מְנִי מִדְּבַחָא. יֵת פֶּסְכְּתִירוּהָא וַיֵּת מְגֻרְפוּתָא וַיֵּת מוֹרְקִיא. יֵת צִנּוֹרִיתָא וַיֵּת מַחְתִּיתָא. פֶּל מְנִיָּה עֵבֶד נְחֹשֶׁא: וְצִנֵּעַ גַּמִּיעַ אֲנִיתָהּ. אֲצִנְאֵן וְאֶלְמִנְאֶרְף וְאֶלְכְּרֵאֲנַב. וְאֶלְמִנְאֶשֶׁר וְאֶלְמִנְאֶמֶר. גַּמִּיעַ דְּאֶרְךְ צִנֵּעַ מִן נַחֲאָם: וַיַּעַשׂ לְמוֹזֶבֶת מִכְּפָר מַעֲשֵׂה רִשֶׁת נְחֹשֶׁת תַּחַת בְּרַבְּגוֹ מִלְמַטָּה עַד־חֲצוֹ: וְעֵבֶד לְמִדְּבַחָא סְרָדָא. עוֹבֵד מְצֻדָּתָא דְנְחֹשֶׁא. תַּחַת סוֹבִיבִיָּה. מִדְּרַע עַד פְּלִגְיָה: וְצִנֵּעַ לָהּ סְרָדָא. עֲלֵי צִנְעָה אִישְׁבַּכָּה מִן נַחֲאָם. דוֹן שְׂרַגְבָּה. מִן אֶסְפֵּל אֲרִי נֹצֵפָה: וַיַּצֵּק אַרְבַּע טַבַּעֲת בְּאַרְבַּע הַקְּצוֹת לְמִכְּבַּר הַנְּחֹשֶׁת בְּהִים לְבָדִים:

וְאֶת־כֹּשֵׁב אֶרְבַּע עוֹקֵן. בְּאַרְבַּע זְוִיתָא לְסְרָדָא דְנְחֹשֶׁא. אֶתְרָא לְאֲרִיחֵיא: וְצִנֵּעַ אַרְבַּע חֲלֵק. פִּי אֶלְאֲרַבַּע אֲזוּאִיא לְסְרָד אֲנַחֲאָם. מִכְּאֲנָא לְאֲדַחֵק: וַיַּעַשׂ אֶת־הַבָּדִים עֲצֵי שִׁטִּים וַיַּצֵּף אֶתְּם נְחֹשֶׁת: וְעֵבֶד יֵת אֲרִיחֵיא דְאֵעִי שִׁטִּין. וְחִפָּא יִתְהוֹן נְחֹשֶׁא: וְצִנֵּעַ אֲדַחֵק מִן כֹּשֵׁב אֶסְנַט. וְגִשְׁאָהּ בְּנַחֲאָם: וַיֵּבֵא אֶת־הַבָּדִים בְּטַבַּעֲת עַל צִדְעַת הַמוֹזֶבֶת לְשֵׁאת אֶתּוֹ בְּהֵם גְּבוּב לְחַת עֲשֵׂה אֶתּוֹ: וְאֵעִיר יֵת אֲרִיחֵיא בְּעוֹקְתָא. עַל סְטֵרֵי מִדְּבַחָא. לְמַפֵּל יִתִּיָּה בְּחוּן. חֲלִיד לְחוּן עֵבֶד יִתִּיָּה: וְאֲדַכֵּל אֲדַחֵק פִּי אֶלְחֵלֵק. אֲרִי גֵאֲנַבִּי אֲדַמְדַּבַּח. לִיחַמֵל בְּהָא. אֲדוּאָהּ מְגוּזָפָא צִנְעָהּ: ם וַיַּעַשׂ אֶת־הַכִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְאֵת כִּנּוֹ נְחֹשֶׁת בְּמִרְאֵת הַצְּבָאוֹת אֲשֶׁר צִבְאוּ פֶתַח אֶדְל מוֹעֵד: וְעֵבֶד יֵת כִּיּוֹרָא דְנְחֹשֶׁא. וַיֵּת בְּסִיסִיָּה דְנְחֹשֶׁא. בְּמַחְזוֹת נְשִׂיא. דְאֶתִּין לְצִלְאָה. בְּתַרְע מִשְׁכָּן וּמִנָּא: וְצִנֵּעַ אֲדַחֵק וּמִקְעֵדָה מִן נַחֲאָם. מִן מִרְאִיא אֲנַסָּא. אֲדַמְתִּי־שֵׁאתָ. עֵבֶד כֵּאֲב כֵּבֵא אֲלַמְחֶצֶר: ם וַיַּעַשׂ אֶת־הַחֲצֵר לְפִאתָא גִבֵּב תִּימְנָה קִדְעֵי הַחֲצֵר שִׁשׁ מִשׁוֹר מֵאָה בְּאִמָּה: וְעֵבֶד יֵת דְרֵתָא. לְרוּחַ עֵיבֶר דְרוּמָא. סְרָדֵי דְרֵתָא דְכִיּוֹן שׂוֹר. מֵאָה אַמּוּן: וְצִנֵּעַ אֲצִרְאֶרְךְ. מִן גְּהָהּ מֵהַב אֶלְגִּנּוּב. קְדוּעַ אֲצִרְאֶרְךְ מִן עֵשֶׂר מִשׁוֹר. מֵאָה דְרֵאֵעַ: עַמּוּדֵיהֶם עֲשִׂרִים וְאֲדַרְנֵיהֶם עֲשִׂרִים נְחֹשֶׁת וַיֵּת הָעַמּוּדִים וְחֲשִׁקֵיהֶם כֶּסֶף: עַמּוּדֵיהוֹן עֲשִׂרִין. וְסַמְכֵיהוֹן עֲשִׂרִין דְנְחֹשֶׁא. וַיֵּת עַמּוּדֵיא. וְכַבּוּשֵׁיהוֹן כֶּסֶף: עַמּוּדֵיהֶם עֲשִׂרִין וְקִנְאֵרְהֶם עֲשִׂרִין מִן נַחֲאָם. וְדֵרְאִפִּין אֶעֱמֵד וּמִרְאָהּ פְּצָה: וְלְפִאתָא צִפּוֹן מֵאָה בְּאִמָּה עַמּוּדֵיהֶם עֲשִׂרִים וְאֲדַרְנֵיהֶם עֲשִׂרִים נְחֹשֶׁת וַיֵּת הָעַמּוּדִים וְחֲשִׁקֵיהֶם כֶּסֶף: וְלְרוּחַ צִפּוֹנָא מֵאָה אַמּוּן. עַמּוּדֵיהוֹן עֲשִׂרִין. וְסַמְכֵיהוֹן עֲשִׂרִין דְנְחֹשֶׁא. וַיֵּת עַמּוּדֵיא.

חלק הקדוק. (ו) ייעש למוזב סכר. תיבת למוזב כפסמא אחת בכל התיגאן והוא מלרע. ועיין כפרשת וירא טה שכתבה שם: שמות כו (פתר תורה)

וּבְבוֹשֵׁיהֶון כֶּסֶף: וּמִן גַּהֵר אֲשֶׁמֶלֶךְ מֵאִיהֶ
 דְּרָאעַ. עֲמֹדֵהָ עֲשָׂרִין. וּקֹאֲעֵדֵהָ
 עֲשָׂרִין מִן נְחָאִם. וּזְרָאפִין אֲלֵעֶמֶד.
 וּטְלָאָהָא פִּצָּה: וּלְפִאֲתֵי־יָם קִלְעִים
 חֲמִשִּׁים בְּאַמָּה עַמּוּדֵיהֶם עֲשָׂרָה וְאַדְנִיָּהֶם
 עֲשָׂרָה וְוֵי הַעֲמּוּדִים וְחֲשׂוּקֵיהֶם כֶּסֶף:
 וְלִרְוֵת מַעֲרָבָא. סְרָדֵי חֲמִשִּׁין אַמּוּן.
 עַמּוּדֵיהֶון עֲשָׂרָא. וְסַמְכִיָּהֶון עֲשָׂרָא. וְוֵי
 עַמּוּדֵיָא. וּבְבוֹשֵׁיהֶון כֶּסֶף: וּמִן גַּהֵר
 אֲלֵגֶרֶב. קִדּוּעַ כְּמִסֵּן דְּרָאעַ. עֲמֹדֵהָ
 עֲשָׂרָה. וּקֹאֲעֵדֵהָ עֲשָׂרָה. וּזְרָאפִין
 אֲלֵעֶמֶד. וּטְלָאָהָא פִּצָּה: וְלְפִאֲתַת קִדְמָה
 מְזֻרְחָה חֲמִשִּׁים אַמָּה: וְלִרְוֵת. קִדּוּמָא
 מְדִנְחָא חֲמִשִּׁין אַמּוּן: וּמִן גַּהֵר אֲשֶׁרֶק
 כְּמִסֵּן דְּרָאעַ: קִלְעִים חֲמִשִּׁי־עֲשָׂרָה
 אַמָּה אֲרִי־הֶבְתֵּף עַמּוּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה
 וְאַדְנִיָּהֶם שְׁלֹשָׁה: סְרָדֵי חֲמִישׁ עֲשָׂרֵי
 אַמּוּן לְעֵבְרָא. עַמּוּדֵיהֶון תְּלָתָא. וְסַמְכִיָּהֶון
 תְּלָתָא: מְנַהָא קִדּוּעַ. כְּמִסֵּה עֲשָׂר דְּרָאעַ
 לְאַלְכֶם. עֲמֹדֵהָ תְּלָאֲתָה. וּקֹאֲעֵדֵהָ
 תְּלָאֲתָה: וְלְפִתֵּף הַשְּׁנִית מִזָּה וּמִזָּה
 לְשַׁעַר הַחֲצַר קִלְעִים חֲמִישׁ עֲשָׂרָה אַמָּה
 עַמּוּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַדְנִיָּהֶם שְׁלֹשָׁה:
 וְלְעֵבְרָא הַיְנָנָא. מְבָאֵא־מְבָא דְּתֵרַע דְּרָתָא.
 סְרָדֵי חֲמִישׁ עֲשָׂרֵי אַמּוּן. עַמּוּדֵיהֶון
 תְּלָתָא. וְסַמְכִיָּהֶון תְּלָתָא: וְלַאֲלַכֶם
 אֲתַאנִי. חֲתָא צַאר יְמִנָה וְיִסְרָה לְבַאב
 אֲצֵרָאֲדֶק. קִדּוּעַ טוּדָהָא כְּמִסֵּה עֲשָׂר
 דְּרָאעַ. וְעֲמֹדֵהָ תְּלָאֲתָה. וּקֹאֲעֵדֵהָ
 תְּלָאֲתָה: פְּלִי־קִלְעֵי הַחֲצַר סְבִיב שֵׁשׁ
 מְשׁוֹר: פֶּד סְרָדֵי דְּרָתָא. סְחֹר סְחֹר
 דְּבוּיָן שְׂזִיר: גְּמִיעַ קִדּוּעַ אֲצֵרָאֲדֶק.
 כִּסְתָרִירָא מִן עֲשָׂר מְשׁוֹר: וְהַאֲדָנִים
 לְעַמּוּדִים נְחֹשֶׁת וְוֵי הַעֲמּוּדִים וְחֲשׂוּקֵיהֶם
 כֶּסֶף וְצַפְוֵי־רֵאשִׁיָּהֶם כֶּסֶף וְהֵם מְחַשְׁקִים
 כֶּסֶף פֶּלַע עַמּוּדֵי הַחֲצַר: וְסַמְכִיָּא לְעַמּוּדֵיָא
 דְּנַחֲשָׂא. וְוֵי עַמּוּדֵיָא. וּבְבוֹשֵׁיהֶון כֶּסֶף.
 וְחַפְוֵי־רֵישִׁיָּהֶון כֶּסֶף. וְאַמּוּן מְכוּבָשִׁין
 כֶּסֶף. פֶּלַע עַמּוּדֵי דְּרָתָא: וּקֹאֲעֵד אֲלֵעֶמֶד
 מִן נְחָאִם. וּזְרָאפִין אֲלֵעֶמֶד. וּטְלָאָהָא פִּצָּה.

וְנִשְׂא רֹוסָהָא פִּצָּה. כְּמָא אֵין גְּמִיעָהָא
 מְמַלִּיָּה פִּצָּה: וּמְסַךְ שַׁעַר הַחֲצַר מְעֵשָׂה
 רִקְס תְּבִלְתַּת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלְעֵת שְׁנֵי וְשֵׁשׁ
 מְשׁוֹר וְעֲשָׂרִים אַמָּה אֲרָף וְקוּמָה בְּרֹחַב
 חֲמִישׁ אַמּוּת לְעַמַּת קִלְעֵי הַחֲצַר: וּפְרָסָא.
 דְּתֵרַע דְּרָתָא עוּבְד צִיִּיר. תְּבִלְתַּת וְאַרְגָּמָן.
 וְצַבְעֵ זְהוּרֵי וְבוּיָן שְׂזִיר. וְעֲשָׂרִין אַמּוּן
 אֲוֶרְכָא. וְרוּמָא פְּפוּתִיָא חֲמִישׁ אַמּוּן.
 לְקִבֵּל סְרָדֵי דְּרָתָא: וְסֹתֵר בַּאב
 אֲצֵרָאֲדֶק צִנְעָה רֵאקֶם. מִן אֲסַמְאֲנָנּוּן
 וְאַרְגָּמָן. וְצַבְנֶקְרָמּוֹ וְעֲשָׂר מְשׁוֹר. וּמִזְלָה
 עֲשָׂרִין דְּרָאעַ. וְסַמְכָה אֲדִי הוּ עֲרֻזָּה
 כְּמִסֵּה אֲדֹרַע. בַּאֲזוּא קִדּוּעַ אֲצֵרָאֲדֶק:
 וְעַמּוּדֵיהֶם אֲרַבְעָה וְאַדְנִיָּהֶם אֲרַבְעָה
 נְחֹשֶׁת וְוֵיָּהֶם כֶּסֶף וְצַפְוֵי־רֵאשִׁיָּהֶם
 וְחֲשׂוּקֵיהֶם כֶּסֶף: וְעַמּוּדֵיהֶון אֲרַבְעָא.
 וְסַמְכִיָּהֶון אֲרַבְעָא דְּנַחֲשָׂא. וְוֵיָּהֶון כֶּסֶף.
 וְחַפְוֵי־רֵישִׁיָּהֶון. וּבְבוֹשֵׁיהֶון כֶּסֶף: וְעֲמֹדֵהָ
 אֲרַבְעָה. וּקֹאֲעֵדֵהָ אֲרַבְעָה מִן נְחָאִם.
 וּזְרָאפִיָּנָהָא פִּצָּה. וְנִשְׂא רֹוסָהָא. וּטְלָאָהָא
 פִּצָּה: וְכַד־הִיתְלָת לְמִשְׁכַּן וְלְחֲצַר סְבִיב
 נְחֹשֶׁת: וְכַד סְבִיָא. לְמִשְׁכַּנָּא וְלְדְרָתָא.
 סְחֹר סְחֹר דְּנַחֲשָׂא: וְגְמִיעַ אֲוֶתָאֲד
 אֲלֵמַסְכָן וְאֲצֵרָאֲדֶק. מַסְתָרִירָא מִן נְחָאִם:

ק"ב פ"ס פנא"ה סימן. ומפפורין ויעש חרום בסלכ"ס א' ס"ו
 ו'. ס ג"ד למנחת שבת וב' זח'. אלה פקודי
 המשכן משכן העדת אשר פקד עלי
 פי משה עבדת הלויים ביד איתמר בן
 אהרן הכהן: אלו מניני משכןא משכןא
 דסהרותא. דאתמניא על מימרא דמשה.
 פולחן דיואי. בידא דאיתמר. פר אהרן
 כהנא: הדא ערד מא דכל פי אלמסכן
 מסכן אשהאדה. אדי ערד באמר
 מוס'. כרמה' אליואניין. עלי יד
 איתמר. אבן הרון אלאמאם:
 ובצלאל בן אורי בן חור למשה יהודה
 עשה את כל אשר צוה יהוה את משה:
 ובצלאל. פר אורי בר חור לשכנא
 דיהודה. עבר. ית כל הפקיד יי ית
 משה: ובצלאל. אבן אורי אבן חור מן

* חמישי כשהן מחוברות סכפ

גאו עדי ארעדר . לסת מאיה ארף
 ותלאתה ארף . וכמס מאיה וכמסין :
 ויהי מאת פכר הפסס לזקת את אדני
 הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדנים
 למאת הפכר פכר לאדן : והנה מאה
 פכרי כספא . לאתכא . ית סמכי קודשא .
 וית סמכי פרוכתא . מאה סמכין . למאה
 פכרין פכרא לסמכא : פכאן מן מאה
 בדרה אדורק . מא צייג מנהא קואעד
 אקדם . וקואעד אסגף . ודאך מאיה
 קאעדה . מן מאה בדרה כל קאעדה
 מן בדרה : ואתה ארף * ושבע המאות
 וחמשה ושבעים עשה ויום לעמודים
 וצפה ראשיהם וחשק אתם : וית ארף .
 ושבע מאה ושבעין וחמשים . עבר ויין
 לעמודיא . וחפי רישיהון וכפיש יתהון :
 וארף ואסבע אלמאיה ואלכמסה ואסבעין
 אדמתקאר . צנע מנהא זראפין דארעלמד .
 וגשא רוסהא ומלחהא : ונחשת התנופה
 שבעים פכר וארפים וארבע מאות שקל :
 ונחש אדמותא שבעין פכרין . ותרין
 ארפין וארבע מאה סלעין : ואמא נחאס
 אדעז פכר מאה קנטאר . וארפין
 וארבע מאה מתקאר : ויעש פה את
 אדני פתח אדל מועד ואת מזבת
 הנחשת ואת מככר הנחשת אשר ירו
 ואת פכר פכר המזבת : ועבר פה . ית
 סמכי תרע משפן ומנא . וית מדבחה
 דנחשא . וית סרדא דנחשא דיליה . וית
 פל מיני מדבחה : פצנע מנה . קואעד
 כבא אדמתצר . ומדבחה אנהאס . ואסרד
 אנהאס אדי לה . וגמיע אניתה : ואת
 אדני החצר סביב ואת אדני שער החצר
 ואת פכר יתרת המשפן ואת פכר יתרת
 החצר סביב : וית סמכי דרתא סחור .
 וית סמכי תרע דרתא . וית פל ספי
 משפנא . וית פל ספי דרתא סחור סחור :
 וקואעד אצראדק מסתדירא . וקואעד
 באבה . וגמיע אותאר אלמסכין . ואתאר

סכט יהודה . עמד גמיע מא אמר אלה
 בה מוסי : ואתו אהליאב בן אחיסמך
 למטה דין חרש והשב ורקם בתבלת
 ובארנמן ובתולעת השני ובשש ועמיה .
 אהליאב . פר אחיסמך . לשבמא דין נגר
 ואומן . וציר . בתכלא ובארננא . ובצבע
 זהורי ובבוצא : ומעה אהליאב . אבן
 אחיסמך . מן סכט הן אסתאר וחאדק .
 וראקם באראסמאנגון ואראנגואן . ואצבג
 אקרמו ואלעשר : ס פכר
 הזהב העשוי למלאכה בכל מלאכת
 הקדש ויהי זהב התנופה תשע ועשרים
 פכר ושבע מאות ושלשים שקל פשקל
 הקדש : פל דהבא . דאת עביר לעבירתא .
 בכל עבירת קודשא . והוה דהב ארמותא .
 עשרין ותשע פכרין . ושבע מאה ותלתין .
 סלעין פסלעי קודשא : אמא אדהב .
 אדי עמד פי אצנעה . דגמיע צנעה
 אקדם . פכאן גמלה דהב ארפיעה .
 תסעה ועשרין בדרה . וסבע מאה
 ותלאתין . מתקאר במתקאר אקדם :
 וכסף פקודי העדה מאת פכר וארף
 ושבע מאות וחמשה ושבעים שקל
 פשקל הקדש : וכסף . מניני פנשתא
 מאה פכרין . וארף ושבע מאה . ושבעין
 וחמשים . סלעין פסלעי קודשא : ואמא
 ארפצה . פכאן גמלה מא חצל מן
 מעדודי ארגמאעה מאה בדרה . וארף
 וסבע מאה וכמסה וסבעין . מתקאר
 במתקאר אקדם : פקע דגולגלת מחצית
 השקל פשקל הקדש לכל העבר עדי
 הפקדים מן עשרים שנה ומעדה לשיש
 מאות ארף ושלשת אלפים וחמש מאות
 וחמשים : תקלא דגולגולתא . פלגות
 סלעא פסלעי קודשא . לכל דעבר ער
 מניניא . מבר עשרין שנין ולעילא .
 לישית מאה ותלתא ארפין . וחמיש מאה
 וחמשים : מנשקה לכל גממה . ונה
 נצה מתקאר במתקאר אקדם . לכל מן

אלצראדק

חלק הדרוק . א) ואת הארף . בתא"ג אחד מצאתי הוי"ו נעי :

ועשר משזור. כמא אמר אלה מוסי':
 ם ויעשו את־אבני השלם מסבת
 משבצות זהב מפתחת פתותי חותם על־
 שמות בני ישראל: ועבדו ית אבני
 בורא. משקען מרמזן ברהב. גדיפן
 כתב מפרש. על שמהת בני ישראל:
 וצנעו הנארי אכלור. יחט בהא עיון
 מן דהב. מנקוש עדיהא כנקש אלכאתם.
 ערי אסמא בני אסראל: וישם אתם
 על פתפת האפר אבני זפרון לבני
 ישראל כאשר צוה יהוה את־משה:
 ושוי יתהון. על כתפי אפודא. אבני
 הוכרנא לבני ישראל. כמא דפקיד יי' ית
 משה: ונעדהם עלי גיבי אצדדה. הנאר
 דכר לבני אסראל. כמא אמר אלה

פ

מוסי':
 ויעש את־החשן מעשה חשב כמעשה
 אפר זהב תכלת וארגמן ותולעת שני
 ושש משזור: ועבד ית חושנא. עובד
 אימן כעובד אפודא. דהבא. תכלא
 וארגנא. וצבע זהרי ובויג שזיר: וצנע
 אבדנה. צנעה/חאדק בצנעה/אצדדה. מן
 דהבואסמאנגון וארגנא. וצבג קרמו ועשר
 משזור: רבוע היה כפול עשו את־החשן
 זרת ארבו וזרת רחבו כפול: מרבע
 (מרופע) הוה. עיף עבדו ית חושנא.
 זרתא אורפיה. וזרתא פותייה עיף:
 וכאנת אד צנעוהא מרבעה מצאעפה.
 מולדהא שבר וערצהא שבר: וימלא־בו
 ארבעה טורי אבן טור אדם פטרה
 וברקת הסור האתר: ואשלימו ביה.
 ארבעא סדרין דאבן טבא. סדרא קדמאה.
 סמקן ירקן וברקן. סדרא חד: ונצמו
 פיה. ארבעה סטור מן גוחר. אסטר
 אראזר יאקות אחמר. וזמרד ואצפר:
 והסור השני נפך ספיר ויהלם: וסדרא
 תנינא. אזמרגדן (אזמרגדן) שבויז
 וסכהלום: ואסטר אתאני. כתלי ומהא
 ובהרמאן: והסור השלישי לשם שבו

ואחלמת

אצראדק מסתדירא: ומן־התכלת
 והארגמן ותולעת השני עשו בני־שלד
 לשרת בקדש ויעשו את־בגדי הקדש
 אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את־משה:
 ומן תכלא וארגנא וצבע זהרי. עבדו
 לבושי שמושא לשמושא בקודשא. ועבדו.
 ית לבושי קודשא דלאהרן. כמא דפקיד
 יי' ית משה: ומן אלאסמאנגון וארארגנאן
 ואצבג ארקרמו. צנעו תיאב ארושי
 לאלכרמה פי ארקדם. וצנעו תיאב
 אלקדם אדי להרון. כמא אמר אלה
 מוסי':

פ

ויעש את־האפר זהב תכלת וארגמן
 ותולעת שני ושש משזור: ועבד ית
 אפודא. דהבא. תכלא וארגנא. וצבע
 זהרי ובויג שזיר: וצנע אצדדה. מן דהב
 ואסמאנגון וארגנאן. וצבג קרמו ועשר
 משזור: וירקעו את־פתי הזהב וקצין
 פתידם לעשות בתוך התכלת ובתוך
 הארגמן ובתוך תולעת השני ובתוך השש
 מעשה חשב: ורדירו. ית מסי דדהבא
 וקציצו חושין. למעבד. כגו תכלא וכגו
 ארגנא. וכגו צבע זהרי וכגו בוצא.
 עובד אימן: ודאלך באן ארקו אצפאיה
 אדהב וקצוהא סוכא. ונלוהא מע
 אלאסמאנגון וארארגנאן. ואצבג ארקרמו
 וארעשר. צנעה/חאדק: פתפת עשו־
 לו ב חברת ערי־שני קצוותו חבר:
 כתפין עבדו ליה מלפפין (מלפפין). על
 תרין סטרוהי מלפפ: וצנעו להא גיבאן
 מכייטאן. כייטוהמא פי מרפיה: וחשב
 אפדתו אשר עליו ממונו הוא כמעשהו:
 זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש
 משזור כאשר צוה יהוה את־משה: והמן
 תקיניה דעלוהי. מניה הוא כעזבדוהי.
 דהבא. תכלא וארגנא. וצבע זהרי ובויג
 שזיר. כמא דפקיד יי' ית משה: ושפושג
 אצדדה אדי עליה. מתלה בצנעתה.
 מן דהב ואסמאנגון וארגנאן. וצבג קרמו

חלק הדקדוק. ב) כהפת עשו לו. תיבת כהפת בתכיר בכל התיאור: * קצותיו קרי

וְאֵחָדָמָה: וְסִדְרָא תְּלִיתָא. קַנְיֵרִי
 מְרַקְיָא וְעֵין עֲגָדָא: וְאַסְטֵר אֶת־אֵלֶת.
 גִּזְעוּסְבַג וּפִירוּזִי: וְהַטּוֹר הַרְבִּיעִי: תְּרִישִׁישׁ
 שֶׁהֵם וְיִשְׁפָה מוֹסַבֵּת מִשְׁבַּצַּת זָהָב
 בְּמִלְאָתָם: וְסִדְרָא רְבִיעָא. פְּרוּם יָמָא
 וְכוּרְלָא וּפְנִיתֵירִי. מִשְׁקֵעַן. מְרַמְצֵן פְּדֵהָב
 בְּאַשְׁלֻמוֹתֵהוּן: וְאַסְטֵר אֶרְאָבַע. אֲזִרְק
 וְבלוֹר וְיִסְף. יִחַיֵּם בְּתָא עֵינֵן מִן דְּהָב פִּי
 נְצִאמָהָא: וְהָאֲבָנִים עַד־שְׁמַת פְּנִי־
 יִשְׂרָאֵל הֵנָּה שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה עַד־שְׁמַתָם
 פְּתוּחֵי חֹתֶם אִישׁ עַד־שְׁמוֹ לְשָׁנִים עֶשְׂרִי
 שָׁבַט: וְאַבְנִיא. עַל שְׁמַת פְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֲנִין. תְּרִתָּא עֶשְׂרִי עַל שְׁמַת־הוּן. פְּתָב
 מְפָרֵשׁ פְּגֻרָף דְּעֻזְקָא גְבַר עַל שְׁמִיָּה.
 לְתֵירִי עֶשְׂרִי שְׁבַטִין: וְכֹאן עֵרִי אֲרַחֲזָרָה
 אֲסַמָּא בְּנֵי אֲסַרְאִיל. לֹאנְהָא אֲתָנִי עֶשְׂרִי
 נְצִיר אֲסַמְאִיהֶם. בְּנִקֵּשׁ אֲלֹכְאָתָם אֲסַם
 כְּלוֹאֲחַד עֵרִי חֲגֵרָה. כְּדֹאךְ לֹאֲתָנִי עֶשְׂרִי
 סַבְט: וְיַעֲשׂוּ עַד־חֲשֵׁן שְׁרִשְׁרֵת גְּבָדָת
 מַעֲשָׂה עֵבֶת זָהָב טָהוֹר: וְעַבְדוּ עַל
 חוֹשְׁנָא. הַבִּין מִתְחַמֵּן עוֹבֵד גְּדִילוֹ. דְּדֵהָב
 דְּכִי: וְצִנְעוּ פִי אֲרַבְדָּנָה. סְלַסְלֵתִין
 מַעֲתַרְדִּין צִנְעָה צַפֵּר. מִן דְּהָב כֹּאֲן:
 וְיַעֲשׂוּ שְׁתֵּי מִשְׁבַּצַּת זָהָב וְשְׁתֵּי טַבַּעַת
 זָהָב וְיִתְּנוּ אֶת־שְׁתֵּי הַטַּבַּעַת עַד־שְׁנֵי
 קְצוֹת הַחֲשֵׁן: וְעַבְדוּ. תְּרִיתִין מְרַמְצֵן
 דְּדֵהָב. וְתְרִיתִין עֻזְקוֹן דְּדֵהָב. וְיִהְיוּ יֵת
 תְּרִיתִין עֻזְקָתָא. עַל תְּרִין סְטֵרֵי חוֹשְׁנָא:
 וְצִנְעוּ עֵינֵן מִן דְּהָב. וְחֻלְקֵתִין מִן דְּהָב.
 וְנַעֲלוּ אֲדַחְלֻקֵתִין. פִּי טַרְפֵי אֲרַבְדָּנָה:
 וְיִתְּנוּ שְׁתֵּי הָעֵבֶתֶת הַזֶּהָב עַד־שְׁתֵּי
 הַטַּבַּעַת עַד־קְצוֹת הַחֲשֵׁן: וְיִהְיוּ תְּרִיתִין
 גְּדִילֵן דְּדֵהָב. עַל תְּרִיתִין עֻזְקָתָא. עַל
 סְטֵרֵי חוֹשְׁנָא: וְעַלְקוּ אֲצִפִּירֵתִין אֲדֵהָב.
 פִּי אֲדַחְלֻקֵתִין. פִּי טַרְפֵי אֲרַבְדָּנָה: וְאֵת
 שְׁתֵּי קְצוֹת שְׁתֵּי הָעֵבֶתֶת נִתְּנוּ עַד־שְׁתֵּי
 הַמִּשְׁבַּצַּת וְיִתְּנוּ עַל־כְּתֶפֶת הָאֲפֹד אֶל־
 מוֹד פְּנִי: וְיֵת תְּרִיתִין גְּדִילֵן דְּעַל תְּרִין

סְטֵרֵיהִי. יִהְיוּ עַל תְּרִיתִין מְרַמְצַתָּא.
 וְיִהְיוּנִין. עַל כְּתֵפֵי אִיפּוֹדָא לְקַבֵּל אֶפּוּהִי:
 וּטַרְפֵי אֲצִפִּירֵתִין אֲדַאֲכַרְתִּין. עַלְקוּהֵמָא
 עֵרִי אֲרַעִינֵן. וְנַעֲלוּהֵמָא. עֵרִי גִבִי
 אֲצַדְדָּה מִן מְקַדְהֵמָא: וְיַעֲשׂוּ שְׁתֵּי
 טַבַּעַת זָהָב וְיִשְׂמוּ עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֲשֵׁן
 עַל־שְׁתֵּי אֲשֶׁר אֲדַעֲבַר הָאֲפֹד בֵּיתָה:
 וְעַבְדוּ. תְּרִיתִין עֻזְקוֹן דְּדֵהָב. וְשׂוּיָא. עַל
 תְּרִין סְטֵרֵי חוֹשְׁנָא. עַל סְפִיתֵיהֶן דְּדַעֲבַרָא
 דְּאִיפּוֹדָא לְגִיּוֹ: וְצִנְעוּ אִיצָא חֻלְקֵתִין מִן
 דְּהָב. וְצִיִּירוּהֵמָא פִּי טַרְפֵי אֲרַבְדָּנָה.
 פִּי חֹאשִׁיתָהָא. אֲדִי אֲדִי גֹאנְבֵי אֲצַדְדָּה
 מִן דֹּאֲכַל: וְיַעֲשׂוּ שְׁתֵּי טַבַּעַת זָהָב
 וְיִתְּנוּ עַד־שְׁתֵּי כְּתֶפֶת הָאֲפֹד מְלֻמְטָה
 מְמוֹד פְּנִי לְעַמַּת מַחְבְּרָתוֹ מִפְּעַד לְחֶשֶׁב
 הָאֲפֹד: וְעַבְדוּ תְּרִיתִין עֻזְקוֹן דְּדֵהָב.
 וְיִהְיוּנִין. עַל תְּרִיתִין כְּתֵפֵי אִיפּוֹדָא מְדַרְע
 מְדַקְבִיל אֶפּוּהִי. לְקַבֵּל בֵּית רוּפִי. מַעֲלוּי.
 לְהַמִּין אִיפּוֹדָא: תֵּם צִנְעוּ אִיצָא חֻלְקֵתִין
 מִן דְּהָב. וְנַעֲלוּהֵמָא. עֵרִי בֹאִיזָא גִבִי
 אֲצַדְדָּה מִן אֲסַפֵּל מִן מְקַדְהֵמָא. אֲמָאם
 תֹּאדִיפָהָא. פּוֹק שְׁפִשְׁנָהָא: וְיִרְכְּסוּ אֶת־
 הַחֲשֵׁן מִטַּבַּעַתִּין אֶל־טַבַּעַת הָאֲפֹד
 בְּפִתִיל תְּכֵלֶת לְהִיֵּת עַד־חֶשֶׁב הָאֲפֹד
 וְלֹא־יִזַּח הַחֲשֵׁן מֵעַד הָאֲפֹד כֹּאֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: וְאַחֲרוֹ יֵת חוֹשְׁנָא.
 מַעֲזֻקֵתִיָּה לְעֻזְקַת אִיפּוֹדָא בְּחוּטָא
 דְּתַכְיֵדָתָא. לְמַהוּי עַל הַמִּין אִיפּוֹדָא.
 וְלֹא יִתְפָּרֵק חוֹשְׁנָא. מַעֲלוּי אִיפּוֹדָא. כְּמָא
 דְּפִקִּיד ייִ יֵת מֹשֶׁה: וְחִבְכוּ אֲרַבְדָּנָה.
 מִן חֻלְקָהָא אֲדִי חֻלְקֵי אֲצַדְדָּה בְּסֻךְ מִן
 אֲסַמְאֲנִנּוּן. חֵתָא צֹאֲרַת פּוֹק שְׁפִשְׁנָהָא.
 וְלֹא תִזוּד מִנְהָא. כְּמָא אֲמַר אֱלֹהֵי מוֹסִי:

פ

וְיַעֲשׂוּ אֶת־מַעֲיֵד הָאֲפֹד מַעֲשָׂה אֲרַג כְּבִיד
 תְּכֵלֶת: וְעַבְדוּ יֵת מַעֲיֵד אִיפּוֹדָא עוֹבֵד
 מַחֵי. גְּמִיר תְּכֵלָא: וְצִנְעוּ מִמַּטֵּר אֲצַדְדָּה
 צִנְעָה חֹאדָךְ. גְּמִלְתָּה מִן אֲסַמְאֲנִנּוּן:

(*) שְׁשֵׁי כֶּשֶׁן מְחֻבְּרִין וְכֵן מִשְׁפָּטָה, רֹקֵק: (ד) עַל שְׁתֵּי כְּתֶפֶת הָאֲפֹד.
 חֵלֶק הַדְּקֻדּוֹק. (ג) תְּרִישִׁישׁ שֶׁהֵם וְיִשְׁפָה. הַפִּי' אֲרַפָּה בְּכָל הַרְוִיגָא. וְכֵן מִשְׁפָּטָה, רֹקֵק: (ד) עַל שְׁתֵּי כְּתֶפֶת הָאֲפֹד.
 הַפִּי' אֲרַפָּה: שְׁמוֹת כֹּז (בְּתַר חוֹרָת)

ועֲשֶׂה מִשׁוֹר. כִּמֵּא אָמַר אֵלֶּה מוֹסִי:
 ם וַיַּעַשׂוּ אֶת־אֲבְנֵי הַשֹּׁהַם מִסִּבַּת
 מִשְׁכַּצְתָּ וְהָב תִּפְתָּחַת פְּתוּחֵי חוֹתָם עַל־
 שְׁמֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַעֲבָדוּ יְת אֲבְנֵי
 בֹרָא. מִשְׁקֵעוֹן מִרְמָצוֹן בְּרֵהֵב. גְּדִיפֹן
 בְּתֵב מִפְּרֵשׁ. עַל שְׁמֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
 וַצִּנְעוּ חֲנֹאֲרֵי אֲבִלְדוֹר. יְחִיט בְּהֵא עֵינֹן
 מִן דְּהָב. מִנְקוּשׁ עֲדִיחָא כְּנֻקֵּשׁ אֲלֵכֵּאתֵם.
 עֲרִי אֲסַמֵּא בְנֵי אֲסֵרֵאִיר: וַיִּשֶׁם אַתֶּם
 עַל כְּחַפַּת הָאֵפֶד אֲבְנֵי זָפְרוֹן לְבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:
 וַשׁוּי יְתֵחוֹן. עַל כְּתִפֵּי אִיפֹדֵא. אֲבְנֵי
 הוֹכְרָנָא לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל. כִּמֵּא דְּפִקִּיד יְיָ יְת
 מִשָּׁה: וְנִעְרָהֶם עֲרִי גִבִּי אֲצִדְרָה. חֲנֹאֲר
 דְּכֵר לְבְנֵי אֲסֵרֵאִיר. כִּמֵּא אָמַר אֵלֶּה

מוֹסִי:
 וַיַּעַשׂ אֶת־הָאֵפֶד וְהָב תִּבְלַת וְאֲרָגְמוֹן
 וְתוֹלַעַת שְׁנִי וְשֵׁשׁ מִשׁוֹר: וַעֲבָד יְת
 אִיפֹדֵא. דְּהָבָא. תְּבִלָּא וְאֲרָגְמוֹנָא. וַצִּבַּע
 זְהוּרִי וְכוּיִן שְׁזִיר: וַצִּנְעוּ אֲצִדְרָה. מִן דְּהָב
 וְאֲסַמֵּאֲנָנוֹן וְאֲרָגְמוֹן. וַצִּבַּג קֶרְמוֹ וְעִשֵׁר
 מִשׁוֹר: וַיִּרְקְעוּ אֶת־פְּתֵי הַזָּהָב וְקִצְצִין
 פְּתִילִים לַעֲשׂוֹת בְּתוֹךְ תִּבְלַת וּבְתוֹךְ
 הָאֲרָגְמוֹן וּבְתוֹךְ תוֹלַעַת הַשְּׁנִי וּבְתוֹךְ הַשֵּׁשׁ
 מַעֲשֵׂה חֶשֶׁב: וַרְדִּירוֹ. יְת מִסִּי דְּדִהָבָא
 וְקִצְצִינוֹ חוֹטִין. לְמַעַבְד. כְּגוֹ תְּבִלָּא וְכְּגוֹ
 אֲרָגְמוֹנָא. וְכְּגוֹ צִבַּע זְהוּרִי וְכְּגוֹ כּוּצָא.
 עוֹבְדֵי אִימֹן: וְדֹאֲרֵךְ בֵּאן אֲרָקוֹ אֲצַפְיֵיח
 אֲדֵהֵב וְקִצְוֵהָ סִרְכָּא: וְנִזְלוּהָ מֵעַ
 אֲדֵאֲסַמֵּאֲנָנוֹן וְאֲרָגְמוֹן. וַצִּבַּג אֲלֵקֶרְמוֹ
 וְאֲרַעֲשֵׁר. צִנְעָה חֲאֲדָק: כְּתַפַּת עֲשׂוֹיִי
 לוֹ בְּחֵבֶרֶת עֲרִי־שְׁנֵי קִצְוֹתָיו חֶבֶר:
 כְּתִפִּין עֲבָדוּ לִיה מִלְּפָפִין (מִלְּפָפִין). עַל
 תְּרִין סִטְרוּהֵי מִלְּפָפִי: וַצִּנְעוּ לְהָא גִיבֵאן
 מִכִּי־טָאן. כִּי־טוֹהֵבָא פִי מִרְפִּיָּה: וְחֶשֶׁב
 אֲפֻדָּתוֹ אֲשֶׁר עָלָיו מִמֶּנּוּ הוּא כְּמַעֲשֵׂהוּ:
 וְהָב תִּבְלַת וְאֲרָגְמוֹן וְתוֹלַעַת שְׁנִי וְשֵׁשׁ
 מִשׁוֹר כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: וְהִמָּן
 תְּקוּנָה דְּעִלּוּהֵי. מִנְיָה הוּא כְּעוֹבְדוּהֵי.
 דְּהָבָא. תְּבִלָּא וְאֲרָגְמוֹנָא. וַצִּבַּע זְהוּרִי וְכוּיִן
 שְׁזִיר. כִּמֵּא דְּפִקִּיד יְיָ יְת מִשָּׁה: וְשִׁפְשֹׁג
 אֲצִדְרָה אֲדִי עֲלִיָּה. מִתְּלָה בְּצִנְעָתָה.
 מִן דְּהָב וְאֲסַמֵּאֲנָנוֹן וְאֲרָגְמוֹן. וַצִּבַּג קֶרְמוֹ

אֲצִרֵאֲדָק מִסְתִּירָא: וּמִן־תִּבְלַת
 וְהָאֲרָגְמוֹן וְתוֹלַעַת הַשְּׁנִי עֲשׂוֹ בְּגֵד־שֹׁלֵד
 לְשָׂרֵת בְּקֶרֶשׁ וַיַּעַשׂוּ אֶת־בְּגֵדֵי הַקֶּרֶשׁ
 אֲשֶׁר לְאֶהֱרֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:
 וּמִן תְּבִלָּא וְאֲרָגְמוֹנָא וַצִּבַּע זְהוּרִי. עֲבָדוּ
 לְבוּשֵׁי שְׂמוּשָׂא לְשְׂמוּשָׂא בְּקוֹדֶשׁא. וַעֲבָדוּ.
 יְת לְבוּשֵׁי קוֹדֶשׁא דְּלֵאֶהֱרֹן. כִּמֵּא דְּפִקִּיד
 יְיָ יְת מִשָּׁה: וּמִן אֲלֵאֲסַמֵּאֲנָנוֹן וְאֲרָגְמוֹן
 וַצִּבַּג אֲלֵקֶרְמוֹ. צִנְעוּ תִיֵּאֵב אֲרוּשֵׁי
 לְאֲלֵכֵרְמָה פִי אֲלֵקֶרְם. וַצִּנְעוּ תִיֵּאֵב
 אֲלֵקֶרְם אֲדִי לְהָרוֹן. כִּמֵּא אָמַר אֵלֶּה
 מוֹסִי:

וַיַּעַשׂ אֶת־הָאֵפֶד וְהָב תִּבְלַת וְאֲרָגְמוֹן
 וְתוֹלַעַת שְׁנִי וְשֵׁשׁ מִשׁוֹר: וַעֲבָד יְת
 אִיפֹדֵא. דְּהָבָא. תְּבִלָּא וְאֲרָגְמוֹנָא. וַצִּבַּע
 זְהוּרִי וְכוּיִן שְׁזִיר: וַצִּנְעוּ אֲצִדְרָה. מִן דְּהָב
 וְאֲסַמֵּאֲנָנוֹן וְאֲרָגְמוֹן. וַצִּבַּג קֶרְמוֹ וְעִשֵׁר
 מִשׁוֹר: וַיִּרְקְעוּ אֶת־פְּתֵי הַזָּהָב וְקִצְצִין
 פְּתִילִים לַעֲשׂוֹת בְּתוֹךְ תִּבְלַת וּבְתוֹךְ
 הָאֲרָגְמוֹן וּבְתוֹךְ תוֹלַעַת הַשְּׁנִי וּבְתוֹךְ הַשֵּׁשׁ
 מַעֲשֵׂה חֶשֶׁב: וַרְדִּירוֹ. יְת מִסִּי דְּדִהָבָא
 וְקִצְצִינוֹ חוֹטִין. לְמַעַבְד. כְּגוֹ תְּבִלָּא וְכְּגוֹ
 אֲרָגְמוֹנָא. וְכְּגוֹ צִבַּע זְהוּרִי וְכְּגוֹ כּוּצָא.
 עוֹבְדֵי אִימֹן: וְדֹאֲרֵךְ בֵּאן אֲרָקוֹ אֲצַפְיֵיח
 אֲדֵהֵב וְקִצְוֵהָ סִרְכָּא: וְנִזְלוּהָ מֵעַ
 אֲדֵאֲסַמֵּאֲנָנוֹן וְאֲרָגְמוֹן. וַצִּבַּג אֲלֵקֶרְמוֹ
 וְאֲרַעֲשֵׁר. צִנְעָה חֲאֲדָק: כְּתַפַּת עֲשׂוֹיִי
 לוֹ בְּחֵבֶרֶת עֲרִי־שְׁנֵי קִצְוֹתָיו חֶבֶר:
 כְּתִפִּין עֲבָדוּ לִיה מִלְּפָפִין (מִלְּפָפִין). עַל
 תְּרִין סִטְרוּהֵי מִלְּפָפִי: וַצִּנְעוּ לְהָא גִיבֵאן
 מִכִּי־טָאן. כִּי־טוֹהֵבָא פִי מִרְפִּיָּה: וְחֶשֶׁב
 אֲפֻדָּתוֹ אֲשֶׁר עָלָיו מִמֶּנּוּ הוּא כְּמַעֲשֵׂהוּ:
 וְהָב תִּבְלַת וְאֲרָגְמוֹן וְתוֹלַעַת שְׁנִי וְשֵׁשׁ
 מִשׁוֹר כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: וְהִמָּן
 תְּקוּנָה דְּעִלּוּהֵי. מִנְיָה הוּא כְּעוֹבְדוּהֵי.
 דְּהָבָא. תְּבִלָּא וְאֲרָגְמוֹנָא. וַצִּבַּע זְהוּרִי וְכוּיִן
 שְׁזִיר. כִּמֵּא דְּפִקִּיד יְיָ יְת מִשָּׁה: וְשִׁפְשֹׁג
 אֲצִדְרָה אֲדִי עֲלִיָּה. מִתְּלָה בְּצִנְעָתָה.
 מִן דְּהָב וְאֲסַמֵּאֲנָנוֹן וְאֲרָגְמוֹן. וַצִּבַּג קֶרְמוֹ

ואחלמה

חלק הדקדוק. (כ) כהפח עשו לו. חיבת כהפח בתכיר בכל התיגאן: (* קצותיו קרי

מעשה רקם באשר צוה יהוה את־משה:
 וית המינא דבוין שזיר. ותכלא וארגנא.
 וצבע זהורי עזבד צייר. כמא דפקיד יי
 ית משה: ואנאד מן עשר משזור.
 ואסמאנגון וארגואן. וצבג קרמו צנעה
 ראקם. כמא אמר אלה מוסי: ם ויעשו
 את־ציין נוד־הקדש זהב טהור וכתבו
 עליו מכתב פתוהי חותם קדש ליהוה:
 ועברו. ית ציצא כליא דקודשא דדהב
 דכו. וכתבו עלוהי כתב מפרש. קדש
 ליי: וצנעו עצאבה תאג ארקדס מן
 דהב כצץ. ונקשו עדיהא כנקש
 אלכאתם. קדש ליי: ויתנו עליו פתיר
 תכלת לתת עדי־המצנפת מדמעלה
 באשר צוה יהוה את־משה: ויהבו עלוהי
 חוטא דתכלתא. למתן עד מצנפתא
 מלעילא. כמא דפקיד יי ית משה:
 ועלקוהא בסדך אסמאנגון. לתוצע עדי
 ארעמאמה פוק ארגבהה. כמא אמר
 אלה מוסי: ם ותכל כדעברת
 משכן אהל מועד ויעשו בני ישראל ככל
 אשר צוה יהוה את־משה כן עשו:
 ושלימת. כל עבדת. משכנא משכן
 זמנא. ועברו בני ישראל. ככל. דפקיד
 יי. ית משה כן עברו: וכמלת. גמיע
 צנעה אמסכן כבא אלמחצר. וצנעו בני
 אסראיד. כגמיע מא אמר אלה מוסי
 כדאך צנעו: פ
 וביאו את־המשכן אר־משה את־האהל
 ואת־כל־כלי־קדשו קרשו בריחו ועמדו
 וארגו: ואיתאו ית משכנא לות משה.
 ית משכנא וית כל מנוהי. פורפוהי
 דפוהי. עברוהי ועמודוהי וסמכוהי: פאתו
 באלמסכן אר־ מוסי. אלכבא וגמיע
 אניתה. שצצה ותכאתנה. ואמהאנה
 ועמדה וקואעדה: ואת־מכסה עזרת
 האילם המאדמים ואת־מכסה עזרת
 התחשים ואת פרכת המסך: וית חופאה.
 המשכן דברי מסבקי (מסופקי). וית

ופייהמעיר בתוכו כפי תהרא שפה
 לפיו סביב לא יקרע: ופומיה המעילא
 כפיל לגוויה כפום שרון. תורה מקה
 לפומיה. סחור סחור דלא (לא) יתפוע:
 וכאן ראסה פי וסמה כפם אדרע. וחאשיה
 תחיט כפאה דלא יכתרק: ויעשו עדי
 שורי המעיל רמוני תכלת וארגמן
 ותולעת שני משזור: ועברו עד שפולי
 מעילא. רמוני. תכלא וארגנא וצבע
 זהורי שזיר: וצנעו פי דידה. רמאמין.
 מן אסמאנגון וארגואן וצבג קרמו. משזור:
 ויעשו פעמני זהב טהור ויתנו את־
 הפעמנים בתוך הרמנים עדי־שורי
 המעיל סביב בתוך הרמנים: ועברו
 זגין (זוגין) דדהב דכי. ויהבו ית זגיא
 כגו רמוניא. על שפולי מעילא סחור
 סחור. כגו רמוניא: וצנעו גלאגל מן דהב
 כצץ. וגערוהא פי מא בין ארמאמין. פי
 דיד ארממטר מסתדירא. פי מא בין
 ארמאמין: פעמן ורמן פעמן ורמן עדי
 שורי המעיל סביב לשרת באשר צוה
 יהוה את־משה: זגא (זוגא) ורמונא זגא
 (זוגא) ורמונא. על שפולי מעילא סחור
 סחור. לשמשא. כמא דפקיד יי ית
 משה: גלגל ורמאנה גלגל ורמאנה. פי
 דיד אממטר מסתדירא. ליכדם בה. כמא
 אמר אלה מוסי: ם ויעשו
 את־התנת שש מעשה ארג
 לאהרן ולבניו: ועברו. ית פתוניא
 דבוצא עזבד מחי. לאהרן ולבנוהי:
 וצנעו אתואני מן עשר צנעה האוך.
 דהרון ולבניה: ואת המצנפת שש ואת־
 פארי המונעת שש ואת־מכנסי הכד
 שש משזור: וית מצנפתא דבוצא. וית
 שבה קיבעיא דבוצא. וית מכנסי בוצא
 דבוין שזיר: וארעמאמה מן עשר.
 וארקדאנס ארפאכרה מן עשר.
 ואסראויל מן עשר משזור: ואת־האבנט
 שש משזור ותכלת וארגמן ותולעת שני

ה

חפאה

חלק הדקדוק. ה) ערות האילם המארמים. אין מאריך בה"א והשו"א שבט"ם נח: (* כריחו קרי

חופאה המשפטי סגונא . וית פרוכתא
 דפרסא : ואגמא אלגוד כבאש אודים .
 ואלגמא גלוד אדארש . ואסגא אלמסתור :
 את־ארון העדת ואת־בגדיו ואת הפפרת :
 ית ארונא דסהדותא וית אריחיה . וית
 פפורתא : וצנדוק אשהאדה ודהוקה .
 ואלגשא : את־השלתן את־כל־כליו ואת
 לחם הפנים : ית פתורא ית כל מנוהי .
 וית לחים אפיא : ואלמאידה וגמיע
 אניתהא . ואלכבו אלמוונה : את־המנרה
 הפהרה את־נרתיה גרת הפערבה ואת־
 כל־כליה ואת שמן המאיר : ית־מנרתא
 דכיתא ית פוצינהא . פוציני . סדרא וית
 כל מנהא . וית משחא דאנהרותא :
 אלמנארה אטאהרה וסרנהא . סרג אנצד
 וגמיע אניתהא . ודהן אלאצאה : ואת
 מזבח הזהב ואת שמן המשחה ואת
 קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל :
 וית מד־בחהא דהגא . וית משחא דרבנותא .
 וית קטרת בוסמיא . וית . פרסא דתרע
 משכנא : ומדבח ארהב . ודהן אלמסה .
 ובכור אצמוג . וסתר באב ארכבא : את
 מזבח הנחשת ואת־מכפר הנחשת אשר־
 לו את־בגדיו ואת־כל־כליו את־הכיר
 ואת־בגדיו : ית מד־בחהא דנחשא . וית סדרא
 דנחשא דיליה . ית אריחיה וית כל מנוהי .
 ית פיורא וית פסיסיה : ומדבח אנחאס .
 ואסדר אנתאס אדי דה . ורהוקה וגמיע
 אניתה . וארחויץ ומקעדה : את קלעי
 החצר את־עמדיה ואת־אדניה ואת־
 המסך לשער החצר את־מיתריו ויתרתיה
 ואת־כל־כלי עבדת המשכן לאהל מועד :
 ית סרדי דרתא ית עמודהא וית סמכהא .
 וית פרסא דתרע דרתא . ית אטוניה
 וסכהא . וית כל מני . פולחן משכנא
 דמשכן זמנא : וקדוע אצראדק
 ועמדהא וקואעדהא . וסתר באבהא .
 ואטנאבהא ואותאדהא . וגמיע אניה
 כרמה אלמסכן לכבא אלמחצר :
 את־בגדי השדר לשרת פקדש את־בגדי

הקדש לאהרן הפהין ואת־בגדיו בגדיו רכהן :
 ית לבושי שמושא לשמשא פקודשא .
 ית לבושי קודשא לאהרן פהנא . וית
 לבושי בנוהי לשמשא : ותיאב אלושי
 לאכרמה פי אקדם . ותיאב אלקרס להרון
 אלאמאס . ותיאב בניה לאלאמאמה :
 פכל אשר־צוה יהוה את־משה בן־עשו
 בני ישראל את כל־העבדה : פכל .
 הפקיד יי ית משה . פן עברו בני ישראל .
 ית כל פולחנא : כגמיע מא אמר אלה
 מוסי . כדאך צנעו בני אסראיל . גמיע
 אדעמד : וירא משה את־כל־הפלאכה
 והנה עשו אתה פאשר צוה יהוה בן עשו
 ויברך אתם משה : וחוא משה ית כל
 עבדתא . והא עברו יתה . פמא הפקיד
 יי בן עברו . וברך יתהון משה : פראא
 מוסי גמיע אצנעה . ואדא בהם קד
 צנעוהא . כמא אמר אלה כדאך צנעו .
 פכארך עליהם מוסי : פ
 וידבר יהוה אל־משה לאמר : ומדי יי
 עם משה למימד : תם כלם אלה מוסי
 תכלימא : פיום־החדש הראשון פאתר
 דחדש תקים את־משכן אהל מועד :
 פיום ירהא קדמאה פחד לירחא . תקים .
 ית משכנא משכן זמנא : פי אשר
 אלאול פי אריום אלאו ל מנה . אנצב
 אלמסכן כבא אלמחצר : ושמת שם את
 ארון העדות וסבת על־הארן את־הפפרת :
 ותשני תפן . ית ארונא דסהדותא . ותפיד
 על ארונא ית פרוכתא : וצייר בה צנדוק
 אשהאדה . ואסתר עליה באסגא : והבאת
 את־השלתן וערכת את־ערכו והבאת
 את־המנרה והעלית את־נרתיה : ותעיל
 ית פתורא . ותסדר ית סדריה . ותעיל ית
 מנרתא . ותדליק ית פוצינהא : ואדכל
 אטאידה . וצף צפיהא . ואדכל אמנארה .
 ואסרג סרנהא : ונתתה את־מזבח הזהב
 לקטרת לפני ארון העדת ושמת את
 מסך הפתח למשכן : ותתין . ית מד־בחהא
 דדהבא לקטרת בוסמיא . קדם ארונא

(* שביעי כשחן מחוברין דסהדותא

הקדש ומשחת אתו וקדשת אתו וכהן
 לו: ותלביש ית אהרן. ית לבושי
 קודשא. ותרפי יתיה. ותקדיש יתיה
 וישפיש קדמי: ואלבם הרון תיאב
 ארקדם. ואמסחה. וקדסה ליאם לו:
 ואת־בניו תקריב והקדשת אתם בנתת:
 וית בניהו תקריב. ותלביש יתהון בנתוני:
 וקדם בניה. ואלבסהם תואניא: ומשחת
 אתם כאשר משחת את־אביהם וכהני
 לו והיתה להיות להם משחתם לכהנת
 עולם לדרתם: ותרפי יתהון. כמא
 דרביתא ית אביהון. וישפישון קדמי.
 ותהי. קמהוי דהון רבותהון. לכהונת
 עלם לדריהון: ואמסחהם. כמא מסחת
 אביהם. ויאמו לו. ויבון מסחהם דאך
 להם. לאמאמה אדהר לאניאלהם: ויעש
 משה ככל אשר צוה יהוה אתו בן עשה:
 ועבר משה. ככל. דפקיד יי. יתיה בן
 עבר: וצנע מוסי. כנמיע מא אמרה
 אלה בה: ם ויהי בחדש הראשון
 בשנת השנית באחד לחדש חוקם
 המשפן: והוה. בירחא קדמאה. פשתא
 תנייתא בחד לירחא. אתקם משפנא:
 פלמא כאן פי אשהר אראול. פי אסנה
 אתאניה פי אליום אראול. נצב ארמסכן:
 ויקם משה את־המשפן ויתן את־אדניו
 וישם את־קרשיו ויתן את־בריהו ויקם
 את־עמודיו: ואקים משה ית משפנא.
 ויהב ית סמכוהי. ושוי ית דפוהי. ויהב
 ית עברוהי. ואקים ית עמודוהי: פנצב
 מוסי ארמסכן. ווצע קואעדה. ורכב עדיה
 תכאתנה. ווצע פיה אמהאנה. ואוקף
 עמדה: ויפרש את־האהל על־המשפן
 וישם את־מכסה האהל עליו מלמעלה
 כאשר צוה יהוה את־משה: ופרס ית
 פרסא על משפנא. ושוי. ית חופאה
 דמשפנא. ערוהי מקעילא. כמא דפקיד
 יי ית משה: תם כסט אלכבא עדיה.
 וצייר אדנטא עדיה מן פוק. כמא אמרה
 אלה: ם ויקח ויתן את־העדת

דסקהותא. ותשוי. ית פרסא דתרעא
 למשפנא: ואגעל מדבח אדהב לצבור.
 בין ידי צנרוק אשהאדה. ועלק סתר
 באב כבא ארמסכן: ונתתה את מזבח
 העלה לפני פתח משפן אהל־מועד:
 ותהין. ית מדבחה דעלהא. קדם. הרע
 משפנא משפן זמנא: ואגעל מדבח
 אצעירה. בין ידי כבא ארמחצר: ונתת
 את־הגזר בין־אהל מועד ובין המזבח
 ונתת שם מים: ותהין ית פיורא. בין
 משפן זמנא ובין מדבחה. ותהין תפן
 מיא: ואגעל אלהון. בין כבא ארמחצר
 וארמדבח. ואגעל פיה מאא: וישמת
 את־החצר סביב ונתת את־מסך שער
 החצר: ותשוי ית דרתא סחור סחור.
 ותהין. ית פרסא דתרע דרתא: ואצרב
 אצרארק מסתירא. ועלק סתר כאבה:
 וקחת את־שמן המשחה ומשחת את־
 המשפן ואת־כר־אשר־בו וקדשת אתו
 ואת־כל־בניו והיה קדש: ותסב ית
 משחה דרביתא. ותרפי ית משפנא וית
 פל דביה. ותקדיש יתיה. וית כל מנוהי
 ויהי קודשא: וכד מן דהן אלמסה. ואמסח
 ארמסכן וגמיע מא פיה. וקדסה. וגמיע
 אניתה ויציר קדסא: ומשחת את־מזבח
 העלה ואת־כר־בניו וקדשת את־המזבח
 והיה המזבח קדש קדשים: ותרפי. ית
 מדבחה דעלתא וית כל מנוהי. ותקדיש
 ית מדבחה. ויהי מדבחה קדש קודשין:
 ואמסח מדבח אצעירה וגמיע אניתה.
 וקדסה. ויציר מן כואץ אראקדאם:
 ומשחת את־הגזר ואת־בניו וקדשת את:
 ותרפי ית פיורא וית בסוסייה. ותקדיש
 יתיה: ואמסח אלהון ומקעדה. וקדסה:
 והקרבת את־אהרן ואת־בניו אל־פתח
 אהל מועד ורחצת אתם במים: ותקריב
 ית אהרן וית בניהו. לתרע משפן זמנא.
 ותסחי יתהון במיא: וקדם הרון ובניה.
 ארי באב כבא ארמחצר. ואנסלהם
 בארמא: והקדשת את־אהרן את בנדי

אלהאון וישם אתיהבדים עליהאון
 ויתן אתהכפרת עליהאון מלמעלה:
 ונסיב. ויהב ית סהרותא פארנא. ושוני
 ית אריתא על ארנא. ויהב ית פפורתא.
 על ארנא מקעילא: תם אכר אשהארה.
 ווצעהא פי אצנרוק. וציר עליה אדהוק.
 ונעל אלנשא עליה מן סוק: ויבא אתי
 הארן אליהמשכן וישם את פרכת המסך
 ויסך על ארון העדות כאשר צוה יהוה
 אתימשה: ואעל ית ארנא למשכנא.
 ושוני ית פרוכתא דפרסא. ואפיר. על
 ארנא דסהרותא. כמא דפקיד יי ית
 משה: וארכר אצנרוק ארי אלמסכן.
 ועלק. אסנה אלמסגור וסתר עליה. כמא
 אמרה אלה: ׀ ויתן אתהשגחן
 באהל מועד על ירך המשכן צפנה מחוץ
 לפרכת: ויהב ית פתורא במשכן זמנא.
 על שדא דמשכנא צפנא. מברא
 לפרוכתא: תם נעל ארמאידה פי כנא
 אלמחצר. פי גאנב אלמסכן אשמארי.
 כארנ אסנה: ויערה עתוי ערה לתם לפני
 יהוה כאשר צוה יהוה אתימשה: ואסדר
 עלוהי. סדרין דלחים קדם יי. כמא
 דפקיד יי ית משה: וצת עליה. צפין
 ככו בני ידי אלה. כמא אמרה: ׀ וישם
 אתהמנרה באהל מועד נכח השגחן על
 ירך המשכן נגפה: ושוני ית מנרתא
 במשכן זמנא. לקביל פתורא. על שדא
 דמשכנא דרומא: תם ציר ארמנארה
 פי כנא אלמחצר. חדא ארמאידה. פי
 גאנב אלמסכן ארגנובי: ויעל הנרת
 לפני יהוה כאשר צוה יהוה אתימשה:
 ואדליק בוציניא קדם יי. כמא דפקיד
 יי ית משה: ואסנה אסנה בני ידי אלה.
 כמא אמרה: ׀ וישם אתהמונח
 הזהב באהל מועד לפני הפרכת: ושוני
 ית מדרבנא דדהבא במשכן זמנא. קדם
 פרוכתא: תם ציר מדרבנא אדהב פי כנא
 אלמחצר. בני ידי אסנה: ויקמר עליו
 קטרת סמים כאשר צוה יהוה אתימשה:

ואקמר עלוהי קטרת פוספין. כמא
 דפקיד יי ית משה: ובני עליה מן
 כנור אצמוג. כמא אמרה אלה: ׀ וישם
 אתהמסך הפתח למשכן: ושוני ית פרסא
 דתרעא למשכנא: תם עלק. סתר
 אלנאב עליו אלמסכן: ואת מונח העלה
 שם פתח משכן אהל מועד ויעל עליו
 אתהעלה ואתהמנחה כאשר צוה יהוה
 אתימשה: וית מדרבנא דעלתא. שוני
 בתרע משכנא משכן זמנא. ואסיק עלוהי.
 ית עלתא וית מנחתא. כמא דפקיד יי
 ית משה: וציר אינא מדרבנא אלקראצין.
 בין ידי כנא אלמחצר. וקרב עליה.
 אצעידה ואלהדייה. כמא אמרה אלה:
 ׀ וישם אתהכיר בין אהל מועד ובין
 המונח ויתן שמה מים לרחצה: ושוני
 ית כיורא. בין משכן זמנא ובין מדרבנא.
 ויהב תפן. מיא לקדוש: תם ציר אלהין.
 בין כנא אלמחצר ואלמדבנא. ונעל פיה
 מאא לארגסר: ורחצו ממנו משה ואהרן
 ובניו אתידיהם ואתרגליהם: ומקדשו
 מניה. משה ואהרן ובניה. ית ידיהון וית
 רגליהון: פיגסל מנה. מוסי וחרון ובניה.
 אידיהם וארגדהם: כבאם ארי אהל מועד
 ובקרבתם ארי המונח ירחצו כאשר צוה
 יהוה אתימשה: כמיעלהון למשכן זמנא.
 ובמקרבחון. למדרבנא מקדשו. כמא
 דפקיד יי ית משה: פי דכולהם ארי
 כנא אלמחצר. ופי תקדמהם ארי
 אלמדבנא ינסרון. כמא אמר אלה מוסי:
 ׀ ויקם אתהחצר סביב למשכן
 ודמונח ויתן אתהמסך שער החצר ויכל
 משה אתהפולאקה: ואקים ית דרתא.
 סחור סחור למשכנא ולמדבנא. ויהב.
 ית פרסא דתרע דרתא. ושיצי משה
 ית עבדתא: תם צרב אצראדק. הואלי
 אלמסכן ואלמדבנא. ועלק סתר באנה.
 ואכמד מוסי גמיע אצנעה: ׀
 ויכס הענן אתהאהל מועד וכבוד יהוה
 מלא אתהמשכן: וחפא עננא ית משכן

וּפְרִקוֹת יִתְכוֹן מִשְׁעֲבוֹד מִצְרָאִי. וְאֶעֱדִיתִי תְקִיף
 מִרוֹתָא מִנְכוֹן. וּדְבִרִית יִתְכוֹן בְּחִירוֹתָא : וְאֶלְבִּשְׁךָ
 רִקְמָתָא וְאֶנְעִדְךָ תְּהִישׁ וְאֶהַבִּשְׁךָ בְּשֵׁשׁ וְאֶכְסֶף מִשִׁי :
 וְאֶלְבִּישִׁית יִתְכוֹן לְבוּשֵׁי צִוּרִין מִחֲמַדַּת פְּנַאיִכוֹן.
 וְיִהְיִית מִסָּן דִּיקָר בְּרִנְיִכוֹן. וְקִדְיִשִׁית מִנְכוֹן
 פְּהִינְא לְמַהוּ מִשְׁמִשֵּׁין קִדְמֵי בְּמִצְנַפְןָּ דְבוּיָן. וְיִת
 פְּהִנְא רַבָּא בְּלְבוּשֵׁי צַבְעֵנִין : וְאֶעֱדֶךָ עֲדֵי וְאֶתְנֶה
 צְמִידִים עֲרִידִיךָ וְרִבִּיד עֲרִינְדָּךָ : וְתִקְנִית יִתְכוֹן
 בְּתִקְנֵן פְּתַנְמֵי אֲרִיָּתָא כְּתִיבִין עַל תְּרִין לוּחֵי
 אֲבִינְא. וְיִהְיִיבִין עַר יְדֵי מִשָּׁח. וְבִקְדוּשַׁת שְׁמֵי
 דְבָא קִדְיִשִׁית יִתְכוֹן : וְאֶתְּן נֹסֶם עֲרִיאֶף וְעִגְיָכִים
 עֲרִיאֲזִינְךָ וְעִמְרַת תְּפֹאֶרֶת בְּרִאשֶׁךָ : וְיִהְיִית אֲרוֹן
 קִדְמֵי בִינְיִכוֹן. וְעֵנָן יִקְרֵי מִשְׁלַל עֲלִיִּכוֹן. וְמִלְאָךָ
 שְׁלִיחַ מִן קִדְמֵי מְדַבֵּר בְּרִישִׁכוֹן : וְתַעֲדֵי וְהִב
 וְכֶסֶף וְטַלְבּוּשֶׁךָ שֵׁשִׁי וְמִשִׁי וְרִקְמָה סִלְתָּ וְדִבְשׁ
 וְשִׁמֹן אֲכֹרֶתִי וְתִימֵי בְּמֵאֵר מֵאֵר וְתַלְצָחֵי לְמַזְכָּחָה :
 וְיִהְיִית מִשְׁבְּנֵי בִינְיִכוֹן מְתוּקָן בְּדָהֵב וּבְכֶסֶף.
 וְיִרְעַת בּוּיָן וְצַבְעֵנִין וְצִוּרִין. וְיִמְנָא דְמִב פְּסוּלַת
 וְכִדְבִשׁ וְכִמְשַׁח אֲזִכְרִית יִתְכוֹן. וְעִתְרֹתוֹן
 וְתִקְיִפְתוֹן לְחֵדָא לְחֵדָא. וְאֶצְלַחְתוֹן וְשְׁלִימְתוֹן בְּכָל
 מְלַכוּתָא : וְיִצָּא קֶדְשׁ בְּנֵיִים בִּישְׁךָ בְּיָדֵי
 הַיָּד בְּהַרְדֵי אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי עֲלֶיךָ נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה :
 וְנִפְקַל לֶיךָ שׁוֹם פְּנִשְׁתָּא דִישְׂרָאֵל. בִּינְיָ עֲמִמְיָא
 בְּשׁוֹפְרִיךָ. אֲרִי גְמִיר הוּא. יִקְרֵי דְשִׁיתִי עֲדֶךָ.
 אָמַר יי' אֱלֹהִים : * עֲדִי

הפטרת וארא (בחוקאל סי' כ"ח)

וְלֹא-יְהִיָּה עוֹד רְבִית יִשְׂרָאֵל סֵלֶון מִמְאִיר
 וְקוֹץ מְכַאֵב מִכָּל סְבִיבְתָם הַשְּׂאֵמִים אוֹתָם וְיִדְעוּ
 כִּי אֲנִי אֲדֹנָי יְהוִה : וְלֹא יְהִי עוֹד לְבֵית יִשְׂרָאֵל.
 מִלְּךָ מִבְּאִישׁ וְשִׁלְמוֹן מְעִיק. מִזֵּל סַחְרִינְהוֹן.
 דְּבוּזִין יְתָהוּן. וְיִדְעוּן. אֲרִי אֲנָא יי' אֱלֹהִים : כֹּה־
 אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה בְּקִצְצֵי אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל מִן-
 הָעַמִּים אֲשֶׁר נִפְצְאוּ בָּם וְנִקְדַּשְׁתִּי בָּם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם
 וְיִשְׁבוּ עַל־אֲדָמַתָּם אֲשֶׁר נָתַתִּי לְעַבְדֵי לַיעֲקֹב :
 כִּדְנָן אָמַר יי' אֱלֹהִים. כִּד אֲכַנִּישׁ יֵת בֵּית יִשְׂרָאֵל.
 מִבִּינֵי עֲמִמְיָא דְאֶתְבְּדְרוּ בְּהוֹן. וְאֶתְקַדַּשׁ בְּהִין
 לְעֵינֵי עֲמִמְיָא. וְיִתְכוֹן עַר אֲרַעְהוֹן. דִּיהִבִּית
 לְעַבְדֵי לַיעֲקֹב : וְיִשְׁבוּ עֲלֶיהָ לְבַטָּח וּבְנוּ בָתִּים
 וְנִמְעֵו כְּרַמִּים וְיִשְׁבוּ לְבַטָּח בְּעִשׂוֹתֵי שְׂפָטִים בְּכָל
 הַשְּׂאֵמִים אֲתָם מִסְבִּיבְתָם וְיִדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוִה
 אֱלֹהֵיהֶם : וְיִתְכוֹן עֲלֶיהָ לְרַחֲצוֹן. וּבְנִין פְּתִין וְיִצְבוּן
 בְּרַמִּין. וְיִתְכוֹן לְרַחֲצוֹן. כִּד אֶעֱבִיד פּוֹרְעָנוֹת דִּינִין.
 מִכָּל דְּבוּזִין יְתָהוֹן מִסַּחְרִינְהוֹן. וְיִדְעוּן. אֲרִי אֲנָא
 יי' אֱלֹהֵהוֹן : בְּשִׁנְהָה הַעֲשִׂרִית בְּעֶשְׂרֵי בְשָׁנִים

* שש קרי : * אכלת קרי : עשר

וְיִזְיֵי דְבְרִי-יְהוִה אֲקִי לֵאמֹר : וְהוּת פְּתַנְם
 נְבוּאָה מִן קִדְמֵי יי' עֲפִי לְמִימְרָ : בְּיָאֲדָם הוֹדַע
 אֶת־יְרוּשָׁלַם אֶת־תְּלוּעֲבִתֶיהָ : כִּד אָדָם. אֲזִכְרֵית
 יִתְבִּי יְרוּשָׁלַם וְתוּי לְהוֹן יֵת תְּלוּעִיבְתָהוֹן : וְאִמְרַת
 פִּדְרֵאֲמַר אֲדֹנָי יְהוִה יְרוּשָׁלַם מְכַרְתִּיךָ וְמִלְדִּתִּיךָ
 מֵאֲרִץ הַבְּנֵעֵנִי אֲכִידָה אֲמַרִי וְאִמְרָה חֲתִית : וְתִימְרָ.
 כִּדְנָן אָמַר יי' אֱלֹהִים לִיתְבִּי יְרוּשָׁלַם. תִּתְבוֹתְכוֹן
 וְיִקְדוּתְכוֹן. מֵאֲרַע פְּנֵעֵנָאִי. תִּמְן אֶתְגַּלִּיתִי עַר
 אֲבִרְחָם אֲבוּכוֹן בִּין בְּתִרְיָא. וְאִוְדַעֲתִיהָ דְאֶתְּוֹן
 נְחִתִין לְמִצְרַיִם. וּבְדַרְעָה מְרַמֵּם אֲנָא פְּרִיק יִתְכוֹן.
 וּבְזִכּוֹת אֲבַהֲתְכוֹן אֲנָא מִתְרִיד מִן קִדְמִיכוֹן יֵת
 אֲמַרִאִי וְמִשִּׁיצֵי יֵת חֲתֵאִי : וְמִאֲרִיכוֹתֶיךָ בְּיָוִם
 הַיּוֹדַת אוֹתְךָ לֹא-כִכַּרְתָּ שְׁרָךְ וּבְמִים לֹא-רַחַצְתָּ
 לְמִשְׁעֵי וְהַמְלַח לֹא-הִמְלַחְתָּ וְהַחֲתַל לֹא-חֲחַלְתָּ :
 וְאֶת כִּד נְחִתוּ אֲבַהֲתְכוֹן לְמִצְרַיִם יִתְבִּין בְּאֲרַע
 לֹא דִיכְהוֹן מִשְׁעַבְדִּין וּמַעֲנִין. הוּת פְּנִשְׁתָּא דִישְׂרָאֵל
 דְּמִיא לְוִדָּא דְרַמִּישׁ עַל אֲפִי בְרָא דְקָא אֶתְפְּסִיק
 שׁוּרִיָּה. וּבְמִיא לֹא אֲשַׁתְּמִיךָ לְאֶתְנַקְוָהָ. וּבְמַכַּח
 לֹא אֶתְמַלַּח. וּבְאֶסְרִין לֹא אֶתְאָסַר : לֹא-חִסְהָ
 עֲלֶיךָ עֵין לְעֵשׂוֹת קֶדְשׁ אֶתְּ מֵאֲלָה לְחַמְלָה עֲלֶיךָ
 וְתִשְׁלַחֵי אֲרִיפְנֵי הַשְּׂדֵה בְּגַעַל נִפְשֶׁךָ בְּיוֹם הַגִּדַת
 אֶתְךָ : לֹא חִסַּת עֲלִיכוֹן עֵינָא דְפִרְעָה. לְמַעַבְד
 לְכוֹן מְבָא חֵדָא לְאֶנְחָא לְכוֹן מִשְׁעַבְדִּכוֹן לְרַתְמָא
 עֲלִיכוֹן. וְגִזְרַת עֲלִיכוֹן גְּזִירַת גְּמִירָא לְמַרְמֵי
 דְּכוּרִיכוֹן בְּנִתְרָא לְאֶבְדָּא יִתְכוֹן. בְּעַדֵּן דְּהוּתוֹתוֹן
 בְּמִצְרַיִם : וְאֶעֱבֹר עֲלֶיךָ וְאֶרְאֶךָ מִתְבוֹסַסַּת בְּדִמְיֶיךָ
 וְאָמַר לֶךָ בְּדִמְיֶיךָ חֵי וְאָמַר לֶךָ בְּדִמְיֶיךָ חֵי :
 וְעֵאֵל דּוּכְרִין קִיִּים אֲבַהֲתְכוֹן קִדְמֵי וְאֶתְגַּלִּיתִי
 לְמַפְרָקוֹן. אֲרִי גְלִי קִדְמֵי אֲרִי אֶתְוֹן מַעֲנִין
 בְּשְׁעַבְדִּכוֹן. וְאִמְרִית לְכוֹן בְּדִמָּא דְּמַהוּרְתָּא אַחוּס
 עֲלִיכוֹן. וְאִמְרִית לְכוֹן בְּדָם פְּסָחִיא אֶפְרוֹךְ יִתְכוֹן :
 רְבִכָּה פְּצַמַּח הַשְּׂדֵה נְחִתִיךָ וְתִרְבִּי וְתִגְדְּלִי וְתִכְאִי
 בְּעַדֵי עַדִּים שְׂדִים נִכְנָו וְשַׁעֲרֶךָ צִמַּח וְאֵת עֵרֶם
 וְעִרְיָה : רַבּוֹת. כְּצַמְחֵי חֲקֵלָא יִהְבְּתְכוֹן. וּסְגִיתוֹן
 וְתִקְיִפְתוֹן. וְהוּתוֹן לְזֹרְעֵינִי וְלְשֹׁבְמִינִי. וּבְעִיבְדֵי
 אֲבַהֲתְכוֹן תִּקְנִיא עַדֵּן פְּרָקֵן בְּנִישְׁתְּכוֹן מְטָא.
 אֲרִי אֶתְוֹן מִשְׁעַבְדִּין וּמַעֲנִין : וְאֶעֱבֹר עֲלֶיךָ וְאֶרְאֶךָ
 וְהִנֵּה עֵתָךְ עַת דְּדִים וְאֶפְרַשׁ פְּנָפִי עֲלֶיךָ וְאֶכְסֶף
 עֲרוֹתְךָ וְאִשְׁבַּע לֶךָ וְאֲבוּא בְּכַרִּית אֶתְךָ נָאִם אֲדֹנָי
 יְהוִה וְתִתִּי-לִי : וְאֶתְגַּלִּיתִי עַר מִשָּׁה בְּאֶסְנָא.
 אֲרִי גְלִי קִדְמֵי אֲרִי מְטָא זְמַן פּוֹרְקִנְכוֹן. וְאִנְיִית
 בְּמִימְרֵי עֲלִיכוֹן. וְאֶעֱדִיתִי חוּבִיכוֹן. וְקִיִּימִית
 בְּמִימְרֵי לְמַפְרָק יִתְכוֹן כְּמָא דְּקִיִּימִית לְאֲבַהֲתְכוֹן.
 אָמַר יי' אֱלֹהִים. לְמַהוּיְכוֹן עִם מִשְׁמִישׁ קִדְמֵי :
 וְאֶרְחַצְךָ בְּמִים וְאִשְׁטַף דְּמִיךָ מֵעֲלֶיךָ וְאֶסְכַּף בְּשִׁמּוֹן :

* ל' דגש אחר וא"ו עורק : * ריש דגש :

אֶסְרֵאֲלֶיךָ. פִּי גִמְעַ מְרֹאחֲהֶם : וְאֶסְרֵא
 יַעֲקֹב הָעֵינָן וְלֹא יִסְעוּ עַד-יְיּוֹם הָעֲלֹתוֹ :
 וְאִם לֹא מִסְתַּדֵּק עֲנָנָא. וְלֹא נִמְדִין. עַד
 יוֹם אִסְתַּדְקוּתֵיהֶם : וְאִן לֹם יִרְתַּפֵּעַ
 אֶלְגֻמָּאם. פֶּדָא יִרְחֹוֹן. אֵלֵא יוֹם
 אֲרַתְפֹּאֵעָה : פִּי עֵינָן יְהוֹה עַד-יְהַשְׁבֵּן
 יוֹמָם וְאִשׁ תְּהִיָּה לִיָּהּ בּוֹ לְעֵינֵי כָרְבִית
 יִשְׂרָאֵל פְּכַר־מִסְעֵיהֶם : אֲרִי עֵינָן יִקְרָא
 דִּי' עַל מִשְׁבָּנָא בִּמְמָא. וְחִזּוּ אִישְׁתָּא.
 הֵינּוּ בְדִידֵיא בֵּיהּ. לְעֵינֵי כָרְבִית יִשְׂרָאֵל
 בְּכַר מִפְּגֻדֵיהוֹן : לֹאֵן אֶלְגֻמָּאם מִן עַנְד
 אֵלֵה עֲלֵי אֶלְמִסְבֵּן נְהָאֵרָא. וְרוּיָא נֹאֵר
 תְּכֹוֹן פִּיהּ לִדְאָ. בְּהַצֵּרָה גִמְעַ אֵר
 אֶסְרֵאֲלֶיךָ פִּי גִמְעַ מְרֹאחֲהֶם : וּמְפַמְרִין וְתִשְׁלַם
 כָּל הַמְּלֹאכָה בַּמְּלִכִים א' ס' ו' :

וְנִמְנָא. וְיִקְרָא דִּי' אֶתְמַלֵּי יָת מִשְׁבָּנָא :
 וְנִמְנָא אֶלְגֻמָּאם כְּבֵא אֶלְמַחְצֵר. וְנֹר אֵלֵה
 מִדְּא אֶלְמִסְבֵּן : וְלֹא יִבְל מִשָּׁה לְבֹא אֲרִי
 אֵדֵה מִזְעַר פִּי-יִשְׁבֵּן עֲדִין הָעֵינָן וּבְכֹוֹד
 יְהוֹה מִדְּא אֶתְהַשְׁבֵּן : וְלֹא יִבְל מִשָּׁה.
 לְמִזְעַר לְמִשְׁבֵּן וְנִמְנָא. אֲרִי שְׂרָא עֲדִוְהִי
 עֲנָנָא. וְיִקְרָא דִּי' אֶתְמַלֵּי יָת מִשְׁבָּנָא :
 וְלֹם יִטִּיק מוֹסִי. אִן יִדְכֵל אֲרִי כְּבֵא
 אֶלְמַחְצֵר. מִמָּא סְכֵן עֲרִידָה אֶלְגֻמָּאם. וְנֹר
 אֵלֵה מִדְּא אֶלְמִסְבֵּן : וּבְהַעֲדוֹת הָעֵינָן מִזְעַר
 הַמִּשְׁבֵּן יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכַר מִסְעֵיהֶם :
 וּבְאִסְתַּדְקוּת עֲנָנָא מִעֲדִין מִשְׁבָּנָא. נִמְדִין
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. בְּכַר מִפְּגֻדֵיהוֹן : וּכְאֵן אֲרֵא
 אֲרַתְפֵּעַ אֶלְגֻמָּאם עֵן אֶלְמִסְבֵּן. יִרְחֵל בְּנֵי

ח ז ק

סכום פסוקי דספר ואלה שמות אלף ומאתים ותשעה. אר"מ סימן : וחציו אלקים לא תקלל : ופרשותיו י"א. אי זה בית אשר תבנו לי סימן : וסדריו כ"ט, ולילה ללילה יהוה דעת סימן ופרקיו מ' תורת אלהיו בלבנו סימן : מנין הפתוחות תשע וששים והסתומות חמש ותשעים. והכל מאה וששים. וארבע פרשיות. ישלח עורך מקדש ומציון יסעךך סימן :

נשלם ספר שמות. בעזרת שוכן מרומות :

וזהו השלמת הספר הזה ביום שנכפל בו כי טוב י"ט לחדש כסלו שנת תרנ"ח בא ס"ט בי יבתירן צדיקים לפ"ק

סדר הפטרות של ספר שמות

ברכות ההפטר

לפניה מברך ברכה זו :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בָּחַר בְּנִבְיָאִים טוֹבִים. וְרָצָה בְּדַבְרֵיהֶם
 הַנְּאֻמִּים בְּאֵמֶת. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַבוֹחֵר בַּתּוֹרָה בְּמֹשֶׁה עַבְדְּךָ וּבִישְׂרָאֵל עַמּוֹ.
 וּבְנִבְיָאֵי הָאֵמֶת וְהַצֶּדֶק : ולאחריה מברך :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר פֶּד הָעוֹלָמִים הַצַּדִּיק בְּכָל הַדּוֹרוֹת הָאֵל
 הַנְּאֻמֵּן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה מַדְבַּר וּמְקַיֵּם אֲשֶׁר כָּד דְּבָרָיו הָאֵמֶת וְהַצֶּדֶק. נֶאֱמַן אַתָּה
 הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ וְדָבָר מִדְּבָרֶיךָ אַחֲזֵר לֹא יִשׁוּב רִיקָם פִּי אֵל נֶאֱמַן
 אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הָאֵל הַנְּאֻמֵּן בְּכָל דְּבָרָיו :
 רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיִּינוּ וְלַעֲגִימַת נַפְשׁ הַנְּקוּם נְקוּם מְהֵרָה בְּיַמֵּינוּ וְתִבְנֶה
 מְהֵרָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם :
 אֵת צִמַח דּוֹד מְהֵרָה תְצַמִּיחַ וּקְרָנוּ תְרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְגַן דּוֹד :
 עַל הַתּוֹרָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם הַמְּנִיחַ הַזֶּה שְׁנַתְּ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְקַדוּשָׁה
 וְלִמְנוּחָה לְכַבּוֹד וְלִתְפָאֳרֶת עַל הַפֶּל אֲנִי מְבָרְכִים אֵת שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת. אֱמֵן : ואם חל ח"ה או ר"ח להיות בשבת סוכר ענין היום בברכה זו (כאמצע) כדרך שסוכר בתפלה.

וּפְרָקִית יִתְכּוֹן מִשְׁעֲבוֹד מִצְרָאִי. וְאֶעֱדִיתִי תְקִיף
 מִרוּתָא מִנְכוּן. וְדַבְרֵית יִתְכּוֹן בְּחִירוּתָא: וְאֵלְבִשְׁךָ
 רִקְמָה וְאֶנְעִדְךָ תַחֲשׁ וְאֶחְבֹּשְׁךָ בְּשֵׁשׁ וְאֶכְסֶה מִשִּׁי:
 וְאֶלְבִּישִׁית יִתְכּוֹן לְבוּשֵׁי צִוּוּן מִחֲמַדַּת סְנַאיִכוּן.
 וְיִהְיֶיבִית מִסָּן דִּיקָר בְּרִנְיִכוּן. וְקִדְיִשִׁית מִנְכוּן
 כְּהִנְיָא לְמַהוּ מִשְׁמַשְׁשֵׁן קִדְמִי בְּמִצְנָפֵן דְּבוּן. וְיִת
 כְּהִנְיָא רַבָּא בְּלוּשֵׁי צַבְעֻנִין: וְאֶעֱדָךְ עֲדִי וְאֵתְנָה
 צְמִידִים עַל־יְדֶיךָ וְרִבִּיד עַל־רֹונְךָ: וְתִקְנִית יִתְכּוֹן
 בְּתַקֵּן סְתַגְמִי אֲדִירָתָא כְּתִיבִין עַל הַרְוִן לוֹחִי
 אֲבִינְיָא. וְיִחִיבִין עַל יְדֵי מִשָּׁח. וְבִקְדֵשֶׁת שְׁמִי
 דְּבָא קִדְיִשִׁית יִתְכּוֹן: וְאֵתֵן נֹחַם עַל־אֶפֶס וְעֵינִיקִים
 עַל־אֲזִנֶיךָ וְעִמְרַת תְּפָאֶרֶת בְּרֵאשֶׁת: וְיִהְיֶיבִית אֲרוֹן
 קִדְמִי בִּינִיכוּן. וְעֵנֵן יִקְרִי מִפְּלִ עֲלִיכוּן. וְמִלְאָךְ
 שְׁלִיחַ מִן קִדְמִי מְדַבֵּר בְּרִישִׁכוּן: וְתַעֲדִי זֶהָב
 וְכֶסֶף וְטַלְבֻּשֶׁךָ שֵׁשִׁי וְמִשִּׁי וְרִקְמָה סֶלֶת וְדָבָשׁ
 וְשֶׁמֶן אֲבִלְתִּי וְתִימִי בְּמֵאֵד מֵאֵד וְתַצְדְּחִי לְמִלּוּכָה:
 וְיִהְיֶיבִית מִשְׁכְּנִי בִּינִיכוּן סְתוּקֵן בְּדָהָב וּבְכֶסֶף.
 וְיִרְעַת בּוּץ וְצַבְעֻנִין וְצִוּוּרִין. וְיִמְנָא דְּטַב כְּסוּלַת
 וְכִדְבָשׁ וְכִמְשַׁח אֲוִכִילִית יִתְכּוֹן. וְעִתְרֵתוֹן
 וְתִקְיִפְתוּן לְחֵדָא כְּחֵדָא. וְאֶצְלַחְתוּן וְשְׁלִימְתוּן בְּכָל
 מְלַכוּתָא: וְיִצְאָ לְךָ שֵׁם בְּנוֹים בְּיַפְיָךְ בִּי וְכִרִי
 הוּא בְּהַדְרִי אֲשֶׁר־שָׁמְתִי עֲלֶיךָ נָאִם אֲדֹנִי יְהוָה:
 וְנִפְקַ לִיךְ שׁוֹם כְּנִשְׁתָּא דִּישְׂרָאֵל. בִּינִי עֲמִמִּיא
 בְּשׁוֹפְרֶיךָ. אֲרִי גְמִיר הוּא. יִקְרִי דְשִׁיטִי עֲדָךְ.
 אָמַר יי' אֱלֹהִים: * ער"

הפטרת וארא (בחוֹקאל סי' כ"ח)

וְלֹא־יִהְיֶה עוֹד רְבִית יִשְׂרָאֵל סְלוֹן מִמֵּאִיר
 וְקוֹץ מְכַאֵב מִכָּל סְבִיבְתָם הַשְּׂאֵמִים אוֹתָם וְיִדְעוּ
 כִּי אֲנִי אֲדֹנִי יְהוָה: וְלֹא יְהִי עוֹד לְבֵית יִשְׂרָאֵל.
 מִלֶּךְ מְבַאֵשׁ וְשִׁלְמוֹן מְעִיק. מִזֵּל סַחְרֵינְהוֹן.
 דְּבוּזִין יִתְהוּן. וְיִדְעוּן. אֲרִי אֲנָא יי' אֱלֹהִים: כֹּה־
 אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה בְּקִצְצִי אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל מִן־
 הָעַמִּים אֲשֶׁר נִפְצוּ בָם וְנִקְדַּשְׁתִּי בָם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם
 וְיִשְׁבוּ עַל־אֲדָמְתָם אֲשֶׁר נָתַתִּי לְעַבְדֵי לִיעֶקֶב:
 כְּדָנִן אָמַר יי' אֱלֹהִים. כִּד אֲכַנִּישׁ יֵת בֵּית יִשְׂרָאֵל.
 מִבְּיַנִּי עֲמִמִּיא דְאַתְבְּדְרוּ בְּהוֹן. וְאַתְקַדְשׁ בְּהוֹן
 לְעֵינֵי עֲמִמִּיא. וְיִתְבוֹן עַל אֶרְעֵהוֹן. דִּיהִבִּית
 לְעַבְדֵי לִיעֶקֶב: וְיִשְׁבוּ עֲלֶיהָ לְבַטָּח וּבְנוּ בָתִּים
 וְנִמְעוּ כְרַמִּים וְיִשְׁבוּ לְבַטָּח בְּעִשְׂוֹתֵי שְׂפָמִים בְּכָל
 הַשְּׂאֵמִים אֲתָם מִסְבִּיבְתָם וְיִדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיהֶם: וְיִתְבוֹן עַל־הַרְוִצָּן. וּבְכַנּוּן כְּתִין וְיַצְבוּן
 בְּרַמִּין. וְיִתְבוֹן לְרַחְצוֹן. כִּד אֶעֱבִיד פּוֹרְעָנוֹת דִּינִין.
 מִכָּל דְּבוּזִין יִתְהוּן מִסַּחְרֵינְהוֹן. וְיִדְעוּן. אֲרִי אֲנָא
 יי' אֱלֹהֵהוֹן: בְּשִׁנְהָ הַעֲשִׂרִית בְּעֶשְׂרֵי בְשָׁמִין:

* שש קרי: * אכלת קרי: עשר

וְיִזְיִי דְבְרִי־יְהוָה אֲלֵי לְאֹמֵר: וְהוּא פְתַגֵּם
 נְכוּוָה מִן קִדְמֵי יי' עֲמִי לְמִימֵר: בְּיַאֲדֵם הוֹדַע
 אֶת־יְרוּשָׁלַם אֶת־תְּלוּעֲבֵתֶיהָ: כִּר אָדָם. אוֹכַח יֵת
 יִתְבִּי יְרוּשָׁלַם וְחִוִּי לְהוֹן יֵת תְּלוּעֲבֵתֶהוֹן: וְאִמְרַת
 כְּדֵאֲמַר אֲדֹנִי יְהוָה לִירוּשָׁלַם מְכַרְתִּיךָ וְמִלְרִיךְ
 מֵאֲרִץ הַכְּנַעֲנִי אֲכִיד הָאֲמִרִי וְאִמְךָ חֲתִית: וְתִימֵר.
 כְּדָנִן אָמַר יי' אֱלֹהִים לִיתְבִּי יְרוּשָׁלַם. תִּתְבוֹתְכוּן
 וְיִקְדוּתְכוּן. מֵאֶרֶץ כְּנַעֲנָא. תִּמְן אֶתְגַּלִּיתִי עַל
 אֲבִרְחָם אֲבוּכוּן בִּין בְּתֵרִיא. וְאוֹדַעְתִּיהָ דְאַתוֹן
 נִתְתִין לְמִצְרַיִם. וּבְדַרְעַ מְרַמֵּם אֲנָא פְרִיק יִתְכּוֹן.
 וּבִזְכוֹת אֲבַהְתְּכוּן אֲנָא מִתְרִיד מִן קִדְמִיכוּן יֵת
 אָמַרִיא וְמִשִּׁיצֵי יֵת הַתַּאִי: וְמִלְדוּתֶיךָ בְּיוֹם
 הַלְדַת אוֹתְךָ לֹא־כִרַת שְׁרָד וּבְמִים לֹא־רַחַצְתָּ
 לְמַשְׁעֵי וְהַמִּלַּח לֹא־הַמְלַחַת וְהַחֶלֶל לֹא־חֶלְלַת:
 וְאֵף כִּד נִחְתוּ אֲבַהְתְּכוּן לְמִצְרַיִם הִתְבוֹן בְּאֶרֶץ
 לֹא דִי־כְהוֹן מִשְׁעַבְדִּין וּמַעֲנִין. הוּת כְּנִשְׁתָּא דִּישְׂרָאֵל
 דְּמִיא לְוִדָּא דְרַמִּישׁ עַל אֶפֶי בְרָא דְכָא אֶתְפָּסִיק
 שׁוּרִיָּה. וּבְמִיא לֹא אֶשְׁתַּמִּיךָ לְאַתְנַקְאָה. וּבְמַלְכָּ
 לֹא אֶתְמַלַּח. וּבְאֶסְרִין לֹא אֶתְאָסַר: לֹא־חֶסְהָ
 עֲלֶיךָ עֵין לְעִשׂוֹת כִּד אֶחַת מֵאֵלֶּה לְחַמְלָה עֲלֶיךָ
 וְתִשְׁלַכְנִי אֲרִפְנִי הַשְׂדֵה בְּנַעַל נִפְשֶׁךָ בְּיוֹם הַלְדַת
 אֶתְךָ: לֹא חֶסֶת עֲלִיכוּן עֵינָא דְפִרְעָה. לְמַעַבְד
 לְכוּן טַבָּא חֵדָא לְאַנְחָא לְכוּן מִשְׁעַבְדִּיכוּן לְרַחֲמָא
 עֲלִיכוּן. וְגִזְרַ עֲלִיכוּן גְּזִירַת גְּמִירָא לְמִרְמִי
 דְּכוּרִיכוּן בְּנִתְרָא לְאַבְדָּא יִתְכּוֹן. בְּעַדֵן דְּהוּתוֹתוֹן
 בְּמִצְרַיִם: וְאֶעֱבֹר עֲלֶיךָ וְאֶרְאֶךָ מִתְבוֹסַסַת בְּדַמֶיךָ
 וְאָמַר לְךָ בְּדַמֶיךָ חִי וְאָמַר לְךָ בְּדַמֶיךָ חִי:
 וְעַל דּוּכְרֵן קִיִּים אֲבַהְתְּכוּן קִדְמִי וְאַתְגַּלִּיתִי
 לְמִפְרָקוֹן. אֲרִי גְלִי קִדְמִי אֲרִי אֶתוֹן מַעֲנִין
 בְּשְׁעַבְדִּיכוּן. וְאִמְרִית לְכוּן בְּדַמָּא דְמַהוּרְתָא אַחוּם
 עֲלִיכוּן. וְאִמְרִית לְכוּן בְּדָם פְּסַחִיא אֶפְרוֹךְ יִתְכּוֹן:
 רַבְכָּה כְּצַמַח הַשְׂדֵה נִתְתִיךָ וְתִרְבִּי וְתִגְדְּלִי וְתִכְבִּיא
 בְּעַדֵי עַדִּיִים שְׂדִים נִכְנָו וְשַׁעֲרֶךָ צִמַח וְאֵת עַרְם
 וְעִרְיָה: רַבּוֹת. כְּצַמְחִי חֶקְלָא יִהְבְּתְכוּן. וּסְגִיתוֹן
 וְתִקִּיפְתוּן. וְהוּתוֹן לְזֹרְעִין וְלְשֹׁבְמִין. וּבְעִיבְדִי
 אֲבַהְתְּכוּן תְּקִנְיָא עַדֵן פְּרָקֵן בְּנִישְׁתְּכוּן מֵטָא.
 אֲרִי אֶתוֹן מִשְׁעַבְדִּין וּמַעֲנִין: וְאֶעֱבֹר עֲלֶיךָ וְאֶרְאֶךָ
 וְהִנֵּה עֵתָךְ עַת דִּדִּים וְאֶפְרַשׁ כְּנַפֵּי עֲלֶיךָ וְאֶכְסֶה
 עֲרוֹתְךָ וְאֶשְׁבַּע לְךָ וְאֶבּוֹא בְּכִרִית אֶתְךָ נָאִם אֲדֹנִי
 יְהוָה וְתִתִּי־לִי: וְאַתְגַּלִּיתִי עַל מִשָּׁח בְּאֶסְנָא.
 אֲרִי גְלִי קִדְמִי אֲרִי מֵטָא זְמַן פּוֹרְקִנְכוּן. וְאַנִּינִית
 בְּמִימְרֵי עֲלִיכוּן. וְאֶעֱדִיתִי חוּבִיכוּן. וְקִימִית
 בְּמִימְרֵי לְמִפְרָק יִתְכּוֹן כְּמָא דְקִימִית לְאַבַּהְתְּכוּן.
 אָמַר יי' אֱלֹהִים. לְמַהוּיְכוּן עִם מִשְׁמִישׁ קִדְמִי:
 וְאַרְחַצְךָ בְּמִים וְאֶשְׁטַף דְּמִיךָ מֵעֲלֶיךָ וְאֶסְכֶּךָ בְּשָׁמִין:

* ל' דגש אחר וא"ו ערוק: * ריש דגש:

לא תעבר בה רגל אנשא ורגל פעירא לא תעבר
 בה. ולא תתיב ארבעין שנין: ונתתי את-ארץ
 מצרים שממה בתוך ארצות גשמות ועריה בתוך
 ערים מחרבות תהיון. שממה ארבעים שנה
 והפצתי את-מצרים בגוים וזרותים בארצות:
 ואתיו ית ארעא דמצרים לצדה. בגו מדינן צדיין.
 וקרהא בגו קרוין דהואה חרפן יהוין לצדו.
 ארבעין שנין. ואנכי ית מצראי לביני עממיא.
 ואכדרינון במדינתא: פי בה אמר אדני יהוה
 מקן ארבעים שנה אקבץ את-מצרים מן-העמים
 אשר-נפצו שמה: ארי. כדנן אמר יי אלהים.
 מסוף. ארבעין שנין אכניש ית מצראי. מביני
 עממיא דאתברו לתמן: ושכתי את-שבות
 מצרים והישבתי אתם ארץ פתרום ער-ארץ
 מכורתם והיו שם ממלכה שפלה: ואתיב ית
 גרות מצראי. ואתיב יתהון לארע פתרום. עד
 ארע תותבותהון. ויהון תמן סוכו הלשא: מן
 הממלכות תהיה שפלה ולא-תתנשא עוד ער-
 הגוים והמעטתים לבלתי רדות בגוים: מן מלכותא
 תהי הלשא. ולא תתרכ עוד על עממיא.
 ואוערינון. כדיל דלא יפחון בעממיא: ולא יהוה-
 עוד לבית ישראל למבטח מזכיר עון בפנותם
 אחריהם וידעו פי אני אדני יהוה: ולא יהון עוד
 לבית ישראל לאתרחצא עליהון לאדכרא חובין.
 באתפניויהון בתריהון. וידעון. ארי אנה יי
 אלהים: ויהי בעשרים ושבע שנה בראשון באחד
 לחדש היה דברייהוה אלי לאמר: והנה. בעשרין
 ושבע שנין. בקדמאה בחד לירחא. הוה פחגם
 נבואה מן קדם יי עמי למימר: בן-אדם
 נבוכדראצר מלך-בבל העביר את-חילו עבדה
 גדלה ארצר כדראש מקרה וכדפתח מרוטה
 ושכר לא-יהיה לו וכתילו מצר עליהעבדה אשר-
 עבד עניה: בר אדם. נבוכדראצר מלכא דבבל.
 אפלח ית משרייתיה. פלחן רב עד צור. כל שער
 ריש נהר. וכל פתח אתמריט. ואגר. לא הוה ליה
 וכמשרייתיה מצור. עד פלחנא דאפלה ענה: לכן
 בה אמר אדני יהוה הנני נתן לנבוכדראצר מלך-
 בבל את-ארץ מצרים ונשא המנה ושקל שקלה
 ובזו בזה והיתה שכר לחילו: בכן. כדנן אמר
 יי אלהים. האנא יהיב לנבוכדראצר מלכא דבבל
 ית ארעא דמצרים. וישפי אתרגושתה. ויערי
 עדאה ויבזו בזה. ותחי אגר למשרייתיה: פעלתו
 אשר-עבד בה נתתי לו את-ארץ מצרים אשר עשו
 לי נאם אדני יהוה: אגריה דאפלה בה. יהבית
 ליה ית ארעא דמצרים. דחבו קדמי לאתפרעא

עשר לחולש היה דברייהוה אלי לאמר: בשתא
 עשיריתא. בעשיריתא. בתרי עשר לירחא. הוה
 פחגם נבואה מן קדם יי עמי למימר: בן-אדם
 שים פניך ער-פרעה מקד מצרים והנבא עליו
 וער-מצרים פלה: בר אדם. קביר נבואה. ער
 פרעה מלכא דמצרים. ואחנפי עוהי. וער מצראי
 כלהון: דבר ואמרת כה-אמר אדני יהוה הנני
 עליך פרעה מלך-מצרים התנים הגדול הרבץ
 בתוך יארי אשר אמר לי יארי ואני עשיתני:
 אחנפי ותימר. כדנן אמר יי אלהים. האנא שלח
 רגלי עקד פרעה מלכא דמצרים. דאת דמי לתנינא
 רבא דשרי בגו נהרותא. דאמר. דיני מלכותא
 ואנא כבשית: ונתתי חחיים בקחיה והרבקתי
 דגת-יארי בקשקשתיה והעליתיה מתוך יאריה
 ואת כד-דגת יאריה בקשקשתיה תדבק: ואתיו
 שרין פליסותך. ואקטייל שלמוני תקפך עם גפרך.
 ואכמלינד ממלכותך. וית בר שלמיני תקפך.
 עם גפרך יתקמון: ונמשתיך המדברה אותך
 ואת כד-דגת יאריה ער-פני השורה תפול לא תאסף
 ולא תקבץ לחית הארץ ולעוף השמים נתתיה
 לאכלה: וארמשינד למדברא. יתך וית כל
 שלמוני תקפך. עד אפי ברא תתרמי נביתך.
 לא תתכניש ולא תתקבר. לחית ארעא. ולעופא
 דשמיא מסרתך לאשתיצאה: וידעו כד-ישבי
 מצרים פי אני יהוה וען היותם משענת קנה לבית
 ישראל: וידעון כל יתבי מצרים. ארי אנה יי.
 חקף דהון. סמך קניא רעיעא לבית ישראל:
 בתפשט בה כפך תרוץ ובקעת להם כד-כתף
 ובהשענם עליך תשבר והעמדת להם כד-מתנים:
 באתפניויהון כד ביד מקד תקוף תתמסר. ויבד
 בית רוחצנהון. ובאסתמכותהון עקד תתבר. ולא
 תהי רהון לבית סומכן: לכן כה-אמר אדני יהוה
 הנני מביא עקיך חרב והכרתי ממך אדם ובהמה:
 בכן. כדנן אמר יי אלהים. האנא מיתי עקד
 דקמלין פחרפא. ואשיצי מניך אנשא ובעירא:
 וחיתה ארץ-מצרים לשממה וחרפה וידעו כד-אני
 יהוה וען אמר יאר לי ואני עשיתי: ותחי ארעא
 דמצרים לאשתממו וחרפה. וידעון ארי אנה יי.
 חקף דאמר. דיני מלכותא ואנא כבשית: לכן
 הנני אליך וארי-יאריה ונתתי את-ארץ מצרים
 לחרבות הרב שממה ממגדל סונה ועד-גבול פוש:
 בכן. האנא שלח רוגני עקד ועל מלכותך. ואתיו
 ית ארעא דמצרים. לחורב צדו ואשתממו. ממגדל
 סונה ועד תחום פוש: לא תעבר-בה רגל אדם
 ורגל בהמה לא תעבר-בה ולא תשב ארבעים שנה:

(*) חחיים קרי. (**) בכף קרי.

דמלקדמון: אים אפיא חכמיה ויגידו נא קה וידעו
 מהדיעין יהוה צבאות עד מצרים: אן אנון חכמיה.
 ויחזון פנן קה וידעין. מא מלך. יי צבאות ער
 מצרים: נואלו שרי צען נשאי שרי נה והתעו את
 מצרים פנת שבמיה: אטפשו רבבי טאנים. מעו
 אנש מפים. אטעיו ית מצראי רבני פלכהא:
 יהוה מסך בקרבה רוח עועים והתעו את מצרים
 בכר מעשהו פהתעות שפור בקיאו: יי. רמא
 ביניהון רוח דטעו. ואטעיו ית מצראי בכר
 עובריהון. כמא דטעו רויא ומדשדש בדופיה:
 ולא יהיה למצרים מעשה אשר יעשה ראש ונגב
 פפה ואנון: ולא יהי למצראי מלכא. דימלך
 עדיהון. ריש ואנון שלמון ואטרון: פיום יהוה
 יהיה מצרים פנשים ותרדו ופחד מפני תנופת יד
 יהוה צבאות אשר יהוה מנף עריו: פעדנא יהוה.
 יהון מצראי חלשין פנשיא. ויועין ויתברון. מן
 קדם ארמות גבורתא דיי צבאות. יהוה מרים
 עדיהון: והיתה אדמת יהודה למצרים כחנא פל
 אשר יזכיר אתה אליו פחד מפני עצת יהוה צבאות
 אשר יהוה יוען עריו: ותהי ארעא דבית יהודה
 למצרים דחלקא. פל דיכר יתה. ליה יוע. מן
 קדם. מלכא דיי צבאות. יהוה מלך עדיהון:
 פיום תהוה יהיו חמש ערים בארץ מצרים מדברות
 שפת פנען ונשבעות ליהוה צבאות עיר חתום
 יאמר לאחת: פעדנא יהוה. יהון חמש קרין
 בארעא דמצרים. ממלך ממלך פנענא. ומקומן
 פשמא דיי צבאות. קרתא בית שמש דעתידא
 למחרב. יתאמר היא חדא מנהון: פיום יהוה
 יהיה מנבח ליהוה בתוך ארץ מצרים ומצבה אצל
 גבוקה ליהוה: פעדנא יהוה. יהי מדבחא מתיקן
 קדם יי. פנו ארעא דמצרים. ומתא פסטר
 תחומה קדם יי: והיה לאות ועד ליהוה צבאות
 בארץ מצרים פייצעקו אר יהוה מפני לחצים
 וישלח להם מושיע ורב והצילים: והי לאת
 וקסחיד. קדם יי צבאות בארעא דמצרים. ארי
 יצון קדם יי מן קדם דחקיהון. וישלח להון.
 פריק ודין וישויבנון: ונדע יהוה למצרים וידעו
 מצרים את יהוה פיום יהוה ועברו זבח ומנחה
 ונדרו נדר ליהוה ושקמו: ותתגלי גבורתא דיי
 לאיטבא למצראי. וידעון מצראי. למדחל מן
 קדם יי פעדנא יהוה. ויפקהון פנכסת קידשין
 ובקור פנין. וינדרון נדרין. קדם יי וישלמון: ונגף
 יהוה את מצרים נגף ורפוא ושבנו עדי יתוה ונעטר
 להם ורפאם: וימחי יי. ית מצראי מתא ויפנינו.
 ויתבונו לפדחנא דיי. ויקביר צלותהון ויפי יתהון:

ביום

(בתר תורה)

מנהון. אמרי יי אלהים: פיום תהוה אצמיה קרן
 לבית ישראל ולה אהן פתהון פתכם וידעו
 פייאני יהוה: פעדנא יהוה. אקים פרקין לבית
 ישראל. וקה. אהין מפתח פומא פנבואה פייניהון.
 וידעון ארי אנא יי: ער

הפטרות בא (בישעה סי' י"ט)

משא מצרים הגה יהוה רבב ערעב קל ונא
 מצרים ונעו אליכי מצרים מפניו ורבב מצרים ימם
 בקרבו: טפל פט דלוט לאשקאה ית מצראי. הא
 יי. מתגלי בענון יקריה לאתפרעא מן מצראי.
 ויתברון. מעות מצראי מן קדמיה. וקבא דמצראי
 יתמסי במעיהון: וסכסכתי מצרים פמצרים ונלחמו
 איש באחיו ואיש ברעהו עיר בעיר ממלכה
 פממלכה: ואני מצראי פמצראי. ויניחון קרב.
 גבר באחיהו וגבר פחבריה. קרי בקרי. מדכו
 פמלכו: ונגבקה רוח מצרים בקרבו ועצתו אכלע
 ודרשו ארץ האלילים וארץ האמים וארץ האבות
 וארץ הידענים: ותתמסי רוחא דמצראי במעיהון.
 וחפיהיהון אסלעים. ויתבעון מן טעון ומן חרשין.
 ומן פדין ומן זכורו: וספרתי את מצרים ביד
 אדנים קשה ומקד עו ימשלכם נאם הארון יהוה
 צבאות: ואמסר ית מצראי. ביד רבון קשי.
 וסכך תקוף ישלום בהון. אמר רבון עכמא יי
 צבאות: ונשתומים מהים ונהר יחרב ויבש:
 ויצדון מיא טיפא. ונהרהון יחרוב ויבש:
 והאזניהו נהרות דללו וחרבו יארי מצור קנה וסוף
 קמרו: ויצדון נהרווהא. יבשין ויתרבון נהריהון
 עמיקיא. קני וגומא לא יפקין: ערות עריאור
 עלפי יאור וכל מזרע יאור יבש נהר ואינו:
 ייבש רוביה דנהרא ויהי פכפיה. וכל בית מזרע
 נהרהון. ייבש יחרוב ולא יצמח: ואנו הדינים
 ואבלו פל משליכי ביאור חפה ופרשי סכמרת
 עד פגרימים אטקרו: ויצדון ציודי נניא. ויתאבדון
 פל דהו רמן פנהרא חכתא. ופרסי מצדן. ער אפי
 מיא יצדון: ובשו עבדי פשתים שריקות וארנים
 חורי: ויבהתון. פלחי כתנא דסרקון. ומתן מניה
 מצדן: והי שתתיה מדפאים פל עשי שכר אנמי
 נפש: ויהון אתר בית שתי מהא כבישין. אתר
 דהו עברין סכרא וכנשין מיא גבר נפשיה: אך
 אולים שרי צען חכמי יעצי פרעה עצה נבערה
 אך תאמרו אל פרעה פן חכמים אני פן מלכי
 קדם: ברם אטפשו רבבי טאנים. חפימא
 דמכונהי פפרעה טיקד דטעו. איכדין תימרון
 לפרעה. בני מלכיא אנתנא ואת בר מלכין

שמות כ"ט (ב)

ביום ההוא תהיה מסקה ממצרים אשורה ובא-
 אשור במצרים ומצרים באשור ועבדו מצרים את-
 אשור: בעדנא ההוא יהי אורח כבישא ממצרים
 לאתור ויירחון אתוראי. במצראי ומצראי באתוראי.
 ויפלתון מצראי ית אתוראי: ביום ההוא יהיה
 ישראל שלישיה למצרים ולאשור ברבה בקרב
 הארץ: בעדנא ההוא יהי ישראל תליתאי.
 למצראי ולאתור. ברבא פגוה דארעא: אשר
 ברבו יהיה צבאות לאמר ברוד עמי מצרים ומעשה
 ידי אשור ונחתי ישראל: דברכיה. יי צבאות
 למימר. ברוד עמי דאפיקת ממצרים. דער דתבו
 קדמי אנליתי ירחון לאתור. וכדו דתבו מתקון
 עמי ואחסנתי ישראל: עיי

הפטרת בשרה (שופטים טו ה')

ויבנע אלהים ביום ההוא את יבין מלך-בנען
 לפני בני ישראל: והבר יי ביוםא ההוא. ית יבין
 מלכא דבנען. קדם בני ישראל: והלך יד בנר
 ישראל הקוד וקשה עד יבין מלך-בנען עד אשר
 הכריתו את יבין מלך-בנען: ואזלת. יד בני
 ישראל אזלא ותקפא. על יבין מלכא דבנען. עד
 דשציא. ית יבין מלכא דבנען: ותשר דבורה
 וברק בן-אבינעם ביום ההוא לאמר: ושבת
 דבורה וברק בר-אבינעם. בעדנא ההוא למימר:
 כפרע פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו יהוה:
 כד מרדו בית ישראל באוריתא אתו עליהון
 עממיא ומרדונון מקרויהון. וכד תבו למעבד
 אוריתא אתגפרו אנן על פעלי דבביתון. תריכונון
 מעל תחום ארעא דישראל. בכין על פורענות
 הבר סיסרא ומשריתיו על גסא ופרקנא דאתעביד
 להון לישראל. דתבו חכימיא למתב בבתי
 בנישאתא בריש גלי ודאלפא ית עמא פתנמי
 אוריתא. בכין בריכו ואודו קדם יי: שמעו מלכים
 האזינו רונים אנכי ליהוה אנכי אשירה אומר ליהוה
 אדני ישראל: שמעו מלכיא. אציתו שלמוניא.
 שמעו מלכיא דאתו עם סיסרא קרבא. אציתו
 שלמוניא דהו עם יבין מלכא דבנען. לא בהילכתון
 ולא בגבורתכון אתגפרתון וסקיקתון על בית ישראל.
 אמרא דבורה פנבוואה קדם יי אנה משבחה.
 מוריא ומברכא. קדם יי אנהא דישראל: יהוה
 בצאתה משעיר בצעדה משדה אדום ארץ רעשה
 גס-שמים נמפו גס-עבים נמפו מים: אוריתא
 דיתבת להון לישראל כד עברין ערה שלמון בהון
 עממיא. וכד תיבין לה מתגברין אנין על פעלי
 דבביתון. יי. ביום אתגליתך למתנה להון

משעיר בהופעות יקרך על תחמי אדם, ארעא
 זעת. אף שמיא מכנ. אף ענניא נגדו מטרא: הרים
 נזרו מפני יהוה זה סיני מפני יהוה אלהי ישראל:
 מוריא ועו מן קדם יי. דין סיני אתרניף ואתרניש.
 סליק תנניח פתננא דאתנא. מן קדם דאתגרי
 עלוהי. יי אלהא דישראל: בימי שמגר בן-ענת
 בימי יעל חדרי ארחות והלכי נתיבות ילכו ארחות
 עקלקלות: כד חבו ביומי שמגר בר ענת ביומי
 יעל. פסקו עדי ארחון. ודהו מהלכין בשביליא.
 תבו למדינו אזרין פארחון מנגבן: חדרי פרוזו
 בישראל חדרי עד שקמתי דבורה שקמתי אם
 בישראל: חרובא קרוי פצחיא דהווא יתבן
 פארעא דישראל. צדיאה ואפלטרנו דיריחון. עד
 דאשתלחית אנא דבורה. אשתלחית לאתנבאה
 בגו בית ישראל: יבחר אלהים חדשים אז לחם
 שערים מגן אס-יראה ורמח פארפעים אלה
 בישראל: כד אתרעיו בית ישראל למפלח
 למעוהא חרתן דמקריב אתעבידא דלא אתעסקו
 בהון אבהתהון. אתו עליהון עממיא ומרדונון
 מקרויהון. וכדו דתבו לאוריתא לא יכירו להון.
 דכד אתא עליהון סנאה ומעיקא ועמיה אחידי
 תריסין ורמחין. פארפעין אלפין ריש משרון. לא
 יכירו לאנחא קרבא בישראל: כפי לחוקקו
 ישראל המתנדבים בעם ברכו יהוה: אמרה
 דבורה בנבוואה אנה שליחא לשבחה לספרי
 ישראל. כד הות עקתא ההיא לא פסקו מלמדריש
 באוריתא. וכדו יא להון דיתבין בבתי בנישאתא
 בריש גל. ומאלפין ית עמא פתנמי אוריתא.
 ומברכין ומודן קדם יי: רכבי אתנות צהרות
 ושבי ערמדין והלכי ער-דרך שיחו: דהו
 מבשדין עסקיהון רכיבין על אתנן דחשיקו בסיני
 ציורין. ומהלכין בכר תחום ארעא דישראל.
 ומתבחרין למתב על דינא. יהון אזרין פארחתהון
 ומשתען על גבורן דאתעבידא להון: מקוד
 מחצצים בין משאפים שם יתנו צדקות יהוה
 צדקת פרוזונו בישראל אז ירדו לשערים עם-יהוה:
 מאתר דהו אנסין להון ונסבין מא דגידהון. בית
 מתובת מזכסין ומכונת לסמין. על גופין בית
 שקיא דמיא. תמן יודון על זכוותא דיין. על
 זכוותיה דיתב קרוי פצחיא פארעא דישראל.
 בכין נחתו מברכי תקפא למתב בקרוי פצחיא
 עמיה דיין: עורי עורי דבורה עורי עורי דברוי
 שיר קום ברק ושבח שביה בן-אבינעם: שבחי
 שבחי דבורה. שבחי ואדא מילי תשבחה. קום
 ברק. ושבי שבך בר אבינעם: אז ירד שרדי

לְאִדְוִירִים עִם יְהוָה יִרְדְּלִי בְּגִבּוֹרִים : בְּכִין נַחִית
 חַד מִמְּשִׁירָתָא דִּישְׂרָאֵל . וְתִכְר תְּקִיף גְּבִירִי
 עֲמִמְיָא . הָא לֹא מִגְּבוּרָא הוּת דָּא . אֲדִהִין יִי .
 תִּכְר קָדָם עֲמִיָה תְּקִיף גְּבִירִי סְנֵאִיהִין : מְנִי
 אֲפָרִים שְׂרָשָׁם בְּעַמְלֵק אַחֲרִיק בְּנִימִין בְּעַמְמִיָה
 מְנִי מְכִיד יִרְדוּ מִתְּקִים וּמְבִילִין מְשֻׁבִּים בְּשִׁבְט
 סִפְר : מוֹבִית אֲפָרִים קָם יְהוֹשֻׁעַ פֶּר גִּין קְדָמִיתָא
 אִנִּית קֶרְבָּא בְּדָבִית עַמְלֵק . בְּתַרְחֵי קָם מִלְכָּא
 שְׂאוֹר מוֹבִית בְּנִימִין קְמִיד יִת דְּבִית עַמְלֵק וְאִנִּית
 קֶרְבָּא בְּשָׂר עֲמִמְיָא . מוֹבִית מְבוּר . נַחְתוּ מְרַשְׁמִין
 בְּקֶרְבָּא . וּמְשֻׁבֵּט זְבוּלוֹן . פְּתִיבִין פְּקוּדָמוֹס דְּסִפְר :
 וְשָׂרִי בְּיִשְׁשָׁכָר עִם דְּבִרָה וְיִשְׁשָׁכָר בֵּן בְּרָק בְּעַמְלֵק
 שְׁלַח בְּרַגְלֵיו בְּפַלְגוֹת רֵאִבֵּן גְּדִלִים הַקְּרִי-לֵב :
 וְכִרְבִּי יִשְׁשָׁכָר מִשְׁתַּמְעִין לְמַלְי דְּבוּרָה . וְשָׂר
 שְׁבִטָא דִּישְׁשָׁכָר מִשְׁמִשִּׁין קָדָם בְּרָק . מִשְׁתַּלְחִין
 בְּקֶרְוִי מִישְׂרָא לְכַל אַתְר דְּצִרְיָה לְתַמֵּן בְּתַשְׁלַחְתִּיה
 אֲזִלוּן . בּוֹרְעִית רֵאִבֵּן . סְנֵאִין גְּבִירִי לְבָא : לְמַה
 יִשְׁבֵּת בֵּין הַמְּשֻׁפְּתִים לְעִמְעַ שְׂרָקוֹת עֲדָרִים
 לְפַלְגַת רֵאִבֵּן גְּדִלִים הַקְּרִי-לֵב : לְמַה תְּבַתֵּן
 מִמְּשִׁירָת קֶרְבָּא . לְמַתָּב בֵּין תְּחוּמֵיָא לְשִׁשְׁמַע
 בְּשׂוּרָא דָּא מִן דָּא . לְבָרַק אֲתוּן אֲמִרִין דִּיקָךְ
 אֲנַחְנָא . לְסִיסְרָא אֲתוּן אֲמִרִין דִּיקָךְ אֲנַחְנָא . לְמַדְע
 אִידָא הִיא מְשִׁירָתָא נַחְתָּא בְּקֶרְבָּא לְמַהוּ עֲמִיָה .
 הַפְּרִין פְּשֵׁר לְכִין לְמַעַבְדַּ דְּבִית רֵאִבֵּן . הָלָא
 יִדְעֵהוּן . דְּקֶדְמֵהוּ גְּרִיין מִחֻשְׁבַּת לְבָא : גְּלַעַד
 בְּעֵבֶר תִּירְדִין שְׁכֵן וְדִן לְמַה יְגִיר אִנִּית אֲשֶׁר יִשְׁב
 לְחוּף יָמִים וְעַד-מִפְּרָצֵי יִשְׁזִין : דְּבִית גְּלַעַד .
 בְּעֵבֶרָא דִּירְדְנָא שְׂרוּ . וְדָבִית דִּן . גִּזוּ עֲבֵרֵי יִת
 יִרְדְנָא . שְׂרִיאֵי נִכְסֵיהוֹן בְּסַפִּינְיָא . דְּבִית אֲשֶׁר . עַל
 סִפְר יִמְכִּיא שֶׁר . קְרוּי עֲמִמְיָא דְּפִגְרוּ תְּבוּי בְּנִין
 וְיִתִּיבוּ בְּהוּן : זְבוּלוֹן עִם חֶרֶף נִפְשִׁי לְמוֹת וְנַפְתְּרִי
 עַל מְרוּמֵי שָׂדֶה : דְּבִית זְבוּלוֹן . לְקָבִיד עֲמִמְיָא
 דְּגִדְרֵי מְסוּרֵי נִפְשָׁהוֹן לְקַמְלָא אֲנוּן וְדָבִית נִפְתְּרִי .
 יִשְׁבְּחוּנִין פֶּר יִתְבִּי אֲרַעָא : בָּאֵי מְלָכִים נִלְחָמוּ
 אִו נִלְחָמוּ מְלָכֵי בְּנֵעַן בְּתַעֲנַךְ עַד-מִי מְנַדוּ בְּצַע
 פֶּסֶף לֹא קָחוּ : אֲתוּ מְלָכֵיָא אִנִּיתוּ קֶרְבָּא . בְּכִין
 אִנִּיתוּ מְלָכֵי בְּנֵעַן . בְּתַעֲנַךְ הוּו שְׂרִין וּמִמֵּן עַל מִי
 מְנַדוּ . מִמֵּן דְּכִסְפָּה לֹא קִבְּרוּ : מְרַשְׁמִים נִלְחָמוּ
 הַפּוֹכְבִּים מִמְּסוּרֵתָם נִלְחָמוּ עִם סִיסְרָא : מִן שְׂמִיא
 אֲתַנַּח עֲמִחִין קֶרְבָּא . מֵאֲתַר דְּנַפְקִין בְּיִכְבִּיא מִכְּבִּישֵׁי
 דְּבִרִיהוּן . תַּמֵּן אֲתַנַּח קֶרְבָּא עִם סִיסְרָא : נַחְתִּי קִישׁוֹן
 גְּרַפְסִי נַחְתִּי קִישׁוֹן תְּדַרְכֵי נִפְשֵׁי עוּ :
 נַחְתָּא דְּקִישׁוֹן תְּכַרְבִּינוּ . נַחְתָּא דְּאֲתַעֲבִידוּ בִּיה
 נְסוּן וּגְבוּרֵי יִשְׂרָאֵל מִלְּקַדְמִין הוּו נַחְתָּא קִישׁוֹן .
 תַּמֵּן דּוּשִׁישְׁתָּ נִפְשֵׁי קְמִירֵי גְּבִרִיהוֹן בְּתַקִּיָּה : אִו

הִלְמֵו עֲקָבֵי-סוּם מִדְּהַרְתִּי דְּהַרְתִּי אֲבִירֵוּ : בְּכִין
 אֲשֶׁתִּלְפָּא טוּפְרֵי סוּסוֹתֵהוֹן . פְּנוּכָא דְּהוּה מִפְּנֵיךְ
 קָדָם רַתְפִּי גְּבוּרָהִי : אֲוֵרוּ מְרוּזֵי אֲמֵר מְלֹאךְ יְהוָה
 אֲוֵרוּ אֲוֵרוּ יוֹשְׁבֵיָהּ פִּי לֹא-בָּאוּ לְעִזְרַת יְהוָה
 לְעִזְרַת יְהוָה בְּגִבּוֹרִים : לוּמֵו מְרוּז . אֲמֵר בְּרַק
 גְּבִיא דִּיִי . לוּמֵו וְתַבְרוּ יִת יִתְבַּהָּא . אֲרִי לֹא אֲתוּ
 לְסַעֲדִין עֲמִיָה דִּיִי . לְסַעֲדִין עֲמִיָה דִּיִי פֶּר אִנִּית
 קֶרְבָּא בְּגִבְרִיא : תְּכַרְךְ מְנִשִּׁים יַעַל אֲשֶׁת חֶבֶר
 הַקִּינֵי מְנִשִּׁים בְּאַחַל תְּכַרְךְ : תְּתַכְרְךְ מְבִרְכַת נִשְׂיָא
 טַבְתָּא . יַעַל . אֲתַת חֶבֶר שְׁלֵמָאָה . בְּחֵרָא כְּנִשְׂיָא
 דְּמַעֲשִׁין בְּבִיתִי מוֹרְשִׁין תְּתַכְרְךְ : מִים שְׂאֵל
 חֶלֶב נִתְנָה בְּסַפְלֵי אֲדִירִים הַקְּרִיבָה חֲמָאָה : מִיא
 שְׂאֵל יִתָּה חֶלֶבָא אֲשֶׁקִיאַת יִתִּיה . לְמַדְע אִם אִית
 רַעֲיוֹנֵהוּ עֲלוּהִי . בְּפִיִּי גְּבִירָא קְרִיבַת לְקַמְוֵהוּ
 שְׁמִין דְּנִבְנִין : יְדֵה לִיתֵךְ תִּשְׁלַחְנָה וּיְמִינָה לְהַלְמוֹת
 עַמְלִים וְתַלְמָה סִיסְרָא מַחְקָה רֵאִשׁוּ וּמַחְצָה וְחַלְפָה
 רַקְתוּ : (מְבָא יַעַל אֲתַת חֶבֶר שְׁלֵמָאָה . דְּקִינִית
 מֵא דְכְּתִיב בְּסִפְר אֲוִרִיתָא דְּמִשָּׁה לֹא יְהִי תְּקִין
 וְיִן דְּגִבְרַת עַל אֲתָא וְקָא יִתְקֵן גְּבִיר בְּתַקִּינָא אֲתָא .
 אֲדִהִין) יְדֵה לְסַפְתָּא אִוּשִׁימַת . וּיְמִינָה לְאֲרֹפְתָא
 דְּנַפְחִין לְמַתְבַּר רִשְׁעִין וְאֲנוּסִין . מַחְתִּיה לְסִיסְרָא
 תְּכַרְבֵּת רִישִׁיה . פְּצַעַת מוֹחִיה אַעֲפַרַת סַבְתָּא
 בְּצַדְעִיה : בֵּין רַגְלֵיהָ פְּרַע נִפְל שְׁכָב בֵּין רַגְלֵיהָ
 פְּרַע נִפְל בְּאִשְׁרָה פְּרַע שֵׁם נִפְל שְׂהוּד : בֵּין רַגְלֵיהָ .
 פְּרַע נִפְל שְׁכָב . בֵּין רַגְלֵיהָ פְּרַע נִפְל . בְּאֲתַר
 דְּכַרְע . תַּמֵּן נִפְל בְּזִיזֵי אִיסְרָא : בְּעַד חַלְלוֹן נִשְׁקַפָּה
 וְתִיבֵב אִם סִיסְרָא בְּעַד הָאֲשֻׁבֵּ מְדוּעַ בְּשִׁשׁ רַכְבוּ
 לְבֹא מְדוּעַ אַחֲרוּ פְּעִמֵי מְרַכְבּוֹתֵי : מִן תְּרַבָּא
 אֲסַתְכִיאַת וּמְדִיקָא . אֲמִיָה דְּסִיסְרָא מִפְּנֵי אַעֲרָא .
 אֲמֵרָא מְדִין אֲחֵרָא רְתִיבֵהוּ דְּבִירֵי לְמִיתֵי . מְדִין
 אֲתַעֲבִי . רְחִמְיָא דְּהוּו מִיתֵן לִי אֲנִירַת נַחְתִּין :
 חֲכָמוֹת שְׂרוּתִיה הַעֲנָנָה אֲפֵדִיהָ תִּשְׁיֵב אֲמֵרִיה
 לֵה : חֲפִימַת פְּרַסְתּוֹתֵהָ עֲנִין לֵה . אִף הִיא
 פְּחֻמְתָּה . מְתִיבָא לְמִימַר לֵה : הִלָּא יִמְצָאוּ
 יַחְלִקוּ שְׁלֹל רוּחַם רַחֲמַתִּים לְרֵאשׁ גְּבִיר שְׁלֹל צְבָעִים
 לְסִיסְרָא שְׁלֹל צְבָעִים רַקְמָה צְבָעֵרֻקְמַתִּים לְעֵ אֲרִי
 שְׁלֹל : הִלָּא מְדַמְשִׁחִין מְפִלְגִין בְּתַתָּא . יִתְבִּין גְּבִיר
 וּבִיתֵיה לְכַל חַד וְחַד . בּוּזָא סְנֵי קָדָם סִיסְרָא . בּוּת
 צִירֵי צְבָעִין עַל צִירֵי נִכְסֵי עֲתִירִיא . וּמֵאִנִּי
 חֲמוּדָא קָדָם גְּבוּרָהִי דְּבוּ : בֵּן יִאֲכַדוּ כְּדֵ-אִוּבִיד
 יְהוָה וְאֲדַבְּרוּ בְּצַתַּת הַשְּׁמֵשׁ בְּגִבְרָתוֹ וְתַשְׁקַף
 הָאֲרִץ אֲרַבְעִים שָׁנָה : בְּסִיסְרָא . בֵּין יִיבְדִין פֶּל
 סְנֵאִי עַמְךָ יִי . וְחֲמוּהִי צְדִיקָא . יְהוּן עֲתִידִין
 לְאֲחֵרָא בְּיַחְדוֹר יִקְרִיהַ עַל חַד תְּלַת מָאָה אֲרַבְעִין
 וְתַלְתָּא בְּמַפְק שְׁמֵשָׁא בְּגִבְוֵרֵתֵיה . וְשְׂדוּכַת

ארעא דישראל מלמעבר קרבא ארבעין שנין : ע"י

הפטרת יתרו (שעה סימן ו)

בשנתמות המקד עזיחו ואראה את-אדני
ישב על-כסא רם ונשא ושלו מלאים את-ההיכל:
בשקא דאתנגע בה מלכא עזיח . אמר נביא .
חזיתי ית יקרא דיין . שרי על פרי רם ומנוטר
בשמי מרומא . ומזין יקריה אתמרי היכלא :
שרפים עמדים ממעל לו שש פנפים שש פנפים
לאחר בשתים | יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו
ובשתים יעופף : שמשין קרישין ברומא קדמוהי .
שקא גפין . שקא גפין לחד . בתרין מכסי אשהי
דיקא חזי . ובתרין מכסי גויתיה . דיקא מתחזי
ובתרין משמיש : וקרא זה ארזה ואמר קדוש
קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כבודאריין פבורי :
ומקבלין דין מדין ואמרון . קדיש בשמי מרומא
בית שכינתיה . קדיש על ארעא עובר גבורתיה :
קדיש בעלם עלמאי יי צבאות . מליא כל ארעא
זיו וקריה : ויגעו אמות הספים מקור הקורא והבית
ימלא עשן : וזעו אלות ספי היכלא . מקל מלוקא .
ובית מקדשא אתמרי אמטתא : ואמר איילי כר
גדמית כי איש טמא שפתים אנכי ובתוך עם
טמא שפתים אנכי ישב כי את-המקד יהוה צבאות
ראו עיני : ואמרת ווי לי איני חבית . ארי גבר
חיב לאוכחא אנא . ובגו עמא דמגעל בחובין
אנא יתיב . ארי ית יקר שכינת מקד עלמאי . יי
צבאות תואה עיני : ויגע אלוי אחר מן-השרפים
וברו רצפה במלקחים קח מעל המזבח : ואשתו
דותי . חד מן שמשאיא . ובפמיה ממלך . דקביד מן
קדם דשכינתיה על פרי יקרא בשמי מרומא .
עיר מן מדבחה : ויגע על-פרי ואמר הנה נגע זה
על-שפתיה וסר עונד וחטאתה תכפר : וסדר
בפמי . ואמר . הא שיתי פתגמי נביאתי בפומך .
ויעדן הובך . וחטאך יתכפרון : ואשמע את-קול
אדני אמר אתמי אשכח ומי יקד-לנו ואמר הנני
שרחני : ושמעית . ית קד מימרא די דאמר . ית
מן אשכח לאתנפאה ומן יזייל לאלפא . ואמרת
האנא שכת יתי : ויאמר קד ואמרת לעם הזה
שמעו שמעו ואלתכינו וראו ראו ואלתדעו :
ואמר . איזיל ותימר לעמא הדין . דשמעין משמע
וקא מסתכלין . וחזון מהזא וקא ידעין : השמן לב
העם הזה ואזניו הכבד ועיניו השע פנדוראה
בעיניו ובאזניו ישמע וקבכו יבין ושב ורפא לו :
טפיש קבא דעמא הדין . ואדנהי יקר ועינהי
טמטמה . דקמא יחזון בעיניהון ובאדניהון ישמעון .

ובקדחון יסתכלון . ויתובין וישתביק להון : ואמר
עד-מתי אדני ויאמר עד אשר אם-שאו ערים מאין
ישבו בבתים מאין אדם והאדמה השאה שממה :
ואמרת . עד אימתי יי . ואמר . עד דיצדון קריא
מבדי יתיב . ובתיא מבדי אנשא . וארעא תחרוב
ותצדו : ורחק יהוה אתהאדם ורבה העוונה
בקרב הארץ : ורחיק יי ית בני אנשא . ותסני
צדיותא בגוה דארעא : ועוד בה עשיריה ושבה
והיתה לבער פאכה ובאלון אשר בשוכת מצבת
בם זרע קרש מצבתה : וישתארון בה חד מן
עשרא . ויתובין ויהון לצרבא . פכממא ובכילוטא .
דבמטר טרפיהון דמן ליבישין . ועד פנן אנן
רשיבין לקומא מנהון זרעא . פן גלותא דישראל
יתפגשון ויתובין לארעהון . ארי זרעא דקדשא
נצבתהון : בי-ידך יפד-לנו בן נהד-לנו ותחי
המשרה על-שכמו ויקרא שמו פלא ויעץ אל גבור
אבי-עד שר-שלום : אמר נביא לבית דוד . ארי
רבי אתיוד לנא . פר אתיהיב לנא . וקגיל אוריחא
עלוהי למשרה . ואתקרי שמיה . מן קדם מפליא
עיצה אלהא גברא קים עלמאי . משיחא דשקמא
יסני ערנא ביזמוהי : לסרבה המשרה ולשלום אוי
קון על-כסא דוד ועל-ממלכתו להבין אתה וקדם עדה
במשפט ובצדקה מעתה ועד-עולם קנאת יהוה
צבאות תעשה-זאת : סני רבו לעבדי אחרתא
ולקמרי שקמא לית סוף . על פרי דוד ועל
מלכותיה . לאתקנא יתה ולמבנה . בדינא ובזכותא
מבען ועד עלמא . במימרא די צבאות תתעביד
דא : ע"י

הפטרת משפטים (רמיה ס" ל"ד)

הדבר אשר-היה אדירמיהו מאת יהוה אחרי
ברות המקד צדקיהו ברית את-כר-העם אשר
בירושלם לקרא להם דרוו : פתגם נביאה . דהוה
עם ירמיה מן קדם יי . בחר דגור מלכא צדקיה
קום . עם פל עמא דביר-שלם . למקרי להון חירו :
לשפת איש את-עבדו ואיש את-שפתו העברי
והעבריה חפשים לבלתי עבד-בם ביהודי אחיהו
איש : לשפחא . גבר ית עבדיה . וגבר ית אמתיה .
בר ישראל ובת ישראל בני הורין . בדיל דלא
יפלחון בהין . גבר באחותי יהידאה : וישמעו כל
השרים וכר-העם אשר-באו בברית לשפת איש
את-עבדו ואיש את-שפתו חפשים לבלתי עבד-
בם עוד וישמעו וישלחו : ושמעו כל רברביא וכל
עמא דעכו בקומא . לשפחא . גבר ית עבדיה . וגבר
ית אמתיה בני הורין . בדיל דלא יפלחון בהון

עוד. וקפידו ושלחו: וישבו אחרי-כן וישבו את-
 העבדים ואת-השפחות אשר שלחו הפשים
 וכפישים לעבדים ולשפחות: ותבו בתר פן.
 ואתיבו. ית עבדיא וית אמהתא. דפטרו בני חורין.
 וכפשונין לעבדין ולאמהן: ויהי דבריהוה אל-
 ירמיהו מאת יהוה לאמר: והוה פתגם נבואה מן
 קדב יי עם ירמיה. מן קדם יי רמימר: בהדאמר
 יהוה אלהי ישראל אנכי פרתו ברית את-אבותיכם
 פיום הוצאי אותם מארץ מצרים מבית עבדים
 לאמר: פדנן אמר יי אלהא דישראל. אנא. גזרית
 קים עם אבהתכון. ביומא. דאפיקית יתחון מארעא
 דמצרים. מבית עבדותא רמימר: מקץ שבע
 שנים תשלחו איש את-אחיו העברי אשר יפטר
 קה ועבדה ישש שנים ושלחתו הפשי מעמה ולא
 שמעו אבותיכם אלי ולא הפו את-אונם: מפיה
 שבע שנין. תשלחין. נבר ית אחיהו בר ישראל
 דידפן קה. ויפלחנה שית שנין. ותפטרניה בר
 חורין מעמה. וקא קפידו אבהתכון למימרי. וקא
 ארפינו ית אדנהון: ותשבו אתם היום ותעשו את-
 הישר בעיני לקרא דרור איש דרעהו ותכרתו
 ברית ופני פבית אשר-נקרא שמי עליו: ותכתון
 אתון יומא דין. ועבדתון ית דבשר קדמי. למקרי
 חירו גבר לחבריה. וגזרתון קים קדמי. בביתא.
 דאתקרי שמי עכוה: ותשבו ותחלפו את-שמי
 ותשבו איש את-עבדו ואיש את-שפחתו אשר-
 שלחתם הפשים נפשם ותכפשו אתם להיות לכם
 לעבדים ולשפחות: ותכתון ואחילתון ית שמי.
 ואתיבתון. גבר ית עבדיה וגבר ית אמתיה.
 דפטרתון בני חורין נפשחון. וכפשתון יתחון.
 למהו לבון. לעבדין ולאמהן: לכן בהדאמר יהוה
 אתם לא-שמעתם אלי לקרא דרור איש לאחיו
 ואיש דרעהו הנני קרא לכם דרור נאסייהוה אל-
 החרב אל-הדבר ואל-הרעב ונתתי אתכם לזועה
 לכל ממלכות הארץ: בכן פדנן אמר יי. אתון
 לא קבילתין לטימרי. למקרי חירו. גבר לאחיהו וגבר
 לחבריה. האנא מבלי לבון חירו אמר יי. מן חרפא
 מן מותא ומן כפנא. ואהין יתכון לזוע. לכל ממלכות
 ארעא: ונתתי את-האנשים העבדים את-פירתי
 אשר לא-יחיקו את-דברי חברית אשר פרתו לפני
 העגל אשר פרתו לשנים ויעברו בין בתריו: ואתון
 ית גובריא. דעברו על קימי. דקא קיימו ית פתגמי
 קימא. דגזרו קדמי. עגלא דפסקו דתרון. ועברו
 בין פגוהו: שרי יהודה ושרי ירושלם הפרסים
 והכחנים וכל עם הארץ העברים בין פתרי העגל:
 רברבי יהודה ורברבי ירושלם. רברביא וכחניא.

וכל עמא דארעא. דעברו. בין פלגי עגלא: ונתתי
 אותם ביד איביהם וביד מבקשי נפשם והיתה
 נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ:
 ואמסר יתהין ביד פעלי דבביהון. וביד דבען
 למקמלתהון. ותהי נבילתהון משגרא למיכל. לעופא
 דשמיא ולבעירא דארעא: ואת-צדקיהו מקד-
 יהודה ואת-שריו אתן ביד איביהם וביד מבקשי
 נפשם וביד חיל מקד בכל העלים מעליהם: וית
 צדקיהו מקד שבטא דבית יהודה וית רברבניה.
 אמסר ביד פעלי דבביהון. וביד דבען למקמלתהון.
 ובר. משרית מדבא דבבל. דאסתלקא מנבון:
 הנני מצוה נאסייהוה והשבתים ארתיערי הזאת
 ונלחמו עליה ולכרותו ושרפה באש ואת-יערי
 יהודה אתן שממה מאן ישב: האנא מפקד אמר
 יי. ואתיבנין. על קרפא דקא וגייהון קרפא עליה.
 וכפשוניה וזקדונה פגורא. וית קרניא דבית
 יהודה. אתין לצדו מפלי יתוב: הדבר אשר-היה
 אל-ירמיהו מאת יהוה בימי יהויקים בן-יאשיהו
 מקד יהודה לאמר: פתגם נבואה. דהוה עם
 ירמיה מן קדם יי. פיומי יהויקים בר יאשיה.
 מקד שבטא דבית יהודה למימר: הלך אל-בית
 הרקבים ודברת אותם והבאתם בית יהוה אל-
 אחת תלשכות והשקית אתם יין: אייל לית בית
 רכב. ותמליד עמהון. ותעלדנן לבית מקדשא
 דיי. לחדא מן לשבתא. ותשקו יתחון חמרא:
 ואקח את-יאזניה בן-ירמיהו בן-הבבליה ואת-
 אחיו ואת-פלדניו ואת-פלגית הרקבים: ודברית
 ית יאזניה בר ירמיה בר הבבליה. וית אחוהו וית
 בר פגוהו. וית פל פני בית רכב: ואבא אתם
 בית יהוה אל-לשפת בני חנן בן-גדליהו איש
 האלהים אשר-אצל לשפת השירים אשר מפעל
 כלשפת מעשיהו בן-שלם שמר הסף: ואעילית
 יתחון לבית מקדשא דיי. כלשבת. בני. חנן פר
 יגדליה נביא דיי. דבסטר לשפת רברביא.
 דמעל. כלשפת. מעשיה בר שלום אמרפלא:
 ואתן לפני בני בית-הרקבים נבעים מלאים יין
 וכסות ואמר אליהם שתו-יין: ויהבית. קדם פני
 בית רכב. פלדין. מן חמרא וכסין. ואמרית לחון
 שתו חמרא: ויאמרו לא נשתהיין פן וינדב בך
 רכב אבינו צוה עלינו לאמר לא תשתו-יין אתם
 ובניכם עד-עולם: ואמרו לא נשתי חמרא. ארי
 וינדב בר רכב אבונא. פקד עגלא למימר. לא
 תשתון חמרא. אתון ובניכון עד עקמא: ובית לאר
 תבנו וורע לא-יתרעו וכרם לא-יתטעו ולא יהיה
 לכם פי באהלים תשבו פד-ימיכם למען תחיו

(* וכבשים קרי *) לועת קרי שמת 5 (ה) (בתר תורה)

ימים רבים ערפני האדמה אשר אתם גרים שם:
 וביתא לא תבנון. וזרעא לא תורעין וברמא לא
 תצבוון. ולא יהי לבון. ארי. במשפנין תתבון פר
 ומיבון. בדיד דתתקיימון. יומין סניאין על אפי
 ארעא. דאתין דירין תמן: ונשמע בקול יהונדב
 בן רכב אבינו לבל אשר צונו לבלתי שתותיין
 בלמינו אנתנו נשינו פנינו ובנתינו: וקפידנא.
 למימרא דיהונדב בר רכב אבונא. לבל הפקדנא.
 בדיד דקא למשתי חמרא פר יומנא. אנתנא
 נשנא. בננא ובנתנא: ולבלתי בנות בתי
 לשבתנו וברם ושדה וזרע לא יהיה לנו: ובדיד
 דקא למבני בתין למתבנא. וברמין וחקלון.
 וזרעא לא יהי לנא: ונשב באהלים ונשמע ונעש
 ככל אשר צונו יונדב אבינו: ויתבנא במשפנין.
 ומינא ועבדנא. ככל דפקדנא יונדב אבונא:
 ויהי בעלות נבוכדראצר מלך צבאר אל הארץ
 ונאמר באו ונבוא ירושלם משני חיי הפשדים
 ומפני חיל ארם ונשב בירושלם: והנה. במסק
 נבוכדראצר מלך צבאר דבבל על ארעא. ואמרנא. איתו
 וניעוד לירושלם. מן קדם משרית בשדאי. ומן
 קדם משרית ארם. ויתבנא בירושלם: ויהי דבר
 יהוה אל ירמיהו לאמר: ויהוה פתגם נבואה מן
 קדם יי. עם ירמיה למימר: פדה אמר יהוה
 צבאת אלהי ישראל חלה ואמרת לאיש יהודה
 ולישבי ירושלם הלא תקחי מוסר לשמע אלהי
 דברי נאם יהוה: פדנן אמר. יי צבאות אלהי
 ישראל. איזיר ותמר לאנש יהודה. וליתבי
 ירושלם. הקא תקלון אלפן. דקקא לפתגמי
 אמר יי: הים את דברי יהונדב בן רכב אשר
 צוה את בניו לבלתי שתותיין ולא שתו עדתים
 הזה פי שמעו את מצות אביהם ואנכי דברתי
 אליכם השכם ודבר ולא שמעתם אלי: אתקיימו.
 פתגמי יהונדב בר רכב. דפקיד ית פנתי בדיד
 דקא למשתי חמרא. ולא שתיואו עד יומא דרין.
 ארי קביו. ית תפקידתא דאבוהון. ואנא. מלילית
 עמכון מקדים וממליר. ולא קבילתון למימרי:
 ואשליח אליכם את כל עבדי הנביאים השכם
 ושליח לאמר שבו נא איש מדרך הרעה והיטיבו
 מעדליכם ואליתלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם
 ושבו אלהי אדמה אשר נתתי לכם ולאבתיכם ולא
 הטייתם אתי אונכם ולא שמעתם אלי: ושליח
 לותבון ית כל עבדי נבייא מקדים ומשליח למימר.
 תובו כען. גבר מאירחיה בשמא ואתקינו עובדיכון.
 ולא תהבון. בתר מעות עממיא למפלחהון. ותיבו
 על ארעא. דיתבית לבון ודאבה תבון. ולא ארבינתון

ית אדנכון. ולא קבילתון למימרי: פי הקימו פני
 יהונדב בן רכב את מצות אביהם אשר צוה והעם
 הזה לא שמעו אלי: ארי אקיימו. פני יהונדב בר
 רכב. ית תפקידתא דאבוהון דפקידון. ועמא
 הרין. לא קביו למימרי: לכן פדה אמר יהוה
 אלהי צבאות אלהי ישראל הנני מביא אלהי יהודה
 ואל כל יושבי ירושלם את פר הרעה אשר דברתי
 עליהם יען דברתי אליהם ולא שמעו ואקרא להם
 ולא ענו: ככן. פדנן אמר יי. אלהי צבאות אלה
 ישראל. האנא מיתי על אנש יהודה. ועל כל
 יתבי ירושלם. ית כל בשתא. דגורית עליכון. חקף
 דשליחית להון ית פר עבדי נבייא ולא קביו.
 ואתנביאו להון ולא תבו: ולבית הרכבים אמר
 ירמיהו פדה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל יען
 אשר שמעתם על מצות יהונדב אביכם ותשמרו
 את כל מצותיו ותעשו ככל אשר צוה אתכם:
 ולבני בית רכב אמר ירמיה. פדנן אמר יי צבאות
 אלהי ישראל. חקף דקבילתון. לתפקידת
 יהונדב אבוכון. ונמרתון ית כל פקודיהו. ועבדתון.
 ככל דפקיד יתבון: לכן פדה אמר יהוה צבאות
 אלהי ישראל לא יפרת איש ליונדב בן רכב עמד
 לפני פד הימים: ככן. פדנן אמר. יי צבאות
 אלהי ישראל. לא יפסוק גבר. ליונדב בר רכב.
 משמיש קדמי כל יומיא: ע"י

הפטרת תרומה (במלכים א' ה')

ויהוה נתן חכמה לשלמה באשר דבריו ויהי
 שלם בין הים ובין שלמה ויכרתו ברית שניהם:
 ויי. יהב חכמתא לשלמה. כמא דמליר ליה.
 והוה שקמא. בין הים ובין שלמה. וגזרו קום
 תרויהון: ויער המלך שלמה מס מפד ישראל
 ויהי המס שרשים ארף איש: ומני מלכא שלמה.
 מסקי מסין מפד ישראל. והוה מסקי מסין. תלתין
 אלפין גוברא: וישלחם לבנונה עשרת אלפים
 פחדש חליפות חדש יהיו בבבנון שנים חדשים
 בביתו ואדנירם עליהם: וישלחון לקבנן. עשרא
 אלפין בורחא משתנן. ירחא הון בקבנן. תרין
 ירחין גבר בביתיה. ואדנירם ממנא על מסקי
 מסין: ויהי לשלמה שבעים ארף נשא סבל
 ושמנים ארף חצב בהר: והוה לשלמה. שבעין
 אלפין דנמלין ככתפא. ותמנן אלפין דפסלון
 במורא: לבד משרי הנצבים לשלמה אשר ער-
 המלאכה שרשת אלפים ושרש מאות הרדים בעם
 העשויים במלאכה: בר. מרפני אסמרטנינא דממנן
 על עבדתא דלשלמה. תתא אלפין ותלת מאה

יעלו ער-התיכנה ומן-התיכנה אל-השמים :
 תרעא, דמחצתא ארעיתא. פתח לעיבר ביתא
 מימינא, ובמסבתא. סלקין מן ארעיתא. לעליהא
 באורה מציעיתא : ויבן את-הבית ויבנהו ויפסן
 את-הבית גבים ושררת בארזים : ובנא ית ביתא
 ושכגליה. ומליך ית ביתא בהנתובין. ועיקא
 מנהון סורא דרכפת דמריש אעי ארויא : ויבן
 את-היצוע* ער-כר-הבית חמש אמית קומתו
 ויאהו את-הבית פועי ארזים : ובנא ית תייקא ער
 פר ביתא חמיש אמין רומיה. ומליך ית ביתא
 באעי ארויא : ויהי דבר-יהיה אל-שלמה לאמר :
 והיה פתגם נבואה מן קדם יי. עם שלמה למימר :
 הבית הזה אשר-אתה. בנה-אם-הקד בחקתי ואת-
 משפטי תעשה ושמרת את-כל-מצותי לדבת
 בהם והקמתי את-דברי אפיך אשר דברתי אל-
 דוד אביך : ביתא הדין דאת בני. אם תקד בקמי
 וית דיני תעביד. ותטר ית כל פקודי למהך בהון.
 ואקים ית פתגמי עמך. דמליכית עם דוד אביך :
 ושכנתי בתוך בני ישראל ולא אעזב את-עמי
 ישראל : ואשרי שכונתי. בנו בני ישראל. וקא
 ארחיקת עמי ישראל : ער*

הפטרות תצוה (ביחוקאל סי' ס')

אתה בן-אדם הגד את-בית-ישראל את-הבית
 ויפלטו מעונותיהם ומדדו את-תכנות : את פר
 אדם. תוי ית בית ישראל ית ביתא. ויתפגעון
 מחיבהין. וימשחון ית מקוסיה : ואם-נכלמו
 מכל אשר-עשו צרת הבית ותכנותו ומוצאו
 ומבאיו וכל-צורתו* ואת כל-חקתיו וכר-צורתו*
 וכר-תורתו* הודע אותם וכתב לעיניהם וישמרו
 את-כל-צורתו ואת-כל-חקתיו ועשו אותם : ואם
 יתפגעון מכל דעבדו. במחזיהון צורת ביתא.
 ומקוסיה. ומפקגוהי. ומעגלוהי וכל צורתיה.
 וית כל גזרתיה וכל צורתיה וכל דחזו ליה הודע
 יתהון. וכתוב לעיניהון. ויטרון. ית פר צורתיה.
 וית כל גזרתיה ויעבדון יתהון : ואת תורת-הבית
 ער-ראש החר כל-גבלו סביב סביב קדש קדשים
 הגה-זאת תורת הבית : דא אריתא דביהא. עד
 ריש טורא. כל תחומיה. סחור סחור קדש קדשין.
 הא דא אריתא דביהא : ואלה מדות המזבח
 באמית אמה אמה ומפח וחיק האמה ואמה רחב
 וגבולה אל-שפתה סביב ורת האחד וזה גב
 המזבח : ואלין משתת מדבחא באמיא. באמתא
 דהיא אמה ופשה. ותשויתא אמתא ואמתא פתיה.

דמפחין בעמא. דעבדין בעבירתא : ויצו המך
 ויסעו אבנים גדלות אבנים יקרות לישר הבית
 אבני גזית : ופקוד מלכא. ועקרו אבנין רברבין.
 אבנין טבין. לשכלא ביתא אבנין פסיקין : ויפסלו
 בני שלמה ובני חירום והגבלים ויבניו העצים
 והאבנים לבנות הבית : ופסלו. ארדיכרי שלמה.
 וארדיכרי חירום וארגובליא. ואתקינו. אעיא
 ואבניא למבני ביתא : ויהי בשמונים שנה וארבע
 מאות שנה לצאת בני-ישראל מארץ-מצרים בשנה
 הרביעית בהדשו זה הוא החדש השני למך שלמה
 ער-ישראל ויבן הבית ליהוה : וזה בארבע מאה
 ותמנן שנין. למפס בני ישראל מארעא דמצרים
 בשתא רביעיתא בורה זו נצניא. הוא ירהא
 הנינא. לממך שלמה ער ישראל. ובנא ביתא
 קדם יי : והבית אשר בנה המך שלמה ליהוה
 ששים-אמה ארפו ועשרים רחבו ושלושים אמה
 קומתו : וביתא. דבנא. מלכא שלמה קדם יי.
 שרין אמין ארפיה ועשרין פתיה. ותלתין אמין
 רומיה : והאולם ער-פני היכל הבית עשרים אמה
 ארפו ער-פני רחב הבית עשר באמה רחבו ער-
 פני הבית : ואילמא. על אפי היכלא דביתא.
 עשרין אמין ארפיה. על אפי פתיה דביתא. עשר
 אמין. פתיה על אפי ביתא : ויעש לבית חלוני
 שקפים אסמים : ועבד לביתא. פין פתחין סלניו
 וסתימן מלברא. וחפין פוונסא. בית אבתת רישי
 שרית ארויא : ויבן ער-קיר-הבית יצוע* סביב-את
 קירות הבית סביב להיכל ולדביר ויעש צלעות
 סביב : ובנא על פתלי ביתא זיזא סחור סחור.
 אקופ ית פתלי ביתא סחור סחור. להיכלא
 ולבית פפורי. ועבד מחציא סחור סחור :
 היצוע* התחנה חמש באמה רחבה והתיכנה
 שש באמה רחבה והשלישית שבע באמה רחבה
 פי מגרעות נתן לבית סביב הוצה לבתלי אחו
 בקורות הבית : מחצתא ארעיתא חמיש אמין
 פתיה. ומציעיתא שית אמין פתיה. ותליתיתא.
 שבע אמין פתיה. ארי. נפקתא עבד לביתא
 סחור סחור קניו וכברא מן מהציא. למהוי רישי
 שריתא ניחן על זיזיא. ולא יהוין שריתא מעבדון
 בכתלי ביתא : והבית בהבנתו אבן שלמה מסע
 נבנה ומקבות והגרון כד-כרי ברזל לא-נשמע
 בבית בהבנתו : וביתא באתבניותיה. אבנין
 שלמן מסמס אתבני. וארוזבין וחוליקין כל-מאן
 דברזל. לא אשתמע בביתא באתבניותיה : פתח
 הצלע התיכנה ארפקתה הבית הימנית וכלולים

(* יציע קרי. *) הוציע קרי. *) צורתו קרי. *) צורתו קרי. (בתר תורה) שמות ל (ב)

וגרנפא מקף לה על ספתה סחור סחור זרתא
 קדא. ודין פקים מדבחה: ומחיק הארץ עדי-
 העזרה תתחננה שתים אמות ורחב אמה אחת
 ומהעזרה הקטנה עדי העזרה הגדולה ארבע אמות
 ורחב האמה: ומתשוית ארעא. עד מסמתא
 ארעיתא תרתין אמין. ופתיא אמתא קדא.
 ומסמתא זעירתא. עד מסמתא רבתא ארבע
 אמין. ופתיא אמתא: וההראל ארבע אמות
 ומהאראלי* ולמעלה הקרנות ארבע: ומדבחה
 ארבע אמין. ומן מדבחה ולעילא. קרנתא ארבע:
 והאראלי* שתים עשרה ארך בשתים עשרה רחב
 רבוע אל ארבעת רבועי: ומדבחה. תרתא עשרי
 ארבא. בתרתא עשרי פתיא. מדבחה. על ארבעא
 סטרוהי: והעזרה ארבע עשרה ארך בארבע
 עשרה רחב אל ארבעת רבועיה והגבול סביב
 אותה חצי האמה ותחיק לה אמה סביב ומעלתהו
 פנות קדים: ומסמתא. ארבע עשרי אורבא.
 בארבע עשרי פתיא. על ארבעא סטרוהא. וגרנפא
 מקף לה סחור סחור פלגית אמתא. ותשויתא לה
 סחור סחור. ומאתר דסלקין לה מתפנין למדבחה:
 ויאמר אלי בן-אדם פה אמר אדני יהיה אלה
 חקות המזבח ביום העשותו להעלות עליו עולה
 וזרק עליו דם: ואמר לי. בראדם. בדין אמריו יאדם
 אדני גזרת מדבחה. ביום אתעבדותיה. לאסקא
 עלוהי עלתא. ולמזרק עלוהי דם נכסת קודשיא:
 ונתתה אליה דגנים תלום אשר הם מזרע צדוק
 הקרבים אלי נאם אדני יהוה לשרתני פר בן-בקר
 חטאת: ותתין לכהניא בני גוי. דאנין מזרעא
 דצדוק דקרובין לפלחני. אמר יי אלהים לשמשא
 קדמי. תור בר תורי לחטאת: ולקחת מדמו
 ונתת עדי ארבע קרניתיו ואלי ארבע פנות העזרה
 ואלי הגבול סביב וחטאת אותו וכפרתהו: ותסב
 מדמיה ותתין. על ארבע קרניתיה ועל ארבע
 זוית מסמתא. ועל תחומא סחור סחור. ותדפי יתיה
 ותכפר עלוהי: ולקחת את הפר חטאת ושרפו
 במזבך הפית מחוץ למקדש: ותסב. ית תורא
 דחטאת. ויוקדניה באתר דתוי לביתא. מברא
 למקדשא: וביום השני תקריב שעיר-עזים תמים
 לחטאת וחטא: את המזבח כאשר חטא: בפר:
 וביום תנינא. תקריב. צפיר בר עזי שלים
 לחטאת. וידבון ית מדבחה. פמא דדביאי בתורא:
 בקלותה חטא תקריב פר בן-בקר תמים ואיל
 מן-הצאן תמים: בשיציותה מדבחה. תקריב
 תור בר תורי שלים. ודבר מן ענא שלים:
 והקרבתם לפני יהוה והשליכו בהגנים עליתם

מלח והעלו אותם עלה ליהוה: ותקריבנו קדם
 יי. ויתנון כהניא עליון מלחא. ויסקין יתהון.
 עלתא קדם יי: שבעת ימים תעשה שעיר-חטאת
 ליום ופר בן-בקר ואיל מן-הצאן תמים יעשו:
 שבעא יומין. תעביד צפירא דחטאת ליומא. ותור
 בר תורי. ודבר מן ענא שלמין יעבדון: שבעת
 ימים יכפרו את המזבח וטהרו אתו ומלאו ידו:
 שבעא יומין. וכפרון על מדבחה. וידבון יתיה.
 ויקרבון קרבניה: ויכלו את-הימים ותיה ביום
 השמיני והלאה יעשו הפהנים על-המזבח את
 עולותיכם ואת-שלמיכם ורצאתי אתכם נאם אדני
 יהוה: וישלמון ית יומיא. ויהי ביומא תמינאה
 וקחלאה. יעבדון כהניא על מדבחה ית עלוותכון
 וית נכסת קדשיכון. ויתקבל קרבנכון ברעוא
 קדמי. אמר יי אלהים: עי

הפטרת כי תשא (במלכים א' סי' י"ח)

ויהי ימים רפים ודבר יהוה היה אל-אליהו
 בשנת השלישית לאמר לך הריאה אל-אחאב
 ואתנה מטר על-פני הארמה: והוה לזמן יומין
 סניאין. ופתגם נביאת מן קדם יי. הוה עם אליה.
 בשתא תליתיתא למימר. איזיל אתהו לאחאב.
 ואתין מטרא על אפי ארעא: ויקד אליהו להראות
 אל-אחאב והרעב הוק בשמרון: ואזל אליה.
 לאתחזאה לאחאב. וכפנא תקיף בשמרון: ויקרא
 אחאב אל-עבדיו אשר על-הפית ועבדיו היה
 ירא את-יהוה מאד: וקרא אחאב. לעובדיה
 דמנא על ביתא. ועובדיה. הנה דחיל הטאין.
 מן קדם יי לחדא: ויהי בהברית אובר את נביאי
 יהוה ויקח עבדיו מאה נביאים ויהביאם חמשים
 איש זמעה וכלכלם לחם ומים: והוה בד קפילת
 אובר. ית נביאי דיי. ודבר עובדיה מאה נביין.
 ואטמרינן. חמשין חמשין גברא במערתא.
 וסוברינן בלחמא ובמיא: ויאמר אחאב אל-
 עבדיו לך בארץ אל-כל-מעני המים ואל פל
 הנחלים איזי ונמצא חציר ונתיה סיס ופרד ולוא
 נכרית מן-הטת: ויאמר אחאב לעובדיה. הלית
 בארעא על פל מנועי מיא. ועל פל נחליא. מאם
 נשכח עשבא. ונקיים סוסון וכודנוון. ולא נפסק
 מבעירא: ויחלקו להם את-הארץ לעבד-בה
 אחאב חלק חלק אחד לבדו ועבדיו חלק חלק
 אחד לבדו: ופלגנו לחון. ית ארעא למעבר פה.
 אחאב. חלק באורחא קדא בכהרדוהי. ועובדיה.
 חלק באורחא קדא בכהרדוהי ויהי עבדיו חלק
 והנה אליהו לקראתו ויברחהו ויפל על-פניו ויאמר

(*) ומהאראל קרי (* והאראל קרי (* וכפרו קרי (* ודיו קרי (* במדבחה קרי האהה

הַפְּטֹרָה זֶה אֲדַנִּי אֱלֹהִי: וְהָיָה עִיפֻדֶיהָ אֵיזֵר
 בְּאוֹרְחָא. וְהָא אֱלֹהִי לְקַדְמוֹתֶיהָ. וְאִשְׁתְּמוּדְעִיהָ
 וְנִפְלַע עַל אֶפְיֹהִי. וְאָמַר. הָאֵת דִּין רַבּוּנֵי אֱלֹהִי:
 וְיֵאמֵר לוֹ אֲנִי קֵךְ אָמַר לְאֲדֻנְיָהּ הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ: וְאָמַר
 לִיה אֲנָא. אֵיזֵר. אֵימַר לְרַבּוּנָהּ הָא אֱלֹהִי: וְיֵאמֵר
 מַה הַמַּאֲתִי בִּירְאָתָה נָתַן אֶת־עֲבֻדָּךְ בְּיַד אַחָאב
 לְהַמְיָתָנִי: וְאָמַר מַה חֲבִית. אֲרִי אַת. מְסַר יָת
 עֲבֻדָּךְ. בִּידָא דְאַחָאב לְמַקְטָלִי: תִּין וְיִהְיֶה אֲלֵיךָ
 אֲבִי־יִשְׁגִּינִי וּמַמְלָכָה אֲשֶׁר לֹא־שָׁכַח אֲדֻנִּי שְׁמֵ
 לְבַקְשָׁךְ וְאָמְרוּ אִין וְחַשְׁבִּיעַ אֶת־הַמְּמַלְכָה וְאֶת־
 הַנְּוִי פִי לֹא יִמְצְאָפֶת: קִים הוּא יִי אֲלֵהָךְ. אִם
 אֵית עִם וּמַלְכוּ. דְקָא שְׁלַח רַבּוּנֵי תַפְּן לְמַבְעָךְ.
 וְאָמְרוּ לֹא הָיָה כָּא. וּמוֹמֵי יָת מַלְכוּתָא וְיָת עַמָּא.
 אֲרִי לֹא מִשְׁבַּח לָךְ: וְעַתָּה אַתָּה אָמַר לָךְ אָמַר
 לְאֲדֻנְיָהּ הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ: וּכְעַן אַתְּ אָמַר. אֵיזֵר. אֵימַר
 לְרַבּוּנָהּ הָא אֱלֹהִי: וְהָיָה אֲנִי אֲלֵךְ מֵאַתָּךְ וְרוּחַ
 יְהוָה יִשְׁאָף עֲרֵאֲשֶׁר לֹא־אֲדַע וּבִאֲתִי לְהַנִּיד
 לְאַחָאב וְלֹא יִמְצְאָף וְהַרְגֵנִי וְעֲבַדָּךְ יִרְא אֶת־יְהוָה
 מִנְעֻרִי: וְיִהִי. עַד דְּאֲנָא אֵזֵר מְלוֹתָךְ. וְרוּחָא מִן
 קָדָם יִי יִטְלוּנְךָ לְאַתֵּר דְלֹא אֲדַע. וְאַתָּךְ לְחִיָּא
 לְאַחָאב. וְלֹא יִשְׁבַּחִינְךָ וּקְמַלִינִי. וְעֲבַדָּךְ. דְחִיל
 חַמְאִין מִן קָדָם יִי מְזַעֲרִי: תְּלֹא־הֲגַד לְאֲדֻנִּי אַתְּ
 אֲשֶׁר־עֲשִׂיתִי בְּהַרְגֵי אֵיזֵר אֶת נְבִיאֵי יְהוָה וְאַחָאב
 מִנְבִיאֵי יְהוָה מֵאֵת אִישׁ חַמְשִׁים חַמְשִׁים אִישׁ
 בְּמַעֲרָה וְאַכְלְכֶם לְחַם וּמִים: הֲקָא אַתְּחוּא
 לְרַבּוּנֵי יָת דְּעֲבַדְתִּי. פֶּד קַפְלִית אֵיזֵר. יָת נְבִיאֵי
 דִּי. וְאַמְטֵרִית מִנְבִיאֵי דִי מֵאֵה גְבֵרָא. חַמְשִׁין
 חַמְשִׁין גְּבֵרָא בְּמַעֲרָתָא. וּסְבֵרְתִינִין בְּלַחְמָא
 וּבְמֵיא: וְעַתָּה אַתָּה אָמַר לָךְ אָמַר לְאֲדֻנְיָהּ הִנֵּה
 אֱלֹהֵינוּ וְהַרְגֵנִי: וּכְעַן אַתְּ אָמַר. אֵיזֵר. אֵימַר
 לְרַבּוּנָהּ הָא אֱלֹהִי. וּקְמַלִינִי: וְיֵאמֵר אֱלֹהֵינוּ הִי
 יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר עֲמַדְתִּי לְפָנָיו כִּי הָיוּ אֲרָאָה
 אֲלֵינוּ: וְאָמַר אֱלֹהִי. קִים הוּא יִי צְבָאוֹת. דְּמִשְׁמִישְׁנָא
 קְדַמוּתֵי אֲרִי יוֹמָא דִּין אֶתְחֹזִי לִיה: וְיִקְדַּ עֲבֻדְיָהּ
 לְקִרְאָת אַחָאב וְגַדְלֵו וְיִקְדַּ אַחָאב לְקִרְאָת אֱלֹהֵינוּ:
 וְאֵזֵר עֲוֹבְדֵיהָ. לְקַדְמוֹת אַחָאב וְחֹזִי לִיה. וְאֵזֵר
 אַחָאב לְקַדְמוֹת אֱלֹהִי: וְיִהִי בְרָאוֹת אַחָאב אֶת־
 אֱלֹהֵינוּ וְיֵאמֵר אַחָאב אֲלֵינוּ הָאֵתָה זֶה עֲבַר יִשְׂרָאֵל:
 וְהוּא. בְּד הוּא אַחָאב יָת אֱלֹהֵי. וְאָמַר אַחָאב לִיה.
 הָאֵת דִּין עֲבָרִיהָ דִּישְׂרָאֵל: וְיֵאמֵר לֹא עֲבַרְתִּי אֶת־
 יִשְׂרָאֵל כִּי אִם־אַתָּה וּבֵית אָבִיךָ בְּעֹזְבְכֶם אֶת־
 מְצֻת יְהוָה וְהִקְדַּ אַחֲרֵי תַפְּעִים: וְאָמַר. לֹא
 עֲבָרִית יָת יִשְׂרָאֵל. אֲלֵהִין אַתְּ וּבֵית אָבִיךָ.
 בְּדִשְׁבַּקְתוּן יָת פְּקוּדֵי־דִי. וְאֹזְלִתִּין בְּתַר פְּעֻלָּא:
 וְעַתָּה שְׁלַח קַבְּץ אֲלֵי אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל אֲלֵי־תֵר

הַפְּטֹרָה זֶה אֲדַנִּי אֱלֹהִי: וְהָיָה עִיפֻדֶיהָ אֵיזֵר
 בְּאוֹרְחָא. וְהָא אֱלֹהִי לְקַדְמוֹתֶיהָ. וְאִשְׁתְּמוּדְעִיהָ
 וְנִפְלַע עַל אֶפְיֹהִי. וְאָמַר. הָאֵת דִּין רַבּוּנֵי אֱלֹהִי:
 וְיֵאמֵר לוֹ אֲנִי קֵךְ אָמַר לְאֲדֻנְיָהּ הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ: וְאָמַר
 לִיה אֲנָא. אֵיזֵר. אֵימַר לְרַבּוּנָהּ הָא אֱלֹהִי: וְיֵאמֵר
 מַה הַמַּאֲתִי בִּירְאָתָה נָתַן אֶת־עֲבֻדָּךְ בְּיַד אַחָאב
 לְהַמְיָתָנִי: וְאָמַר מַה חֲבִית. אֲרִי אַת. מְסַר יָת
 עֲבֻדָּךְ. בִּידָא דְאַחָאב לְמַקְטָלִי: תִּין וְיִהְיֶה אֲלֵיךָ
 אֲבִי־יִשְׁגִּינִי וּמַמְלָכָה אֲשֶׁר לֹא־שָׁכַח אֲדֻנִּי שְׁמֵ
 לְבַקְשָׁךְ וְאָמְרוּ אִין וְחַשְׁבִּיעַ אֶת־הַמְּמַלְכָה וְאֶת־
 הַנְּוִי פִי לֹא יִמְצְאָפֶת: קִים הוּא יִי אֲלֵהָךְ. אִם
 אֵית עִם וּמַלְכוּ. דְקָא שְׁלַח רַבּוּנֵי תַפְּן לְמַבְעָךְ.
 וְאָמְרוּ לֹא הָיָה כָּא. וּמוֹמֵי יָת מַלְכוּתָא וְיָת עַמָּא.
 אֲרִי לֹא מִשְׁבַּח לָךְ: וְעַתָּה אַתָּה אָמַר לָךְ אָמַר
 לְאֲדֻנְיָהּ הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ: וּכְעַן אַתְּ אָמַר. אֵיזֵר. אֵימַר
 לְרַבּוּנָהּ הָא אֱלֹהִי: וְהָיָה אֲנִי אֲלֵךְ מֵאַתָּךְ וְרוּחַ
 יְהוָה יִשְׁאָף עֲרֵאֲשֶׁר לֹא־אֲדַע וּבִאֲתִי לְהַנִּיד
 לְאַחָאב וְלֹא יִמְצְאָף וְהַרְגֵנִי וְעֲבַדָּךְ יִרְא אֶת־יְהוָה
 מִנְעֻרִי: וְיִהִי. עַד דְּאֲנָא אֵזֵר מְלוֹתָךְ. וְרוּחָא מִן
 קָדָם יִי יִטְלוּנְךָ לְאַתֵּר דְלֹא אֲדַע. וְאַתָּךְ לְחִיָּא
 לְאַחָאב. וְלֹא יִשְׁבַּחִינְךָ וּקְמַלִינִי. וְעֲבַדָּךְ. דְחִיל
 חַמְאִין מִן קָדָם יִי מְזַעֲרִי: תְּלֹא־הֲגַד לְאֲדֻנִּי אַתְּ
 אֲשֶׁר־עֲשִׂיתִי בְּהַרְגֵי אֵיזֵר אֶת נְבִיאֵי יְהוָה וְאַחָאב
 מִנְבִיאֵי יְהוָה מֵאֵת אִישׁ חַמְשִׁים חַמְשִׁים אִישׁ
 בְּמַעֲרָה וְאַכְלְכֶם לְחַם וּמִים: הֲקָא אַתְּחוּא
 לְרַבּוּנֵי יָת דְּעֲבַדְתִּי. פֶּד קַפְלִית אֵיזֵר. יָת נְבִיאֵי
 דִּי. וְאַמְטֵרִית מִנְבִיאֵי דִי מֵאֵה גְבֵרָא. חַמְשִׁין
 חַמְשִׁין גְּבֵרָא בְּמַעֲרָתָא. וּסְבֵרְתִינִין בְּלַחְמָא
 וּבְמֵיא: וְעַתָּה אַתָּה אָמַר לָךְ אָמַר לְאֲדֻנְיָהּ הִנֵּה
 אֱלֹהֵינוּ וְהַרְגֵנִי: וּכְעַן אַתְּ אָמַר. אֵיזֵר. אֵימַר
 לְרַבּוּנָהּ הָא אֱלֹהִי. וּקְמַלִינִי: וְיֵאמֵר אֱלֹהֵינוּ הִי
 יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר עֲמַדְתִּי לְפָנָיו כִּי הָיוּ אֲרָאָה
 אֲלֵינוּ: וְאָמַר אֱלֹהִי. קִים הוּא יִי צְבָאוֹת. דְּמִשְׁמִישְׁנָא
 קְדַמוּתֵי אֲרִי יוֹמָא דִּין אֶתְחֹזִי לִיה: וְיִקְדַּ עֲבֻדְיָהּ
 לְקִרְאָת אַחָאב וְגַדְלֵו וְיִקְדַּ אַחָאב לְקִרְאָת אֱלֹהֵינוּ:
 וְאֵזֵר עֲוֹבְדֵיהָ. לְקַדְמוֹת אַחָאב וְחֹזִי לִיה. וְאֵזֵר
 אַחָאב לְקַדְמוֹת אֱלֹהִי: וְיִהִי בְרָאוֹת אַחָאב אֶת־
 אֱלֹהֵינוּ וְיֵאמֵר אַחָאב אֲלֵינוּ הָאֵתָה זֶה עֲבַר יִשְׂרָאֵל:
 וְהוּא. בְּד הוּא אַחָאב יָת אֱלֹהֵי. וְאָמַר אַחָאב לִיה.
 הָאֵת דִּין עֲבָרִיהָ דִּישְׂרָאֵל: וְיֵאמֵר לֹא עֲבַרְתִּי אֶת־
 יִשְׂרָאֵל כִּי אִם־אַתָּה וּבֵית אָבִיךָ בְּעֹזְבְכֶם אֶת־
 מְצֻת יְהוָה וְהִקְדַּ אַחֲרֵי תַפְּעִים: וְאָמַר. לֹא
 עֲבָרִית יָת יִשְׂרָאֵל. אֲלֵהִין אַתְּ וּבֵית אָבִיךָ.
 בְּדִשְׁבַּקְתוּן יָת פְּקוּדֵי־דִי. וְאֹזְלִתִּין בְּתַר פְּעֻלָּא:
 וְעַתָּה שְׁלַח קַבְּץ אֲלֵי אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל אֲלֵי־תֵר

שמות לא א) (בְּתַר תּוֹרָה)

נדול

גדול פיראיתם הוא פירשית וכישינו לו וכיכרך
 לו אוכי ישן הוא ויקן: והוה בערן מיתרא וחייך
 בהון אכיה. ואמר קרו בקר רב ארי אתון אמרין
 דחקלא הוא. דקמא שועי ליה או אשתדפא
 אשתדוף. או אורח הוה ליה. או דקמא דמוך
 הוא ויתער: ויקראו בקול גדול ויתגדרו כמשפטם
 בחרבות וברמחים עד שפדדום עליהם: וקרו
 בקר רב. ואתהממו כנמוסיהן. פסיפין וברמחין.
 עד דאשתפדף דמא עליהון: ויהי פעבר הצהרים
 ויתנבאו עד לעלות המנחה ואין קול ואין ענה
 ואין קשב: והוה פמעבר מיהרא. ואשתטא. עד
 למסק מנחתא. ולית קל ולית דעני ולית דמצית:
 ויאמר אליהו לכד העם גשו אלי ויגשו כרחעם
 אלו וירפא אתמוזבח יהיה החרום: ואמר אליה
 דכל עמא קרובו כותי. וקרובו כל עמא כותיה.
 ובנא. ית מדבחה דיי דהוה מפגר: ויקח אליהו
 שתים עשרה אבנים כמספר שבטי בני יעקב
 אשר היה דבריהוה אלו לאמר ישראל יהיה
 שמך: ונסיב אליה. תרתא עשרי אבניא. כמנין
 שבטי בני יעקב. דהוה פתנמא דיי עמיה למימר.
 ישראל יהי שמך: ויבנה את האבנים מזבח בשם
 יהוה ויעש תעלה בבית סאתים זרע סביב למוזבח:
 ובנא ית אבניא. מדבחה בשמא דיי. ועבר
 מזקחא בבית סאתו זרעא. סחור סחור למדבחה:
 ויערף את העצים ונתח את הפך וישם ער
 העצים: וסדר ית אעיא. והדים ית תורא. ושוי
 על אעיא: ויאמר מלאו ארבעה כדים מים ויצקו
 ערר העלה וערר העצים ויאמר שנו וישנו ויאמר
 שששו וישששו: ואמר. מלו ארבעא כדן מיא.
 ואריקו על ערתא וער אעיא. ואמר תנו ותנו.
 ואמר תליתו ותליתו: וילכו המים סביב למוזבח
 וגם את התעלה מלא מים: ואזרו מיא. סחור
 סחור למדבחה. ואף ית מזקחא מלא מיא: ויהו
 בעלות המנחה ויגש אליהו הנביא ויאמר יהוה
 אלהים אברהם יצחק וישראל היום יודע פיראתה
 אלהים בישראל ואני עבדך ובדברך עשיתי את
 פלתיך ברים האלה: והיה כמסק מנחתא. וקרוב.
 אליה נביא ואמר. יי. אלהיה דאברהם יצחק
 וישראל. יומא דין יתדע. ארי את יי. דשכינתך
 שריא בישראל ואנא עבדך. ובפתגמך עברית.
 ית כר פתגמיא האליון: ענני יהוה ענני וידעו העם
 הוה פיראתה יהוה האלהים ואמה הסבת את לבם
 אחרנית: קביכ צלותי יי באישתא קביכ צלותי
 כמטר. וידעו עמא הדון כמעבדך להון נפא. ארי
 את יי אלהים. ואת ברחתך יתהון משתאל

להון כמימדך לאתבותהון דלחלקך. ואנון. תבו
 ית לבחון פליג: ותפל אשיתה והאבל את
 העלה ואת העצים ואת האבנים ואת העפר
 ואת המים אשר בהעלה לחבה: ונפלת אשתא
 כן קדם יי. ואכלת ית ערתא וית אעיא. וית
 אבניא וית עפרא. וית מיא דבמוקחא לחיבת:
 וירא כרחעם ויפלו ערפניהם ויאמרו יהוה הוא
 האלהים יהוה הוא האלהים: והוה כל עמא. ונפלו
 על אפיהון. ואמרו. יי הוא אלהים. יי הוא אלהים:
 ויאמר אליהו להם תפשו ואתנביאי הבעל איש
 אדומלמט מהם ויתפשוים ויורדם אליהו אדומלמט
 קישון וישחטם שם: ואמר אליה להון. אחודו ית
 נביי בעלא. אנש. לא ישתיוב מנחון ואחרונן.
 ואחיתנן אליה לנחלא דקישון. ונפסיפין תפן:
 ויאמר אליהו לאחאב עלה אכל ושתה פייקוד
 המון הנשם: ואמר אליה לאחאב. סק אכול
 ואשת. ארי קל ארגולשת מטרא: ויעלה אחאב
 לאכל ולשתות ואליהו עלה אדרראש הפרמל
 ויגתר ארצה וישם פניו בין ברכו: וסליק אחאב
 למיכר וקמשתיו. ואליה. פליק לריש פרמלא
 וגחון על ארעא. ושוי אפיהו בין ברכוהי: ויאמר
 אדנעריו עלהנא הבט דרדקים ויעל ויבט ויאמר
 אין מאימה ויאמר שב שבע פעמים: ואמר
 לעזרימיה. סק פען סבי לאורח מערבא. וסליק
 וסבא. ואמר לית מדעם. ואמר. טוב שבע זמנין:
 ויהי בשבעית ויאמר הנה עב קמנה ככף איש
 עלה מים ויאמר עלה אמר אר אחאב אכר ורד
 ולא יערבך הנשם: והוה בזמנא שביעיתא.
 ואמר. הא עננא. ועירא כפסת יד גבר סקא
 ממערבא. ואמר. סק אימר לאחאב אזרו וחת.
 וקא יעפבנה מטרא: ויתו עררה ועררה
 והשמים התקדרו עבים וזות ויהו גשם גדול וירפב
 אחאב וילך יזרעאלת: והוה עד דמודרו ונחית.
 ושמיא אתחפיו ענני ורוחא. והוה מטר סני.
 ורכיב אחאב נאזל לזרעאל: עי

הפטרת ויקהל (במלכים סי' ו')

וישרח המלך שלמה ויקח את חירם מצר:
 ושרח מלכא שלמה. ודבר ית חירם מצר: כך
 אשה ארמנה היא כמטה נפתלי ואביו איש צרי
 הרש נחשת וימלא את החכמה ואת התבונה
 ואת הדעת לעשות כלי מלאכה בנחשת ויבא
 אדומלמך שלמה ויעש את כלי מלאכתו: כר
 אתתא ארמלתא הוא משבטא דבית נפתלי.
 ואבוחי גבר צורי אימן בעבירת נחשא. ואתמלי.

(*) חיר וי"ד

(*) ברכיו קרי

ית חכמתא וית סבלנותא וית דעתא. למעבד
 כל עבדא בנחשא. ואתא קות מלכא שלמה.
 ועבד ית כל עבדתיה: ויצר את־שני העמודים
 נחשת שמנה עשרה אמה קומת העמוד האחד
 וחוט שתיים־עשרה אמה יסב את־העמוד השני:
 וצר ית תרין עמודיא נחשא. תמנא עשרי אמין.
 ארביה דעמודא חד. וחוט מלשח תרתא עשרי
 אמין מקף ליה. וכן לעמודא תנינא: ושתי
 כתות עשה לתת עז־ראשי העמודים מצק
 נחשת חמש אמות קומת הכתרת האחת וחמש
 אמות קומת הכתרת השנית: ותרתין קרנתון
 עבד. דמתן. על ריש עמודיא מתוך נחשא. חמיש
 אמין. רומה וקרנתא חדא. וחמיש אמין. רומה
 דקרנתא תנייתא: שבכים מעשה שבכה גדלים
 מעשה שרשרות כפתרות אשר עז־ראש העמודים
 שבעה לפתרת האחת ושבעה לפתרת השנית:
 סריגין עובד סריגין. קליעין עובד גדילין. דקרנתון.
 דעל ריש עמודיא. שבעה לקרנתא חדא. ושבעה
 לקרנתא תנייתא: ויעש את־העמודים ושני טורים
 סביב עז־השבכה האחת לכסות את־הפתרת
 אשר עז־ראש הרפנים וכן עשה לפתרת השנית:
 ועבד ית עמודיא. תרין סדרין סחור סחור ער
 סריגתא חדא. לכסאה ית קרנתון דעל ריש
 רמוניא. וכן עבד. לקרנתא תנייתא: וכתרת
 אשר עז־ראש העמודים מעשה עושן באולם
 ארבע אמות: וקרנתון. דעל ריש עמודיא. עובד
 שושנתא לקיט באולם. ארבע אמין: וכתרת
 עז־שני העמודים גם־מעל מעמדת הבטן אשר
 לעבר השבכה והרמונים מאתים טורים סביב על
 הכתרת השנית: וקרנתון. דעל תרין עמודיא. אף
 סלעיקא מלקביד דבקא. דלעבר סריגתא.
 ורמוניא מאתן סדרין עבדין לה סחור סחור. ער
 קרנתא תנייתא: ויקם את־העמודים לאלם ההיכל
 ויקם את־העמוד הימני ויקרא את־שמו יכין ויקם
 את־העמוד השמאלי ויקרא את־שמו בעז: ואקים
 ית עמודיא. לאולם דהיכלא. ואקים ית עמודא
 מימינא. וקרא ית שמיה יכין. ואקים ית עמודא
 משמאלא. וקרא ית שמיה בעז: ועל ראש
 העמודים מעשה עושן ותהם מלאכת העמודים:
 ועל ריש עמודיא עובד שושנתא. ושלימת עבדת
 עמודיא: ער

המזרקות ויכל חירם לעשות את־פל־המלאכה
 אשר עשה למקד שלמה בית יהוה: ועבד חירום.
 ית פיוריא. וית מגרופיתא וית מזרקיא. ושני
 חירם. למעבד ית כל עבדתא. דעבד. למלכא
 שלמה בית מקדשא דיי: עמדים שנים וגלת
 הכתרת אשר־עז־ראש העמודים שתיים והשבכות
 שתיים לכסות את־שתי גלות הכתרת אשר עז־
 ראש העמודים: עמידיא תרין. ואנני קרנתון.
 דעל ריש עמודיא תרתין. וסריגתא תרתין.
 לכסאה. ית תרתין אנני קרנתון. דעל ריש
 עמודיא: ואת־הרמנים ארבע מאת לשתי
 השבכות שני־טורים רמנים לשבכה האחת לכסות
 את־שתי גלות הכתרת אשר עז־פני העמדים:
 וית רמוניא. ארבע מאה לתרתין סריגתא. תרין
 סדרין דרמונין לסריגתא חדא. לכסאה. ית
 תרתין אנני קרנתון. דעל אפי עמודיא: ואת־
 המכנות עשר ואת־הפירת עשרה עז־המכנות:
 וית בסיסיא עשר. וית פיוריא עשרא ער בסיסיא:
 ואת־הים האחד ואת־הבקר שנים־עשר תחת הים:
 וית ימא חד. וית תוריתרי עשר תחות ימא: ואת־
 הפירות ואת־היעים ואת־המזרקות ואת פל־
 הפלים האלה אשר עשה חירם למקד שלמה בית
 יהוה נחשת מברט: וית דריא וית מגרופיתא
 וית מזרקיא. וית כל מאניא האלן. פועבד מאני
 משפנא דעבד משה פן עבד חירם. למלכא
 שלמה בית מקדשא דיי. נחש טב: בכפר הירדן
 יצקם המקד במעבה האדמה בין סבות ובין
 צרתן: במישר ירדנא אתיכנון מלכא. בעיבי
 גרנשחא. בין סבות ובין צרתן: וינח שלמה
 את־פל־הפלים מרב מאד מאד לא נחקר משקר
 הנחשת: ואצנע שלמה ית כל מינא. מפני לחדא
 לחדא. לית סוף למתקד נחשא: ויעש שלמה
 את פל־הפלים אשר בית יהוה את מוזבח הזהב
 ואת־השלחן אשר עליו דחס הפנים זהב: ועבד
 שלמה. ית כל מינא. דבבית מקדשא דיי. ית
 מרבחא דדהבא. וית פתורא. דעלוהי. לחים
 אפיא דהבא: ואת־המנרות חמש מימין וחמש
 משמאל לפני הדביר זהב סגור והפרח והנרת
 והמלקחים זהב: וית מנרתא. חמיש מימינא.
 וחמיש משמאלא. קדם בית פפורי דהבא טבא.
 ושושניא ובוציניא. וציבתיא דהבא: והספות
 והמזמרות והמזרקות והנפוח והמחיתות זהב סגור
 והפתות לדלתות הבית הפנימי לקדש המקדשים
 לדלתי הבית להיכל זהב: וקוליא. ומזמריא

הפטרת פקודי

במלכים א' ס"ו

ועש חירום את־הפירות ואת־היעים ואת־

שמות לא (כ) (כתר תורה) (* האלה קרי ומזמריא

וּמִזְדַּקִּיא. וּבִיפִיא וּמַחֲתִיתָא דְתַבְּא טַבְּא. וּמַגְלִסִּיא.
קִדְשֵׁי בֵיתָא נִוְאָה לְקִדְשׁ קִדְשֵׁיא. לְדִשֵׁי בֵיתָא.
לְהִיבְלָא דְתַבְּא: ע"י

הפטרת שקלים (במלכים ב' סי' י"ב)

בְּרֵשֶׁבַע שָׁנִים יְהוֹאֵשׁ בְּמַלְכוֹ: בַּר שֶׁבַע שָׁנָיִם
יְהוֹאֵשׁ בֶּן מֶלֶךְ: בְּשֵׁנַת־שֶׁבַע לַיהוָה מֶלֶךְ יְהוֹאֵשׁ
וְאַרְבָּעִים שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ צִבְיָה
מִבְּאֵר שֶׁבַע: בְּשֵׁנַת שֶׁבַע לַיהוָה מֶלֶךְ יְהוֹאֵשׁ.
וְאַרְבַּעַיִן שָׁנָיִם. מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם. וְשֵׁם אִמּוֹהָ. צִבְיָה
מִבְּאֵר שֶׁבַע: וַיַּעַשׂ יְהוֹאֵשׁ הַיֵּשֶׁר בְּעֵינָי יְהוָה כִּי־
יָמָיו אֲשֶׁר הוֹרְתָה: יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן: וְעַבְדֵי יְהוֹאֵשׁ
דְּכִשְׁרָ. קִדְשֵׁי־יְיָ כִּי וּמִוְהִי דְאַלְפִיָּה. יְהוֹיָדָע כֹּהֵנָא:
רַק תְּבַמּוֹת לֹא־סָדוּ עוֹד הָעַם מוֹזְבָּחִים וּמִקְטָרִים
בְּבַמּוֹת: לְחֹד בְּמַתָּא לָא עֲמַרָא. עַד כַּעַן עָמָא.
מִדְּבַחִין וּמִסְקִין בְּסַמִּין עַד בְּמַתָּא: וַיֹּאמֶר יְהוֹאֵשׁ
אֶל־הַכֹּהֲנִים כֹּל כֶּסֶף הַקִּדְשִׁים אֲשֶׁר יוֹבֵא בֵית־
יְהוָה כֶּסֶף עוֹבֵר אִישׁ כֶּסֶף נַפְשׁוֹת עֲרַבּוּ כִּי־כֶסֶף
אֲשֶׁר יַעֲלֶה עַל לִב־אִישׁ לְהָבִיא בֵית יְהוָה: וְאָמַר
יְהוֹאֵשׁ לְכֹהֲנָיָא. כֹּל כֶּסֶף קִדְשֵׁיא. דְּמַתְּעַל לְבֵית
מִקְדָּשָׁא דִּי־יָי כֶּסֶף תִּקְלִיא דְעַבְרַל עַל מִנְיַן גּוֹבְרִיא.
כֶּסֶף פֶּרֶסֶן נַפְשָׁתָא. דְּמִיתָן גְּבַר פֶּרְקַן נַפְשֵׁיהָ. אִף
כֹּל כֶּסֶף דְּמַתְּנַדְב גְּבַר בְּלָבִיָּה. לְאִיתָאָה לְבֵית
מִקְדָּשָׁא דִּי־יָי: יִקְחוּ לְהֵם הַכֹּהֲנִים אִישׁ מֵאֵת
מִכְרוּ וְהֵם יַחְזְקוּ אֶת־בְּדֶק הַבַּיִת לְכָל אֲשֶׁר־יִפְגַּע
שֵׁם בְּדֶק: יִסְבּוּן לְהֵן כֹּהֲנָיָא. גְּבַר מִן מַכְרֵיהָ.
וְאִנּוּן. יִתְקַפּוּן יֵת בְּדָקָא דְבֵיתָא. לְכָל אֵתֵר
דִּישְׁתַּבַּח תַּמָּן בְּדָקָא: וַיְהִי בְשֵׁנַת עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשׁ
שָׁנָה לְמֶלֶךְ יְהוֹאֵשׁ לֹא־יַחְזְקוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־בְּדֶק
הַבַּיִת: וְהוּא. בְּשֵׁנַת עֶשְׂרִין וְתַלְתָּ. שָׁנָיִם לְמַלְכָּא
יְהוֹאֵשׁ. לָא תְקִיפוּ כֹהֲנָיָא יֵת בְּדָקָא דְבֵיתָא:
וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ יְהוֹאֵשׁ לַיהוֹיָדָע הַכֹּהֵן וּלְכֹהֲנִים
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מְדוּעַ אֵינְכֶם מַחְזִיקִים אֶת־בְּדֶק הַבַּיִת
וְעַתָּה אֶרֶץ־תִּקְוִי־כֶסֶף מֵאֵת מַכְרֵיכֶם כִּי־לְבָדֶק
הַבַּיִת תִּתְּנֶהוּ: וְקָרָא מַלְכָּא יְהוֹאֵשׁ. לַיהוֹיָדָע
כֹּהֲנָא וּלְכֹהֲנָיָא. וְאָמַר לְהֵן מְדִין. לִיתִּיכּוֹן מִתְקַפּוּ
יֵת בְּדָקָא דְבֵיתָא. וְכַעַן. לָא תִסְבּוּן כֶּסֶף מִן
מַכְרֵיכּוֹן. אֲלֵתֵן לְבְדָקָא דְבֵיתָא תִתְּנוּנִיהָ: וַיֹּאֲתוּ
הַכֹּהֲנִים לְבַלְתִּי קַח־כֶּסֶף מֵאֵת הָעַם וּלְבַלְתִּי
חֹק אֶת־בְּדֶק הַבַּיִת: וְאִטְפַּסִּי כֹהֲנָיָא. בְּדִיד דְלָא
לְמַסַּב כֶּסֶף מִן עָמָא. וּבְרִיד דְלָא לְתַקְפָּא יֵת
בְּדָקָא דְבֵיתָא: וַיִּקַּח יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן אֶרֶן אֶחָד וַיִּקַּב
חַר בְּדַלְתּוֹ וַיִּתֵּן אֹתוֹ אֶצֶל הַמּוֹזֵבֶת בְּיָמִין בְּבֹאֵר
אִישׁ בֵּית יְהוָה וְנִתְּנוּ־שִׁמְהָ הַכֹּהֲנִים שְׁמֵרֵי הַפֶּה

אֶת־כֶּסֶף הַכֶּסֶף הַמּוֹבָא בֵית־יְהוָה: וְנִסְבּוּ. יְהוֹיָדָע
כֹּהֲנָא אֶרְוֵנָא חַד. וְנִקַּב חוֹרָא כִּדְשֵׁיָהּ. וַיְהִי בֵיתָא
כֶּסֶף מְדַבְּחָא מִיַּמִּינָא. כַּמֵּיַעַר גִּבְרָא לְבֵית
מִקְדָּשָׁא דִּי־יָי. וַיְהִינן תַּמָּן כֹּהֲנָיָא אִמְרַפְלִיא. יֵת
כֶּסֶף דְּמַתְּעַל בֵּית מִקְדָּשָׁא דִּי־יָי: וַיְהִי כִּי־בִרְאוּתָם
כִּי־רַב הַכֶּסֶף בְּאֶרֶן וַיַּעַל סֵפֶר הַמֶּלֶךְ וְהַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
וַיִּצְרוּ וַיִּמְנוּ אֶת־הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בֵית־יְהוָה: וְהוּא
כֹּד חוּז. אֶרֶי סְגִי כֶסֶף בְּאֶרְוֵנָא. וְסִלְקִי סִפְרָא
דְּמַלְכָּא וְאִבְיָתֵר כֹּהֲנָא. וְצִרוּ וּמְנוּ. יֵת כֶּסֶף
דְּאִשְׁתַּבַּח בֵּית מִקְדָּשָׁא דִּי־יָי: וְנִתְּנוּ אֶת־הַכֶּסֶף
הַמֵּתָנָן עַל־יַד עֲשֵׂי הַמַּלְאכָה הַיִּפְקָדִים בֵּית
יְהוָה וַיִּצְיָאוּהוּ לְתַרְשֵׁי הָעֵץ וּלְכַנִּים הַעֲשִׂים בֵּית
יְהוָה: וַיְהִינן יֵת כֶּסֶף דְּמַטְוִקִם. עַל יַד עַבְדֵי
עַבְדֵּיהֶם. דְּמַטְוִקִן כִּבְיָת מִקְדָּשָׁא דִּי־יָי. וּמִפְקִין לִיהָ.
לְנַגְרֵי אַעִיא וְלְאַרְדִּיכִיא. דְּעַבְדֵּין בֵּית מִקְדָּשָׁא
דִּי־יָי: וְלְגִדְרִים וּלְחֻצְבֵי הָאֵבֶן וּלְקַנּוֹת עֲצִים וְאִבְנֵי
מַחְצֵב לְחֹק אֶת־בְּדֶק בֵּית־יְהוָה וְלְכָל אֲשֶׁר־יִצָּא
עַל־הַבַּיִת לְחֹקָה: וְלְאַרְוֵנִיָּא וּלְפַסְלֵי אִבְנָיָא.
וְלְמוֹזְנֵי אַעִין וְאִבְנֵי פַסְלֵי. לְתַקְפָּא יֵת בְּדֶק בֵּית
מִקְדָּשָׁא. וְלְכָל דִּישׁוּק עַל בֵּיתָא לְתַקְפּוּתִיהָ: אִף
לָא יַעֲשֶׂה בֵּית יְהוָה כְּסוֹת כֶּסֶף מוֹמְרוֹת מוֹרְקוֹת
חֻצְרוֹת כִּי־כִּלְיָי זָהָב וְכִּלְיָי כֶּסֶף מִן־הַכֶּסֶף הַמּוֹבָא
בֵּית־יְהוָה: בְּרַם לָא מַתְּעַבִּיד בֵּית מִקְדָּשָׁא דִּי־יָי.
קוֹלִין דְּכֶסֶף מוֹמְרֵיא מוֹרְקָתָא חֻצְרוֹתָא. כֹּד מֵאֵן
דְּדַבְּחָא וּמֵאֵן דְּכֶסֶף. מִן־כֶּסֶף דְּמַתְּעַל לְבֵית מִקְדָּשָׁא
דִּי־יָי: כִּי־לְעֵשִׂי הַמַּלְאכָה יִתְּנֶהוּ וְחִזְקוּ כּוֹ אֶת־
בֵּית יְהוָה: אֶרֶי לְעַבְדֵי עַבְדֵּיהֶם יִתְּנֶהוּ לִיהֵן לִיהָ.
וּמִתְקַפּוּן בֵּיהָ יֵת בֵּית מִקְדָּשָׁא דִּי־יָי: וְלֹא־יַחֲשְׁבוּ
אֶת־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יִתְּנוּ אֶת־הַכֶּסֶף עַל־יָדָם לְתַת
לְעֵשִׂי הַמַּלְאכָה כִּי־בְאִמְנַתָּהֶם עֲשִׂים: וְלֹא־מַחֲשְׁבוּ
עַם גְּבִרֵיא. דִּיהִינן יֵת כֶּסֶף עַל יְדוּחֵן. לְמַתָּן
לְעַבְדֵי עַבְדֵּיהֶם. אֶרֶי בְּהִימְנוּתָא אִנּוּן עַבְדֵּין:
כֶּסֶף אֲשֶׁם וְכֶסֶף חֲסִאוֹת לָא יוֹבֵא בֵּית יְהוָה
לְכֹהֲנִים יְהוּ: כֶּסֶף אֲשִׁמָּא וְכֶסֶף חֲמוּתָא. לָא
מַתְּעַל לְבֵית מִקְדָּשָׁא דִּי־יָי. לְכֹהֲנָיָא יִתְּנֶהוּ לִיהָ: ע"י

הפטרת זכור (בשמואל א' סי' ט"ו)

וְתָהִי הַמַּלְחָמָה חֹזְקָה עַל־פְּלִשְׁתִּים כֹּל יָמָיו
שָׂאִיר וְרָאָה שָׂאִיר כִּי־אִישׁ גְּבוּר וְכֹל־בְּנֵי־חֵיל
וַיִּאֲסֹפְהוּ אִלָּוִי: וְהוּא קָרָבָא תַקְוָה עַל פְּלִשְׁתָּאִי.
כֹּל יָמָיו שָׂאִיר. וְחַזִּי שָׂאִיר. כֹּל גְּבַר גְּבַר וְכָל גְּבַר
עַבְדֵי קָרָב. וּבְנִישׁ לִיהָ לְתִיתָהּ: וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל־
שָׂאִיר אֵתִי שְׁלַח יְהוָה לְמוֹשְׁכָה לְמֶלֶךְ עַרְעֵמוֹ
עַרְיִשְׂרָאֵל וְעַתָּה שְׁמַע לְקוֹל דְּבַר־יְהוָה: וַאֲמַר

(*) יד קרי (**) הספקדים קרי שמואל

(*) מימין קרי

שמואל לְשׂאוֹל. יְתִי שְׂדֵה יִי לְרַב־יוֹתָן לְמִדְוֵי
 מִלְכָּא. עַל עֲמִיה עַל יִשְׂרָאֵל. וְכֵן קָבִיר. לְמִימְר
 פְּתֻמָּא דִּי: פֶּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת פְּקַדְתִּי אֶת
 אֲשֶׁר־עָשָׂה עִמָּךְ לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־שָׁם לוֹ בְּדָרֶךְ
 בְּעֵלְתוֹ מִמְצָרִים: כְּדָן אָמַר יִי צְבָאוֹת. דְּכִרְנָא.
 ית דַּעְבַּד עִמָּךְ לְיִשְׂרָאֵל. דְּכִמֵּן לִיה בְּאוֹרְחָא.
 בְּמִסְקִיה מִמְצָרִים: עֵתָה לָךְ וְהַבֵּיתָה אֶת־עִמָּךְ
 וְהִתְרַמְתָּם אֶת־כְּרִי־אֲשֶׁר־לוֹ וְלֹא תִחַמַּל עֲלֵיו
 וְהִמְתָּה מֵאִישׁ עַד־אִשָּׁה מְעוֹלָל וְעַד־יוֹנֵק מִשׁוֹר
 וְעַד־שֵׁה מִגִּמְרָ וְעַד־חֲמוֹר: כְּעַן אוֹיֵב וְתִמְחִי ית
 דְּבֵית עִמָּךְ. וְתִגְמַר ית פֶּל דִּי־חֹן. וְקֹא תַחֲוִים
 עֲלֵיחֹן. וְתִקְטִיל כִּגְבַר עַד אֶתָּא. מְעוֹלִים וְעַד
 יָנִיק. מִתּוֹר וְעַד אָמַר. מִגִּמְרָ וְעַד חֲמוֹר: וַיִּשְׁמַע
 שְׂאוֹל אֶת־הָעַם וַיִּפְקְדֵם בְּמִלְחָמָה מֵאֲתָיִם אֲרָפָה
 רַגְלֵי וְעִשְׂרֵת אֲלָפִים אֶת־אִישׁ יְהוּדָה: וּכְנַשׁ שְׂאוֹל
 ית עֲמָא. וּמִנָּוֵן בְּאִמְרֵי פִסְחִיא. מֵאֲתָן אֲלָפִין גְּבַר
 רַגְלֵי. וְעִשְׂרֵי אֲלָפִין ית אֲנָשׁ יְהוּדָה: וַיָּבֵא שְׂאוֹל
 עַד־עִיר עִמָּךְ וַיִּרַב בְּנַחֵר: וְאֶתָּא שְׂאוֹל עַד קִרְתָּא
 דְּבֵית עִמָּךְ. וּמִקָּיִם ית מִשְׁרִיתִיה בְּנַחֵלָא: וַיֹּאמֶר
 שְׂאוֹל אֶל־תִּקְוִי לְכֹו סָרוּ רַדוּ מִתּוֹךְ עִמָּךְ סָרוּ־
 אֶסְפָּה עִמּוֹ וְאֶתָּה עֲשִׂיתָה חֶסֶד עִם־כְּרִי־יִשְׂרָאֵל
 בְּעֹלֹתָם מִמְצָרִים וַיִּסַּר קִינֵי מִתּוֹךְ עִמָּךְ: וַאֲמַר
 שְׂאוֹל לְשִׁמְמָתָה. אוֹיֵב זֹר אֶתְפָּרֵשׁ מִגּוֹ עִמָּךְ־קָתָה.
 דְּלָמָּא אֲשִׁיצִינְךָ עֲמִיה. וְאֵת עֲבַדְתִּי מִיָּבֹו עִם פֶּל
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. בְּמִסְקֵיחֹן מִמְצָרִים. וְאֶתְפָּרֵשׁ שְׁלֵמָה
 מִגּוֹ עִמָּךְ־קָתָה: וַיָּךְ שְׂאוֹל אֶת־עִמָּךְ מִחוּיָה בְּאוֹךְ
 שׁוֹר אֲשֶׁר עַד־פְּנֵי מְצָרִים: וּמֵחָא שְׂאוֹל ית עִמָּךְ.
 מִחוּיָה מְעַלְנָא דְּהִגְרָא. דְּעַל אִפִּי מְצָרִים: וַיִּתְפַּשׁ
 אֶת־אֵגַּג מִךְ עִמָּךְ חֵי וְאֶת־כְּרִי־הָעַם הַחַרִּים לְפִי־
 חֶרֶב: וְאַחַר. ית אֵגַּג מִלְכָּא דְּבֵית עִמָּךְ כֶּד חֵי.
 וַיִּת כֶּל עֲמָא גִמְרָ לְפִתְנָם דְּחֶרֶב: וַיִּחַמַּל שְׂאוֹל
 וְהָעַם עַל־אֵגַּג וְעַד־מִיטְבַּ הַצֵּאֵן וְהַבְּקָר וְהַמִּשְׁנִים
 וְעַד־הַפָּרִים וְעַד־כְּרִי־הַמִּיָּב וְלֹא אֲבֹו הַחַרִּים וְכִרִי־
 הַפְּלָאכָה נִמְבֹּזָה וְנָמַס אֶתָּה הַחַרִּים־מוֹ: וְחַס שְׂאוֹל
 וְעֲמָא עַל אֵגַּג. וְעַל שִׁפְרָ עֲנָא וְתוֹרֵי שְׁמִינִיא
 וּפְטִימִיא וְעַל כֶּל דְּטַב. וְלֹא אֲבֹו לְגִמְרוֹת־הוֹן. וְכֹל
 טֹדֵעַם. דְּשִׁט וְדְּכִסִּיר יִתִּיה גִּמְרוֹ: וַיְהִי דְּבַר יְהוָה
 אֶל־שְׂמוּאֵל לֵאמֹר: וְהוּה פְּתִנָם נְבוּאָה מִן קִדְּם יִי.
 עִם שְׂמוּאֵל לְמִימְרָ: גַּחְמִתִּי בִּיהִמְרָכְתִּי אֶת־שְׂאוֹל
 לְמִךְ בִּי־שֵׁב מֵאֲחֵרִי וְאֶת־דְּבָרֵי לֹא הָקִים וַיִּחַר
 לְשְׂמוּאֵל וַיִּנְעַק אֶל־יְהוָה כִּי־הִלִּיכָה: תְּבִית
 בְּמִימְרֵי. אֲרִי אִמְלִיכִית ית שְׂאוֹל לְמַחֲוֵי מִלְכָּא.
 אֲרִי תַב מִכְּתֵר פְּלַחְנִי. וַיִּת פְּתִנָמִי לֹא קִיִּים. וְתִמְקִיף
 לְשְׂמוּאֵל. וְצִלִּי קִדְּם יִי כֶּל לִירִיא: וַיִּשְׁכַּם שְׂמוּאֵל
 לְקִרְאָת שְׂאוֹל בְּבִקְרָ וַיִּנְדַּר לְשְׂמוּאֵל לֵאמֹר בְּאֵד

שְׂאוֹל הַכְּרִמְלָה וְהִנֵּה מְצִיב לוֹ יָד וַיִּסֹּב וַיַּעֲבֹר
 וַיִּרַד הַגִּלְגָּל: וְאֶקְדִּים שְׂמוּאֵל. לְקַדְמוֹת שְׂאוֹל
 בְּצַפְרָא. וְאֶתְחֵא לְשְׂמוּאֵל לְמִימְרָ. אֶתָּא שְׂאוֹל
 לְכַרְמֵלָא וְהָא מִתְקִין לִיה אֶתְרָ לְפִלְנָא בֵּיה בֹזְתָא.
 וְאֶסְתַּחַר וְעֵבֵר. וְנַחַת לְגִלְגָּלָא: וַיָּבֵא שְׂמוּאֵל אֶל־
 שְׂאוֹל וַיֹּאמֶר לוֹ שְׂאוֹל בְּרוּךְ אַתָּה לַיהוָה הִקִּימְתִי
 אֶת־דְּבַר יְהוָה: וְאֶתָּא שְׂמוּאֵל לֹות שְׂאוֹל. וְאָמַר
 לִיה שְׂאוֹל. בְּרוּךְ אַתָּה קִדְּם יִי. קִימִיתִי ית פְּתִנָמָא
 דִּיִּי: וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל וְמָה קוֹרֵי־הַצֵּאֵן הַזֶּה פְּאֹנִי
 וְקוֹל הַבְּקָר אֲשֶׁר אֲנִי שְׁמַע: וַאֲמַר שְׂמוּאֵל. וְמָה.
 קָד עֲנָא הֲרִין בְּאוֹרְנִי. וְקָד תּוֹרִיא. דְּאָנָא שְׁמַע:
 וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל מִעִמָּךְ הִבִּיאֹם אֲשֶׁר חֲמוֹר הָעַם
 עַד־מִיטְבַּ הַצֵּאֵן וְהַבְּקָר לְמַעַן זִבְחַ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
 וְאֶת־הַיִּתֵּר הַחֲרָמְנִי: וַאֲמַר שְׂאוֹל מִעִמָּךְ־קָתָה
 אִיתִיאֹנוּן. דְּחַס עֲמָא עַל שִׁפְרָ עֲנָא וְתוֹרֵי. בְּדִיר
 כְּדַבְּחָא קִדְּם יִי אֱלֹהֶיךָ. וַיִּת מוֹתְרָא גִמְרָנָא: וַיֹּאמֶר
 שְׂמוּאֵל אֶל־שְׂאוֹל הֲרַף וְאִנְיָדָה קָדָה אֶת אֲשֶׁר דְּבַר
 יְהוָה אֲכִי הִלִּיכָה וַיֹּאמְרוּ לוֹ דְּבַר: וַאֲמַר שְׂמוּאֵל
 לְשְׂאוֹל. אוֹרִיךְ וְאַחֲוֵי קָדָה. ית דְּאֶתְמַלְלָר מִן קִדְּם יִי.
 עֲמִי בְּלִירִיא. וַאֲמַר לִיה מְקִיר: וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל
 הֲלֹוא אֶסְקִמֵּן אֶתָּה בְּעִינֶיךָ רֵאשׁ שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל
 אֶתָּה וַיִּמְשַׁחָה יְהוָה לְמִכְךָ עַד־יִשְׂרָאֵל: וַאֲמַר
 שְׂמוּאֵל. הֲלֹוא מִן שִׁירֵי־וֹתְךָ הִיִּיתָא שִׁיט וְחַלְשׁ
 בְּעִינֵי נַפְשֶׁךָ. בְּרַם זְכוֹת שְׁבִטָא דְּבְנִימִין אֲבוּךָ הִיא
 גִּרְמַת קָדָה. דְּבַעָא לְמַעַבְרָ בְּנִפְאָ קִדְּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.
 בְּדִיר כֵּן רַבִּיךָ יִי. לְמַחֲוֵי מִלְכָּא עַל יִשְׂרָאֵל:
 וַיִּשְׁלַחָה יְהוָה בְּדִרְךָ וַיֹּאמֶר קָדָה וְהִתְרַמְתָּה אֶת־
 הַחֲטָאִים אֶת־עִמָּךְ וְנִחְמַתָּ בֹו עַד־כְּפֹלֹתָם אֲתָם:
 וְשִׁלַּחָה יִי בְּאוֹרְחָא. וַאֲמַר. אוֹיֵב וְתִגְמַר. ית
 חִיבִיא ית דְּבֵית עִמָּךְ. וְתִגִּיחַ קִרְבָּא בְּחֹן. עַד
 דְּתִשְׁצִי ית־חֹן: וְלָמָּה לֹא־שְׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה
 וְתַעֲטֵ אֶל־הַשִּׁלַּךְ וְתַעֲשֵׁה חֶרֶע בְּעִינֵי יְהוָה: וְקָמָא
 לֹא קִפִּידְתָּא לְמִימְרָ דִּיִּי. וְאֶתְפִּנִיתָא לְבוֹזְתָא.
 וְעַבְדְּתָא דְּבִישׁ קִדְּם יִי: וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל אֶל־שְׂמוּאֵל
 אֲשֶׁר שְׁמַעְתִּי בְּקוֹל יְהוָה וְאַלְךָ בְּדִרְךָ אֲשֶׁר־
 שְׁלַחְנִי יְהוָה וְאֲבִיא אֶת־אֵגַּג מִךְ עִמָּךְ וְאֶת־
 עִמָּךְ הַחֲרָמְתִּי: וַאֲמַר שְׂאוֹל לְשְׂמוּאֵל. דְּקִפִּידְתִּי
 לְמִימְרָ דִּיִּי. וְאוֹלִית. בְּאוֹרְחָא דְּשִׁלַּחְנִי יִי.
 וְאִיתִיתִי. ית אֵגַּג מִלְכָּא דְּבֵית עִמָּךְ. וַיִּת דְּבֵית
 עִמָּךְ גִּמְרִית: וַיִּקַּח הָעַם מֵהַשִּׁלַּךְ צֵאֵן וּבְקָר
 רֵאשִׁית הַחֶרֶס לְזִבְחַ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּגִלְגָּל: וְאַפְרִישׁ
 עֲמָא מִן בֹּזְתָא. עֲאֵן וְתוֹרִין קִדְּם דִּי־חֲרָמִין. לְדַבְּחָא.
 קִדְּם יִי אֱלֹהֶיךָ בְּגִלְגָּלָא: וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל תְּחַפֵּץ
 לַיהוָה בְּעֹלֹת וּזְבִיחִים כְּשִׁמְעַ עַל בְּקוֹל יְהוָה הִנֵּה
 שְׁמַע מִזְבַּח מִזְבַּח לְהַקְשִׁיב מִחֲלָב אֵילִים: וַאֲמַר

(בתר תורה) (* ויאמר קרי שמואל) שמות (לב) (א)

בנות שכל מנשים אמר וישפה שמואל את-אנג
לפני יהוה בגלגל: ואמר שמואל: כמא דאתפלת
נשיא חרבה. בן תהגר מנשיא אמר. ופשה
שמואל ית אנג. קדם יי בגלגל: ע"י

מפטור לשבת פרה (בסדר י"ט)

וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן
לאמר: זאת תקת התורה אשר-צויה
יהוה לאמר דבר אל-בני ישראל ויקחו
אליהם פרה אדמה המימה אשר אין-בה
מום אשר לא-עדה עליה על: ונתתם
אתה אל-אדעור הבתן והוציא אתה אל-
בחוץ למחנה ושהט אתה לפני: ודקה
אדעור הבתן מדמה באצבעו והזה אל-
נבח פני אהל-מועד מדמה שבע פעמים:
ושרף את-הפרה לעינו את-ערה ואת-
בשרה ואת-דמה על-פרשה ישרף:
ודקה הבתן עץ ארו ואזוב ושני תולעת
והשלוף אל-תוף שרפת הפרה: וכבס
בגדיו הבתן ורחץ בשרו במים ואחר יבא
אל-המחנה וטמא הבתן עד-הערב:
והשרף אתה וכבס בגדיו במים ורחץ
בשרו במים וטמא עד-הערב: ואסף
איש טהור את אפר הפרה והניח מחוץ
למחנה במקום טהור והיתה לעדת בני-
ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא:
וכבס האסף את-אפר הפרה את-בגדיו
וטמא עד-הערב והיתה לבני ישראל
ודגדג הגר בתוכם לחקת עולם: הנגע
במת לבד-נפש אדם וטמא שבעת ימים:
הוא יתחטא-יבן ביום השלישי וביום
השביעי יטהר ואם-לא יתחטא ביום
השלישי וביום השביעי לא יטהר: פל-
הנגע במת בנפש האדם אשר-ימות ולא
יתחטא את-משכן יהוה טמא ונכרתה
הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא-
זרק עליו טמא יהוה עוד טמאתו בו:
זאת התורה אדם פיימות באהל פל-
הבא אל-האהל ובר-אשר באהל יטמא
שבעת ימים: וכל בגי פתוח אשר אין

שמואל תלעוא קדם יי בעלון ונכסת קדשין.
פקבלא למימרא דיי. הא קבלא למימריה מנכסת
קדשין מב. לאצתא למי נבוחי מתרב פמימין:
כי חטאת-קסם מרי ואון ותרפים הפצר יען מאסת
את-דבר יהוה וימאסה ממך: ארי פחובת גובריא
דשאלין בקסמא-פן חובת פל גבר דמסריב עד
פתגמי אוריתא. וכחכי עמא דמען פתר מעותא
פן חובת פל גבר דכצר ומוסיף עד מלי גביא.
חקה. דקצתא פפתגמא דיי. ורחקך מלמחוי
מלכא: ויאמר שאור אל-שמואל חטאתי כי-
עברתי את-פיי-יהוה ואת-דבריה כי יראתי את-
העם ואשמע בקולם: ואמר שאור לשמואל
חבית. ארי עברית עד מימרא דיי ובסרית על
פתגמך. ארי דחלית מן עמא. וקבילית למימרהון:
ועתה שא נא את-חטאתי ושוב עמי ואשתהוה
ליהוה: וכען. שבוק בען לחובי. ותוב עמי.
ואסגוד קדם יי: ויאמר שמואל אל-שאור לא
אשוב עפך כי מאסתה את-דבר יהוה וימאסה
יהוה מהיות מך ער-ישראל: ואמר שמואל
לשאור. לא אתוב עפך. ארי קצתא במימרא דיי.
ורחקך יי. מלמחוי מלכא עד ישראל: ויסב
שמואל ללכת ויחזק בכנף-מעילו ויקרע: ואסתחר
שמואל למינר. ואחקוף בכנף מעיליה ואחפוע:
ויאמר אליו שמואל קרע יהוה את-ממלכות ישראל
מעדקה היום ונתנה לרעה הטוב ממך: ואמר ליה
שמואל. אעדי יי. ית מלכותא דישראל. מנד
יומא דין. ויהבה. לחברך דתקנין עובדוהי מנה:
וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם
הוא לתנחם: ואם תימר אתוב מחובי וישתביק
לי בדיל דאעביד מלכו אנא ובני על ישראל
לעלם. פבר גזיר עקך מן קדם מרי נצחניה
דישראל דכית קדמוהי שקך ולא תיוב ממא
דאמר. ארי לא כבני אנשא הוא דאמרין ומכדבין.
גורין וקא מקימין: ויאמר חטאתי עתה כפדני נא
נגד-זקני עמי ונגד ישראל ושוב עמי והשתחית
ליהוה אלהיה: ואמר חבית. פען. יקרני בען.
קדם סבי עמי וקדם ישראל. ותוב עמי. ואסגיד
קדם יי אלהך: וישב שמואל אחרי שאור
וישתחו שאור ליהוה: ותב שמואל בתר שאור.
וסגיד שאור קדם יי: ויאמר שמואל הנישו אלי
את-אנג מלך עמלק ויקח אליו אנג מעדנת ויאמר
אנג אכן סר מר-המות: ואמר שמואל. קריבו
לתי ית אנג מלכא דבית עמלק. ואתא גותיה.
אנג מפונקא. ואמר אנג. כבעו רבונני מריר
מותא: ויאמר שמואל באשר שבגה נשים חרבה

צמיד פתיל עליו טמא הוא: וכל אשר יגע עדיפני השרה כהלכה או במת או בעצם אדם או בקבר יטמא שבעה ימים: ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אלילי: ולקה אוב וטבל במים איש מהור והיה עדיףאהל ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר היוישם ועל הנגע בעצם או בהלל או במת או בקבר: והיה המהר עדיףהטמא ביום השלישי וביום השביעי והטמא ביום השביעי וכבם בנדיו ורחין במים וטהר בערב: ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש החוא מתוך הקהל כי את מקדש יהוה טמא מי נדה לא יזרק עליו טמא הוא: והיתה להם לחקת עולם ומוזה ביה הנדה יכבם בנדיו והנגע במי הנדה יטמא עדיףהערב: וכל אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש הנגעת הטמא עדיףהערב:

הפטרת פרה (יחזקאל טו' ל"ו)

ויהי דברי יהוה אלי לאמר: והיה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר: בן אדם בית ישראל ישבים עדי אדמתם ויטמאו אותה בדרבם ובעלילותם פטמאת הנדה היתה ברבם לפני: בר אדם. בית ישראל יתבון על ארעהון. וסאיבו יתה. באורחתהון ובעובדיהון. פסואבת אתא טומאה. הות אורחתהון קדמי: ואשפך חמתי עליהם עדי תדם אשר שפכו עדי הארץ ונגלויהם טמאה: ושפכית חמתי עליהון. עד דם זבאי דאשדו על ארעא. ובפלחן מעותהון סאביהא: ואפיין אתם בגוים וזרו בארצות בדרבם ובעלילותם שפטתים: ואגליתי יתהון לבני עממיא. ואתפדרו במדינתא. באורחתהון בישיא ובעובדיהון מקולקליא אתפרעית מנהון: ויבוא אלה הגוים אשר באו שם ויחלרו את שם קדשי באמר להם עסי יהוה אלה ומאדני יצאו: ועאלו. לבני עממיא דאתגליאו לתמן. עד דאחילו ית שמא דקידשי. בדאמרין להון אם עמיה די אלו. ואיכדין מארע בית שכינתיה נלו: ואהמל עדי שם קדשי אשר חללהו בית ישראל בגוים אשר באו שמה: וחסית על שמא דקידשי. דאחלויה בית ישראל. ביני עממיא דאתגליאו

לתמן: לכן אמר לבית ישראל כה אמר יהוה לא למענכם אני עשה בית ישראל כי אם לשם קדשי אשר חלקתם בגוים אשר באתם שם: ככן אמר לבית ישראל. כדון אמר יי אלהים. לא בדיכון. אנא עביד בית ישראל. אלהין לשמא דקדשי דאחלתון. ביני עממיא דאתגליתון לתמן: וקדשתי את שמי הגדול המחלל בגוים אשר חלקתם בתוכם וידעו הגוים כי אני יהוה נאם אנני יהוה בעיניכם: ואקדשי ית שמי רבא. דאתחל ביני עממיא. דאחלתון ביניהון. וידעון עממיא ארי אנא יי. אמר יי אלהים. פד אתקדש בכון לעיניכון: וקחתי אתכם מן הגוים וקבצתי אתכם מכל הארצות והבאתי אתכם אר אדמתכם: ואקרב יתבון מביני עממיא. ואכניש יתבון מכל מדינתא. ואניל יתבון לארעכון: וורקתי עליכם מים מהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומפלג גולויכם אמתר אתכם: ואשפוק לחוביכון. פמא דמדפן בני אדיותא ובקסם תורתא דחטאתא ותדכון. מכל סואבתכון. ומפלג פלחן מעותכון אדפי יתבון: ונתתי לכם לב חדש ורוח חדש אתון בקרבכם והסרתי את רב האבן מפשרכם ונתתי לכם לב בשר: ואתון לבן לב דחול. ורוח דחלא אתין במעיכון. ואתפר ית לבא דרשעא דהוא תקיף פאבנא מפשרכון. ואתין לבון לב דחול קדמי למעבד רעותי: ואתדרחי אתון בקרבכם ועשיתי את אשר בחקתי לכו ומשפטי תשמרו ועשיתם: וית רוח קודשי אתין במעיכון. ואעביד. ית דבקמי תהכון. ודיני תטרו ותעבדון: וישבתם בארין אשר נתתי לאבתכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים: ותהבון בארעא. דיהבית לאבתכון. ויתהון קדמי לעם. ואנא. אחוי לבון לאלה: והושעתי אתכם מכל טמאותיכם וקראתי אר הדין והרביתי אהו ולא אתון עליכם רעב: ואפרוק יתכון. מכל סואבתכון. ואבריד ית עבורא ואסני יתיה. ולא אתין עליכון בפנא: והרביתי את דפרי העץ ותנובת השרה למען אשר לא יתקחו עוד חרפת רעב בגוים: ואסני ית פירי אילנא. ועללת חקלא. בדי. דלא תקבון עוד. חסודי כפנא ביני עממיא: וזכרתם את דרכיכם הרעים ומעלליכם אשר לא טובים ונקמתם בפניכם על עונותיכם ועל תועבתיכם: ותדכרון ית אורחתכון בישתא. ועובדיכון דלא תקנין. ותדנקון ותהון חון. על חוביכון. ועל תועבתיכון: לא למענכם אני עשה נאם אנני יהוה יודע לכם פושו והפלטו מדרכיכם בית ישראל: לא בדיכון

אנא עביר. אמר יי אלהים. יתידע לבן. בהיותו
 ואחפנעו. מאורחתכון בית ישראל: פה אמר אדני
 יהוה ביום שהרי אתכם מכל עונותיכם והושבתי
 את העדים ונכננו החרבות: כדנן אמר יי אלהים.
 ביוםא דארפי יתכון. מכל חוביכון. ואיתכי יה
 קרויא. ויתגנו חרבתא: והארץ הנשמה תעבד
 תחת אשר היתה שממה לעיני פדעובר: וארעא
 דהות צדיא התפלח. חקף דהות צדו. לעיני פד
 דעדי: ואמרו הארץ תלזו הנשמה היתה פגועדון
 והערים החרבות והנשמות והנהרסות בצירות
 ישבו: וימרון. ארעא דכן דישראל דהות צדיא.
 תבת למהו פגנתא דעדן. וקרניא חרבתא. וצדיא
 ומפגרתא ברכין הקיפין יתבו: וידעו הגוים אשר
 ישארו סביבותיכם כי אני יהוה בניתי הנהרסות
 נשעתי הנשמה אני יהוה דברתי ועשיתי: וידעון
 עממיא. דישתארון סחרניכון. ארי אנא יי. בנית
 מפגרתא. קנימית צדיא. אנא יי גזרית במימרי
 ואקיים: ע"י

הפטרה לשבת החדש (חוקאל סי' מ"ה)

כדאמר אדני יהוה רבדכס נשיאי ישראל
 חמס ושר הסירו ומשפט וצדקה עשו הרימו
 גרשתיכם מעל עמי נאם אדני יהוה: כדנן אמר
 יי אלהים. סגו לבון רבגי ישראל. חטפא ובוא
 אעדו. ודון דקשום וזכו עבירו. סליקי תקלתכון
 מגו עמי. אמר יי אלהים: מאוני צדק ואיפת צדק
 ובת צדק יהי לכם: מוזנוון דקשום ומכירן
 דקשום. ובתין דקשום יהין לבון: האיפה והבת
 תכן אחד יהיה לשאת מעשר החמר הבת ועשירת
 החמר האיפה אלה החמר יהיה מתנתו: מכילתא
 ובתא. מיקם חד יהי. סכום תלת סאין. למסב
 מעשר פורא במכילת רטיבא בתא. ועשר פורא
 ובישא מכילתא. מן פורא הוי טקוסיה: והשקד
 עשרים גרה עשרים שקלים חמשה ועשרים
 שקלים עשרה וחמשה שקל המנה יהיה לכם:
 וסלעא עשרין מעין. תלתות מניא עשרין סלעין.
 מני כספא עשרין וחמיש סלעין. רבעות מניא
 חמיש עשרי סלעין. בלהון שתין מניא רבא. מני
 קידשא יהי לבון: זאת התרומה אשר תרימו
 ששית האיפה מחמר החמים וששיתם האיפה
 מחמר השערים: דא אפרשיתא דתפרשון. חד
 מן שתא במכילתא מבור חטין. וחד מן שתא
 במכילתא. מבור שערין: וחק השמן הבת השמן
 מעשר הבת מן הפר עשרת הבתים חמר פרי
 עשרת הבתים חמר: ורחוי למסב מן משחא

ובצאתם יצאו: ורפא. בניחון במיעהו ייעול.
 ובמפקהו יפקין: ובחנים ובמועדים תהיה המנחה
 איפה לפר ואיפה לאיל ולכבשים מתת ידו ושמן
 הין לאיפה: ובהניא ובמועדא. תהי מנחתא
 מכילתא לתורא ומכילתא לדברא. ולאמריא
 דתדביק ידיה. ומשחא מלי הניא למכילתא: ע"י

הפטרה לראשון דפסח (בושע סי' ה')

בעת ההיא אמר יהוה אליהושע עשה קך
 הרבות צרים ושוב מל את בני ישראל שנית:
 בעדנא ההוא. אמר יי ליהושע. עבד קך אזמיקון
 הרפין. והיב. גור ית בני ישראל תנינות: ויעש
 לו יהושע הרבות צרים ומל את בני ישראל אר
 גבעת הערלות: ועבד ליה יהושע אזמיקון
 הרפין. וגור ית בני ישראל בנבעתא. וקרא לה
 גבעת ערלתא: וזה הדבר אשר מל יהושע פל
 העם היצא ממצרים הזכרים כל אנשי המלחמה
 מתו במדבר בדרך בצאתם ממצרים: ודין פתחמא
 דגור יהושע. פל עמא דנפקו ממצרים דכריא.
 פל גוברי מניתי קרבא. מתי במדברא באורחא.
 במפקהו ממצרים: פ"מלים היו פל העם היצאים
 וכד העם היזרים במדבר בדרך בצאתם ממצרים
 לאמר: ארי גזרון הוה. פל עמא דנפקו. וכל
 עמא דאנידו במדברא באורחא. במפקהו
 ממצרים לא גורו: פ"א ארבעים שנה הלכו בני
 ישראל במדבר עדתם פל חגוי אנשי המלחמה
 היצאים ממצרים אשר לא שמעו בקול יהוה אשר
 נשבע יהוה להם לבלתי הראותם את הארץ
 אשר נשבע יהוה לאבותם לתת לנו ארץ זבת
 חלב ודבש: ארי ארבעין שנין. הלכו בני
 ישראל במדברא. עד דספ פל עמא. גוברי מניתי
 קרבא דנפקו ממצרים. דלא קבילו למימרא דיי.
 דקיים יי דהוה. בדיק דלא לאחוייתוהו ית ארעא.
 דקיים יי לאבחתהו למתן לנא. ארע. עבדא
 חלב ודבש: ואת בנייהם תקים תחתם אתם מל
 יהושע פ"מלים היו פ"אמרנו אותם בדרך:
 וית בניחון דקמו באתרהו. יתחון גור יהושע.
 ארי ערין הוה. ארי. לא גורו יתחון באורחא: ויהי
 פאשר יתמו כד חגוי להמוז וישבו תחתם במחנה
 עד חיותם: והוה. פל שלימו פל עמא למגור.
 ויתבו באתרהו. במשריתא עד דאתסיא: ויאמר
 יהוה אליהושע היום גלותי את הרפת מצרים
 מעליכם וקרא שם המקום ההוא לגל עד היום
 הזה: ואמר יי ליהושע. וימא דין. אעדיתי ית
 חפדי מצראי מנכון. וקרא שמה דאתרא ההוא

בחג יעשה כאלה שבעת הימים פחמאת פלעה
 וכמנחה וכשמן: פשביעאה. פחמישת עשרא
 וימא לירחא בהנא. יעבד פארין שבועא וימא.
 פחמאתא פלעתא. וכמנחתא וכמשחא: פדאמר
 ארני יהוה שער התצר הפנימית הפנה קדים
 יהיה סגור ששת ימי המעשה וביום השבת יפתח
 וביום החדש יפתח: פדנן אמר יי אלהים. תרעא.
 דדרתא גניתא דפתח למדנחא. יהי אחיד. שתא
 יומי חילא. וביומא דשבתא יהי פתח. וביומא
 דינחא יהי פתח: ובא הנשיא דרך אולם השער
 מהוץ ועמד על מזוזת השער ועשו הכהנים את
 עולתו ואת שלמיו והשתחוה עד מפתח השער
 ויצא והשער לא יסגר עד הערב: ויעור רבא.
 באורח אולמא דתרעא מקברא. ויקום עד סקופת
 תרעא. ויעבדון פתניא. ית עלתיה וית נכסת
 קידשוהי. ויסגוד. עד סקפת תרעא ויפוק.
 ותרעא לא יתאחד עד רמשא: והשתחו עבד
 הארין פתח השער ההוא בשבתות ובחדשים לפני
 יהוה: ויסגדון עמא דארעא. במענא דתרעא
 ההוא. פשביא ובירחא קדם יי: והעלה אשר
 יקרב הנשיא ליהוה ביום השבת ששה כבשים
 תמימם ואיל תמים: וערתא. דיקריב רבא קדם
 יי. ביומא דשבתא. שתא אמרין. שדמין ודבר
 שרים: ומנחה איפה לאיל ולכבשים מנחה מתת
 ידו ושמן הין לאיפה: ומנחתא מכילתא לדברא.
 ולאמריא מנחתא דתדביק ידיה. ומשחא מלי
 הניא למכילתא: וביום החדש פל בן יסגר
 תמימם וששת כבשים ואיל תמימם יהיו: וביומא
 דירחא. תור בר תורי שדמין. ושתא אמרין. ודבר
 שדמין יהוה: ואיפה לפר ואיפה לאיל יעשה
 מנחה ולכבשים פאשר תשיג ידו ושמן הין
 לאיפה: ומכילתא לתורא. ומכילתא לדברא
 יעבד מנחתא. ולאמריא פמא דתדביק ידיה.
 ומשחא מלי הניא למכילתא: ובבוא הנשיא
 דרך אולם השער יבוא ובדרפו יצא: ובמיעל
 רבא. באורח אולמא דתרעא ייעול. ובאורחיה
 יפוק: ובבוא עם הארץ לפני יהוה במועדים הניא
 דרך שער צפון להשתחות יצא דרך שער נגב
 והניא דרך שער נגב יצא דרך שער צפונה לא
 ישוב דרך השער אשר בא בו פ"א נכחו יצאו:
 ובמיעל עמא דארעא. קדם יי במועדא. דעליל.
 באורח תרע צפונא למסגד. יפוק באורח תרע
 דרומא. ויעליל באורח תרע דרומא. יפוק באורח
 תרע צפונא. לא יתוב. באורח תרעא דעאל ביה.
 ארי לקבליה יפוק: והנשיא בתוכם בבואם יבוא

גלגלא. עד וימא הדין: ויהנו בני ישראל בגלגל
 ויעשו את הפסח בארבעה עשר יום לחדש בערב
 בערבות יריחו: ושרו בני ישראל בגלגלא ויעבדו
 ית פסחא. בארבעת עשר יומא לירחא. ברמשא
 במישרי יריחו: ויאכלו מעבור הארץ ממחרת
 הפסח מצות וקרו בעצם היום הזה: ואכלו.
 מעבורא דארעא. מבתר פסחא פמיר וקליא.
 בכרן יומא הדין: וישבת המן ממחרת פאכלם
 מעבור הארץ ולא היה עוד לבני ישראל מן
 ויאכלו מתבואת ארץ פנען בשנה ההוא: ופסק
 מנא ביומא דבתרוהי. במיכדהין מעבורא דארעא.
 ודא הנה עוד. לבני ישראל מנא. ואכלו. מעללת
 ארעא דכנען. בשתא ההיא: ויהי בדיית יהושע
 ביריחו וישא עינו וירא והנה איש עמד לגודו
 וחרפו שלופת בידו וקדו יהושע אלו ויאמר לו
 הלנו אתה אמר לנו: וזה. כד הנה יהושע
 ביריחו. וזקם עינוהי והוא. והא גוברא קאים
 לקבליה. וחרביה שליפא ביריה. ואזכ יהושע
 לותיה ואמר כיה. הלמסעדנא אתיהא אם לבעדי
 דבבנא: ויאמר לא פי אני שר צבא יהוה עתה
 באתי ויפל יהושע א לפני ארצה וישתחו ויאמר לו
 מה אדני מדבר לעבדו: ואמר לא. אני. אנא מלאך
 שליח מן קדם יי פען אתי לאתפרעא מנך.
 ונפר יהושע עב אפוהי עב ארעא וסגיד. ואמר
 ליה. מא רבני ממליך עם עבדיה: ויאמר שר
 צבא יהוה אגיהושע שרגעך מעל רגלך פי
 המקום אשר אתה עמד ערו קדש הוא. ויעש
 יהושע כן: ואמר מלאכא דשליח מן קדם יי
 ליהושע שרי סגיד מעל רגלך. ארי אתרא. דאת
 קאים עלוהי קדישא הוא. ועבד יהושע כן:
 ויריחו סגרת ומסגרת מפני בני ישראל אין ויצא
 ואין בא: ויריחו אחידא ומתיקפא. מן קדם בני
 ישראל. לית מנחון עזיך ונפיק: ויהי יהוה
 את יהושע ויהי שמעו בכל הארץ: והנה
 מימרא דיי בסעדיה דיהושע. והנה שמעיה
 סני בכל ארעא: ע"י

דמדפן ואחן לירושלם בזמן מועדי פסחא. כן
 יהיו קרוי ארעא דישראל דהואה חרפן. מלון
 אנשא עמא פית ישראל. וידעון ארי אנא יי:
 היתה עלי יד יהוה ויצאני ברוח יהוה ויניחני
 בתוך הפקעה והיא מלאה עצמות: שרת עלי
 רוח נבואה מן קדם יי. ואפקני ברוח נבואה
 דשרת עלי מן קדם יי. ואשרני בגו בקעתא.
 והיא מלאה גרמי אנשא: והעבירני עליהם סביב
 סביב והנה רבות מאד עלפני הפקעה והנה
 יבשות מאד: ואעברני עליהן סחור סחור. והא
 סניאן לחדא על אפי בקעתא. והא יבשן לחדא:
 ויאמר אלי כן-אדם התחיינת העצמות האלה
 ואמר אדני יהוה אתה ידעת: ואמר לי. בר אדם.
 היחון גרמי האלון. ואמרת. יי אלהים את גדי
 קדמך: ויאמר אלי הנבא עליה עצמות האלה
 ואמרת אליהם העצמות היבשות שמעו דברי
 יהוה: ואמר לי. אתנבי על גרמי האלון. ותימר
 להון. גרמיא יבישיא. קבילו פתגמא דיי: פה
 אמר אדני יהוה לעצמות האלה הנה אני מביא
 בכם רוח וחיותם: פדנן אמר יי אלהים. לגרמיא
 האלון. האנא. מעיל בכון. רוחא וחיותן: ונתתי
 עליכם גידים והעליתי עליכם בשור וקדמתי
 עליכם עור ונתתי בכם רוח וחיותם וידעתם פד
 אני יהוה: ואתון עליכון גידו ואסיק עליכון
 בשרא. ואקרום עליכון משפא. ואתון בכון. רוחא
 וחיותן. ותדעון ארי אנא יי: ונפאתי פאשר צויתי
 ויהי קול פהנבאי והנה ידעש ותקרבו עצמות
 עצם אל עצמו: ואתנביתי כמא דאתפקדית.
 והנה קר פאתנביותי והא זיעא. וקריבו גרמיא.
 גרמא קות חבריה: וראיתי והנה עליהם גידים
 ובשר עלה ויקרם עליהם עור מלמעלה ויהי אין
 פהם: וחיות. והא עליהן גידו ובשרא סליק.
 וקרם עליהן. משפא מלעיקא. והוא לית בהון:
 ויאמר אלי הנבא אלהיות הנבא בן-אדם ואמרת
 אלהיות כה-אמר אדני יהוה מארבע רוחות באי
 הרוח ופתי בהרוגים האלה ויחיו: ואמר לי.
 אתנבי על רוחא. אתנבי בר אדם. ותימר לרוחא.
 פדנן אמר יי אלהים. מארבע רוחיא איתא רוחא.
 ועוקי. במקיליא האלון ויחיו: והנבאתי פאשר
 צוני ותבוא בהם הרוח ויחיו ויעמדו על רגליהם
 חזק גדול מאד מאד: ואתנביתי כמא דפקדני.
 ועלת בהון רוחא וחיו. וקמו על רגליהון. משריין
 סניאן לחדא לחדא: ויאמר אלי כן-אדם העצמות
 האלה פלגיית ישראל הנה הנה אמרים יבשו
 עצמותינו ואבדה תקותנו נגורנו לנו: ואמר לי.

לשבת חוה"מ דפסח (ביוקאל סי' ל"ו)

כה אמר אדני יהוה עוד זאת אדרש לבית
 ישראל לעשות להם ארבה אתם כצאן אדם:
 פדנן אמר יי אלהים. עוד. דא. אשתאיכ במימרי
 לבית ישראל למעבד להון. אסגינן באנשא.
 ואלחנון בבעירא: כצאן קדשים כצאן ירושלם
 במעדיה כן תחיינה הערים החרבות מלאות צאן
 אדם וירעו פייאני יהוה: בעמא קדישא. בעמא

מתעבדא: ויתגעש ויתרעש הארץ מסודות השמים ירגזו ויתגעשו כיתרה לו: ואתרגיפת ואתרגישת ארעא לשכלולי שמיא זעו: ואתרכינו ארי תקופ רוגזיה: עדה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו: סקו וזוגיה דפרעה פתננא קדמוהי. כן שח רוגזיה פאישא בערא דמן קדמוהי משיצא. מוזפיתיה בגומרון דנור דקא ממימריה: ויש שמים וירד וערפל תחת רגליו: וארכין שמיא ואתגלי יקריה. וענן אמפתא פיבש קדמוהי: וירכב על פרוב ויעף וירא ער פנפירוח: ואתגלי בגבורתיה על פרובין קדיון. ודבר בתקופ על פנפי רוחא: וישת חשך סביבתו סבות חשרתמים עבי שחקים: אשרי שכונתיה בערפלא. ענן יקר סחור סחור ליה. מחית מיון תקיפין מרכפת עגנין קדיון ברום עלמא: מננה נגדו בערו גחריאש: מזיו יקריה מבהקון שמי שמיא. מוזפיתיה בגומרון דנור דקא ממימריה: ירעם מן שמים יהיה ועליון יתן קולו: אכני מן שמיא יי. ועלאה ארים מימריה: וישלח חצים ופיצם פרק ויהמם*: ושלח מחתיה פגרון וברגון. פרקו ושגישנו: ויראו אפיקי ים יגרו מסדות תבל בעצרת יהיה מנשמת רוח אפו: ואתחזאי עומקי ימא. אתגלאו שכולוי תבל. במוזפיתא מן קדם יי. מממר תקופ רוגזיה: ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים: שלח נביוהי מקד תקופ דיתוב בתקופ רומא דברני. שיובני מעממין סניאין: ויצלני מאיבי עז משנאי פי אמצו ממני: שיובני. מסנאי ארי תקפוני. מבעלי דבבי. ארי אתגברו עלי: יקדמני ביום אידי ויהי יהוה משען לי: יקדמוני ביום מלכותי. והיה מימרא דיין. סמך לי: ויצא למרחב אתי יחצני כיתחפין בי: ואפיק דרוחא יתי. שיובני ארי אתרעי בי: יגמלני יהוה בצדקתי כבר ידו ישוב לי: אמר דוד ישלמנני יי פוכותי. ככריות ידו יתיב לי: כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי מאלחי: ארי נטרית אורחן דתקנון קדם יי. וקא הליכית ברשע קדם אלהי: כי כרמשפטו נגדי וחקתיו לא אסור ממנה: ארי כל דינותי גנן לקבלי למעבדהון. וקימוהי לא עדית מנחון: ואהיה תמים לו ואשתמרה מעוני: והיות שלים ברחלתיה. והיות נמיר נפשי מחובין: וישב יהוה לי בצדקתי כברי נגד עיניו: ואתיב יי. לי פוכותי. ככריותי קדם מימריה: עסיחסיד תתחסד עסיגבור תמים תתמם: אברהם דאשתכת חסיד קדמך כן אסניתא למעבד חסדא עם

כר אדם. גרמיא האליון. כל בית ישראל אנון. האנון אמריו. יבישו גרמנא. פסק ספורנא אבדנא קנא: לכן הנבא ואמרת אליהם כודאמר אדני יהוה הנה אני פתח את קברותיכם והעלתי אתכם מקברותיכם עמי ודבאתי אתכם אגד אדמת ישראל: כן אתנבי ותימר להון. כדנן אמר יי אלהים. האנא פתח ית קבריכון. ואסיק יתכון. מקבריכון עמי. ואעיל יתכון לארעא דישראל: וידעתם פיראני יהוה בפתחי את קברותיכם ובהעלתי אתכם מקברותיכם עמי: ותדעון ארי אנא יי. כר אפתח ית קבריכון. וכד אסיק יתכון. מקבריכון עמי: ונתתי רוחי בכם וחיותם והנחתי אתכם על אדמתכם וידעתם כי אני יהוה דברתי ועשיתי נאם יהוה: ואתין רוחי בכון ותיחון. ואשרי יתכון על ארעכון. ותדעון. ארי אנא יי. גזרית במימרי ואקיים אמר יי: ערי

הפטרה לשביעי דפסה (כשואל ב' כ"ב)

וידבר דוד ליהוה את דבריו השירה הזאת ביום הצלי יהוה אתו טקף בראיביו ומקף לאור: ושבת דוד בגבואת קדם יי. ית פתגמי תושבחתא הדא. על כל ימיא. דשויב יי. ית ישראל מיד כל בעלי דבביתון. ואף לדוד מתרבא דשואר: ויאמר יהוה סדעי ומצדתי ומפקדילי: ואמר יי. תוקפי ורוחצני ומשויב יתי: אלהי צירי אהסדכו מגני וקרן ישעי משגבי ומנסי משעי מחמס תשעני: אלהי דאתרעי בי קרבני כדחלתיה. תוקפי דמן קדמוהי מתייב לי תקופ ופרקן לאתגררא על בעלי דבבי. רחצני העל מימריה אנא רחיו בעדן עקא. מגין עלי מבעלי דבבי. ואמר לארמא קרני בפורקניה. סומכני דהיה מימריה סמך לי כד הוית עריק מן קדם רדפי. פרקני מבעלי דבבי. ואף מיד כל חטופין שויב יתי: מחקל אקרא יהוה ומאיבו אישע: אמר דוד בתושבחתא אנא מצלי קדם יי. דבכר עדן מבעלי דבבי פריק יתי: כי אפפני משבירי מות נחלי בליעל יבעחני: ארי אקיפתני עקא. פאתא דיתבא על מתברא וחיד לית לה למיכד. והיא מסוכנא לממת. סיעת חייבין בעיתת יתי: חבלי שאר סבני קדמני מקשימות: משרית רשעין אקפוני. קדמוני דמוינין במני קמול: בצירלי אקרא יהוה וארי אלהי אקרא וישמע מהיכלו קולי ושועתי פאזוני: אמר דוד כד עיקא לי אנא מצלי קדם יי. וקדם אלהי אנא מתחנן. ומקפיר מהיכניה צלותי. ובעותי קדמוהי

(* ויתגעש קרי) שמת לב (ב) (בתר תורה) (* ויהם קרי) (* משפטיו קרי) ורעה

ורעיה. יצחק דהיה שליח ברחלתך. בכן
 אשלימתא מימר רעותך עמיה: עם נבר התבר
 ועם עקש התפר: יעקב דהיה בבריותא קדמך
 בהרוא בנוהי מבר עממא. אפרישתא ורעיה
 מבר פסוקא. פרעה ומשריתיה דחשיבו מחשבון
 על עמך בלביתתו במחשבתהו: ואת עם עני
 תושע ועיניו ערומים תשפיל: וית עמא בית
 ישראל דמתקרו בעמא דהין עם חשוד את עתיד
 למפרק. ובמירך תקיפא דמתגברין עליהו
 תמאד: כיראתה נירי יהוה ויהוה יגיה חשבי:
 ארי את הוא מאריה נהוריה דישראל יי. ויי
 יפקיני מחשוכא לנהורא. ויהויני בעמא
 דעתיד למית לצדיקא: כי בבה ארוי גרוד
 באלהי אדגשוד: ארי במירך אסני משרין.
 ובמיר אלהי אכביש כל כרכין תקיפין: האל
 תמים דרבו אמרת יהוה צרופה מן הוא לכל
 חסים בו: אלהי דכונא אורחיה. אוריתא
 דיי בהורא היא. תקופה הוא. לכל דמתרחצין על
 מימריה: כי מירא מברעדי יהוה ומי צור
 מברעדי אלהינו: בכן על נסא ופורקנא דתעביד
 למשיחך ולשארא דעמך דישתארו יודין בר
 עממא אומיא ולשנא. וימרון לית אלה אלא יי
 ארי לית בר מנד. ועמך יימרון לית דתקופה אלא
 אלהנא: האל מעוזי תול ויתר תמים דרבו:
 אלהי דסעיד לי בחיקא. ומתקין שליח אורחי:
 משה רגליו כאילתא. ועל בית הוקפי יקומני:
 מלמד ידי למחמה ונחת קשת נחשה ורעתי:
 מליף ידי למעבר קרבא. ומתקופה פקשת נחשא
 דרעי: ותתן לי מן ישעה וענתה רבני: ויהבת
 לי תקופה פרקתי. ובמירך אסניתי: תרחיב
 צעדי תחתני ולא מערו קרסני: אסניתא פסעתי
 קדמי. ולא אודענא רבובתי: ארדפה איבי
 ואשמדם ולא אשוב ערבותם: רדפית שנאי
 ושיציתני. ולא תבית עד דגמרתני: ואכלם
 ואמחצם ולא יקומין ויפלו תחת רגלי: ושיציתני
 וגמרתני ולא יכירו למקם. ונפלו קמילין תחות
 פרסת רגלי: ותורני חיל למחמה תכריע קמי
 תחתני: וסעדתי בחיקא למעבר קרבא. תפרתא
 עממא דקימין לאבאשא לי תחותי: ואיבי תתה
 לי ערף משנאי ואצמיתם: וסנאי. תפרתא קדמי
 מחורי קדל. בעלי דבכי ושיציתני: ישעו ואין
 מושיע אריותה ולא ענם: בען סעיד ולית לחון
 פריק. ומצילן קדם יי. ולא מתקבא צלותהו:
 ואשתקם בעפראין במיטחיות אדקם ארקעם:

ודשישתנון בעפרא דארעא. בסין שיקון פעמית
 בתון רפשתנון: ותפלמני מריבי עמי תשמרני
 לראש גנים עם לארדעתי יעברני: ותשויבני
 מפרונת עמא. תמניני רישא לעממא. עם דלא
 ידעית ופלחני: בני נבר יתפתשו לי לשמע
 און ישמעו לי: בני עממא יתברכו לי. לשמע
 און ישתמעו לי: בני נבר יבלו ויתגרו
 ממסגרותם: בני עממא יספון. ויוועון
 מבידניתהו: חריותהו וברוך צורי וירם אלהי צור
 ישעי: בכן על נסא ופורקנא דעבדתא לעמך
 אוריא ו אמרו קנים הוא יי. וברוך תקיפא דמן
 קדמותי כתיב לנא תקופה ופורקן. ומרמם.
 אלה תקופה פורקנא: האל הגות נקמת לי ומירד
 עמים תחתני: אלהי. דעביד פורענותא לי.
 ותבר תקופה נברי עממא דקימין לאבאשא לי
 תחותי: ומוציאי מאיבי ומקמי תרומני מאיש
 חסים תצילני: ופרקי משנאי. ועל דקימין
 לאבאשא לי תגברני. מנוג ומשרית עממין
 חמפין דעמיה תשויבני: על כן אודה יהוה
 בגנים ולשמך אומר: על כן. אודי קדמך יי
 בעממא. ולשמך אימר תושבחה: מגדלי
 ישועות מקבו ועשה חסד למשיחו לרוד ולרעו
 עד עולם: מסני למעבר פורקן עם מלכיה. ועביד
 טיבו למשיחיה. לרוד ולרעיה עד עמא: ערי

הפטרה ליו"ט א' דשבועות (יחזקאל ס' א)

ויהי ובשליש שנה ברביעי בחמשה חדש
 ואני בתוך הגולה על גבעה כבר נפתחו השמים
 ואראה מראות אלהים: והנה בתחתין שנין.
 לזמן דאשפח חלקיה פהנא רבא ספרא דאוריתא
 בבית מקדשא. בעורתא תחות אולמא דהיכלא.
 בפנינות ליליא פתר מעגני סיהרא. ביומי יאשנה
 בר אמן מלך שבטא דבית יהודה. בתמוז
 בחמשה לירחא. אמר נביא ואנא בנו בני גדותא
 על גהר כבר. אתפתחו שמיא. וחיות בחיוו נבואה
 דשרת עלי חיוו יקר שכניתא דיי: בחמשה
 חדש היא השנה החמישית לגלות המלך ויובין:
 בחמשה לירחא. היא שפא חמישיתא. לגלות
 מקרא יובין: היה היה דבריהוה אד יחזקאל
 בך ביוו חכהו בארין פשדים על גהר כבר ותהי
 עליו שם יד יהוה: מהוה הוה פתגם נבואה מן
 קדם יי. עם יחזקאל בר בוזי פהנא בארעא
 דישראל. תב תנינות ואתמלל עמיה במדינת
 ארע פשדאי על גהר כבר. ושרת עדהי. תמן
 רוח נבואה מן קדם יי: וארא והנה רוח סערה

באה מן הצפון ענן גדול ואש מתלקחת ונגה לו
 סביב ומתוכה פעין החשמל מתוך האש : וחיות.
 והא רות על עוקא אתי מן צפונא. ענן רב ואישתא
 משתדקבא. ויהורא ליה סחור סחור. ומנו עננא
 ומנו על עוקא. פעין חשמלא מנו אישתא :
 ומתוכה דמות ארבע חיות וזה מראיהו דמות
 אדם להנה : ומנוה. דמות ארבע ברין. ורין
 חזויהו. דמות אנשא להו : וארבעה פנים לאחת.
 וארבע כנפים לאחת להם : וארבעא אפין להא.
 וארבעא אפין לכל חד וחד. שמת עשר אפין
 לבריתא חדא. הוי מנין אפיא דארבע ברין שהין
 וארבעא אפין. וארבעא גפין לחדא. וארבעא גפין
 לכל חד וחד. שמת עשר גפין לכל אפא ואפא.
 שהין וארבעא גפין לבריתא חדא. הוי מנין גפיא
 דארבע ברין מאתו וחמשין ושאת גפין : ורגליהם
 רגל ישרה וכף רגליהם ככף רגל עגל
 ונגצים פעין נחשת קלל : ורגליהו רגלין
 פיונן. ופרסת רגליהו. פפרסת רגלין סגלגלן.
 ומזיען עקמא במהכחון. ומנצצן. פעין נחש
 מצודהב : וידו אדם מתחת כנפיהם על ארבעת
 רבעיהם ופניהם וכנפיהם לארבעתם : וידו ידו
 אנשא. עבד להו מתחת גפיהו. על ארבעא
 סטריהו. למחתי בהו גומרין דאישא מפיני
 פרוביא מתחת ריקעא דעל רישיהו. למיתן על
 הופני סרפא למורק על אתר רשיעיא לאדא
 חיביא עברי מימריה. ואפיהו וגפיהו שון
 לארבעתיהו : חברת אשה ארצחותה כנפיהם
 לאיספו בלכתו איש ארבער פניו ילכו : מכונן.
 חדא לקביל חדא גפיהו. לא מתחזון במיזדהו.
 בריא לקביל אפיהו אזא : ודמות פניהם פני אדם
 ופני אריה ארצחיהו לארבעתם ופני שור
 מהשטאור לארבעתו ופני נשר לארבעתו : ודמות
 אפיהו אפי אנשא. ואפי אריא עבד מימינא
 לארבעתיהו. ואפי תרא עבד משמאלא
 לארבעתיהו. ואפי נשר לארבעתיהו : ופניהם
 וכנפיהם פרדות מלמערה לאיש שתים חברות
 איש ושתיים מכפות את גייתיהנה : ואפיהו.
 וגפיהו פריסין מלעילא. לחדא. תרתין מכונן
 חדא. ותרתין מכסון. ית גייתיהו : ואיש ארבער
 פניו ילכו ארצחיהו יהיה שמת הרוח ללכת ילכו
 לא יספו בלכתו : ובריא. לקביל אפיהו אזא.
 לאתר דהוי תמן רעוא למיזל אזון. לא מתחזון
 במיזדהו : ודמות החיות מראיהם בנחליאש
 בערות במראה תלפידים היא מתהלכת בין החיות
 ונגה לאש ומן האש יוצא ברק : ודמות בריתא

חזויהו כגומרין דאישא. בערין כחיוו בעוריא.
 אישתא. משתדקבא בין בריתא. ויהורא
 לאשתא. ומן אישתא גפיק ברקא : והחיות יוצא
 ושוב כמראה הזק : ובריתא באשתלוזיהו
 למעבר רעות רבונתו דאשרי שכונתיה במרומא
 עילא מנהון. כאנפא עינא למחוי חזון ומקפן ית
 עקמא. ותיבן ברית חדא. ומקלין כחיוו ברקא :
 וארא החיות והנה אופן אחד בארץ אצל החיות
 לארבעת פניו : וחיות בריתא. והא גלגל חד משתי
 כמלרע כרום שמיא. בסמר בריתא לארבעא
 אפיהו : מראה האופנים ומעשיהם פעין תרשיש
 ודמות אחד לארבעתו ומראיהם ומעשיהם
 כאשר יהיה האופן בתוך האופן : היוו גלגליא
 ועבריהו פעין אכן טבא. ודמות חד לארבעתיהו.
 וחזויהו ועבריהו. כמא דהוי גלגל בנו גלגל :
 על ארבעת רבעיהו בלכתם ילכו לא יספו בלכתו :
 על ארבעא סטריהו במיזדהו אזון. לא מתחזון
 במיזדהו : וגפיהו ונבה להם ויראה להם ונבתם
 מלאת עינים סביב לארבעתו : וגפיהו שון לקביל
 ריקעא. ורומא להו ודחיקן אנון. וגפיהו. כון
 עניו. סחור סחור לארבעתיהו : ובלכת החיות
 ילכו האופנים אצלם ובהנשא החיות מעל הארץ
 ינשא האופנים : ובמיזל בריתא. אזון גלגליא
 לקבליהו. ובאתרמא בריתא כמלרע כרום שמיא.
 מתרמין גלגליא : על אשר יהיה שם הרוח ללכת
 ילכו שמה הרוח ללכת והאופנים ינשא לעמתם
 כי רוח החיה באופנים : על אתר דהוי תמן רעוא
 למיזל אזון. לתמן רעוא למיזל. וגלגליא. מתרמין
 לקבליהו. ארי. פרוח בריתא בגלגליא : בלכתם
 ילכו ובעמדם יעמדו ובהנשא מעל הארץ ינשא
 האופנים לעמתם כי רוח החיה באופנים :
 במיזדהו אזון. ובמקמהו קימין. ובאתרמיהו
 כמלרע כרום שמיא. מתרמין גלגליא לקבליהו.
 ארי. פרוח בריתא בגלגליא : ודמות על דראשי
 החיה ריקע פעין הקרח הנורא נמוי ערראשיהם
 מלמעלה : ודמות. על רישי בריתא ריקעא. בעין
 גליד חסין. מרפן על רישיהו מלעילא : ותחת
 הרקיע כנפיהם ישרות אשה ארצחותה לאיש
 שתים מכפות להנה ולאיש שתים מכפות להנה
 את גייתיהם : ותחת ריקעא. גפיהו מכונן.
 חדא לקביל חדא. לחדא. תרתין מכסון להו.
 ולחדא. תרתין מכסון להו. ית גייתיהו : ואשמע
 אתיקול כנפיהם פקול מים רפים פקול שדי
 בלכתם קול המלה פקול מחנה בעמדם תרפינה
 כנפיהו : ושמיית ית קל גפיהו. פקל מין סגיאין

כלא

(בטר תורה) שמות לד (ה)

(*) וידו קיי

בקרא מן קדם שדי במהרהוון קל מלוחוון פד
 מדין ומברכן ית רבנחון קיימא מרד ערמיא .
 בקל משרית מלאכי מרומא . במקמהון משתקן
 גפיהון : ויהיקל מעל לרקיע אשר עיראשם
 בעמדם תרפינה בנפיהו : ובזמן דהוי רעוא
 קרמתי לאשמעא קל דבורא לעבדוהי גבוי
 ישראל הוי קלא . ומשתמע מעלוי רקיעא דער
 רישיהון . במקמהון משתקן גפיהון מן קדם
 דבורא : ומעל לרקיע אשר עיראשם פמראה
 אבן ספיר דמות פסא ועל דמות הפסא דמות
 פמראה אדם עליו מלמעלה : ומעלוי רקיעא דער
 רישיהון . פחיוז אבן טבא דמות פרסיא . ועל
 דמות פרסיא . דמות . פמראה אדם . עלוהי
 מלעיקא : וארא בעין השמל פמראהאש בית
 לה סביב פמראה מתניו ולמעלה וממראה מתניו
 ולמטה ראיתי פמראהאש ונגה לו סביב : וחזית
 בעין השמלא . פחיוז אישתא מגיו זה סחור סחור .
 חיוז יקר דלא יכלא עינא למחזי וקא אפשר
 לאסתכלא ביה ולעיר . וחיוז יקר דלא יכלא עינא
 למחזי וקא אפשר לאסתכלא ביה וקרע . חזיתי
 פחיוז אישתא . וזיהורא ליה סחור סחור : פמראה
 הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם בן מראה
 הנגה סביב הוא מראה דמות כבודיהוה ואראה
 ואפל ערפני ואשמע קול מדבר : פחיוז קשתא .
 דהוי בעננא ביומא דמטרא . בן חיוז זיהורא סחור
 סחור . הוא . חיוז דמות יקרא דיי . וחזית
 ואשתפחית על אפי . ושמעית קל דמתמלך :
 ויאמר אלי בן אדם עמד עירגליה ואדבר אתך :
 ואמר לי בר אדם קים על רגלי . ואמלך עמד :
 ותבא בי רוח פאשר דבר אלי והעמדני עירדגני
 ואשמע את מדבר אלי : ועלת בי רוחא . פד מלך
 עמי . ואקומתני על רגלי . ושמעית . ית דמתמלך
 עמי : ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדוד
 ברך כבודיהוה ממקומו : ונטלתני רוחא .
 ושמעית בתרי . קל זע סני . דמשבחון ואמרין
 בריך יקרא דיי מאתר בית שבינתיה : ע"י

הפטרה לשבת חוה"מ סוכות (יחזקאל סי' ל"ח)

ויהי דבריהוה אלי לאמר : וזהו פתגם
 נבואה מן קדם יי עמי למימר : בן אדם שים
 פניך ארצנו הפנוג נשיא ראש משך ותובל
 והנבא עליו : בר אדם . קביר נבואה על גוג
 ארע מוג . רב ריש משך ותובל . ואתנבי עלוהי :
 ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אקיה גוג נשיא
 ראש משך ותובל : ותימר . פדנן אמר יי אלהים .

האנא שרת רגזי ערך גוג . רב ריש משך ותובל :
 ושוכבתיה ונתתי חתים פלחיה והוצאתי אותה
 ואת פלחיה סוסים ופרשים לבשי מכלוד פלם
 קהל רב צנה ומגן תפשי חרבות פלם : ואתבנינה .
 ואתיו שירין בלסחך . ואפיק יתה וית פל
 משריתך סוסון ופרשין . לבושי גמר פלחין .
 משרין סניאין דמונין בעגילין והריסין . אחרי
 סיפין פלחון : פרס כוש ופוט איהם פלם מגן
 וכובע : פרסאי . כושאי ופוטאי עמהון . פלהין
 מונין בעגילין וקילסין : גמר וכל אנפיה בית
 הונרמה ירפתי צפון ואת פל אנפיו עמים רבים
 אתך : גומר וכך משריתתה . מדינת גרממא .
 סיפיי צפונא וית פל משריתחון . עממין סניאין
 דעמד : הכן והכן קה אתה וכדקתיה הנקתלים
 עדה והיית להם למשמר : אודרו ואתמן קה . איה
 וכך משריתך דאתפנשו ערך . ותהי להון למטרא :
 מימים רבים תפקד באחרית השנים תבוא אל
 ארץ משוכבת מחרב מקצת מעמים רבים על
 תרי ישראל אשר יהיו לחרבה תמיד והיא מעמים
 היצאה וישבו לבטח פלם : מיומן סניאין תמני
 משריתך . פסוף שניא . תהך על ארעא דתבו
 עמה מקטורי חרבא . דאתפנשו מעממין סניאין .
 על טורי ארעא דישראל . דהוי דחרבא תדירא .
 ואנון מביני עממא אתגליאו . ויתבו לרחצן
 פלחון : ועלית פשווא תבוא בענן לבסות הארץ
 תהיה אתה וכדאנפיה ועמים רבים אתך : ותפק
 פאתרגושא תיתי . פעננא . דסליק וחי ארעא
 תהי . אית וכך משריתך . ועממין סניאין דעמד :
 כה אמר אדני יהוה והיית ביום ההוא יעלו דברים
 עיר לבנה וחשבת מחשבת רעה : פדנן אמר יי
 אלהים . ויהי בעננא ההוא . יסקון הרחרין על
 כרך . ותחשוב מחשכן בישן : ואמרת אענה
 עיר ארץ פרוזות אבוא השקמים ישבו לבטח פלם
 ישבים באין חלמה וברית ודלתים אין להם : ותימר .
 אפק על ארעא דיתבא קרוי פצחיא . אהך על
 עמא דשקמין . ושרן לרחצן . פלחון . יתבין בלא
 שורא . ודשין ועברין לית פהון : לשלך שךך
 וככו בן להשוב ירה עיר חרבות וישבות וארעם
 מאספ מגוים עשה מקנה וקנין ישבי על טבור
 הארץ : למכו בוא וקמעדי עדאה . לכנשא
 משריתך על חרבתא דאתתבא . ועל עמא
 דאתפנשו מביני עממא . אצחחו בנכסין וקנין .
 יתבין על תוקפא דארעא : שבא ורדן וסחרי
 תרשיש וכדכפיריה יאמרו קה השלך שלל אתה
 בא הקבו בן הקהלת קהלק לשאתו פסח והב

ויהי בעדנא ההוא. ביום מיתי נוג על ארעא
 דישראל. אמר יי' אלהים. ידלק רגוי בחמתי:
 ובקנאתי באש-עברתי דברתי אסלא. ביום ההוא
 יהיה רעש גדול על אדמת ישראל: ובאתגלאת
 פורענותי במדקק אישת רגוי מליקית במימרי.
 אם לא בימא ההוא. יהי זיע סגי. על ארעא
 דישראל: ורעשו מפני דגי תים ועוף השמים
 וחית השדה וכר-הרמש הרמש ער-האדמה וכר
 האדם אשר ער-פני האדמה ונהרסו התרים ונפרו
 המדרגות וכר-חומה לארץ הפוד: ויועזן מן
 קרמי. נוגי ימא ועופא דשמיא והית פרא. וכר
 רחשא דרחיש על ארעא. וכר אנשא. דער אפי
 ארעא. ויתפנרון טוריא. ויתלשון מגדליא. וכר
 שור רם לארעא יתחמר: וקראתי עריו לכר-הרי
 חרב נאם אדני יהוה חרב איש באהיו תהיה:
 ואזמנניה למפל כחרבא על טורי עמי. אמר יי'
 אלהים. חרב גבר באחוזי תהי: ונשפמתי אתו
 בדבר וברם וגשם שופת ואבני אלגביש איש
 וגפרית אמטיר עריו וער-אנפיו וער-עמיו רבים
 אשר אתו: ואתפרע מגיה בזותא ובקמלא.
 וכמר מגבר ואבני אלגביש אישחא וגפריתא.
 אממר ערזתי וער משותיתיה. וער עממין סגיאין
 דעמיה: והתגדלתי והתקדשתי ונודעתי לעיני
 גוים רבים וידעו פראני יהוה: ואתרבי ואתקדש.
 ואגלי גבורתי. לעיני עממין סגיאין. וידעו ארי
 אנא יי': ער

לקחת מקנה וקנין לשלל שכל גדול: שבא ודדן.
 ותגרי ימא וכל פלכחא ימרון קך. הלמכו פוא
 את אתי. הלמעדי עדאת פנישתא משריתך.
 למשב ססא ודהב. למשי נכסין וקנין. למעדי
 עדי סגי: לכן הנבא בראדם ואמרת לוג כה אמר
 אדני יהוה הלא ביום ההוא בשבת עמי ישראל
 לבטח תדע: בכן אתנגי בר אדם. ותימר לוג.
 פדנן אמר יי' אלהים. הלא בעדנא ההוא. פד
 יתבין עמי ישראל. לרחצן תדע פורענות גבורתי:
 ובאת ממקומך מירכתי צפון אתה ועמים רבים
 אתך לכבי סוסים כלם קהר גדול וחור רב: ותהך
 מאתרך מסיפי צפונא. את. ועממין סגיאין דעמך.
 רכבי סוסון פדהון. משריון ועם סגי: ועלית על-
 עמי ישראל כענן לבסות הארץ באחרית הימים
 תהיה והביאותיך על-ארצי למען דעת הגוים אתי
 בתקדשי כה לעיניהם נוג: ותפק על עמי ישראל.
 פעננא דסדיק וחפי ארעא. בסוף יומיא תהי.
 ואיתיך על ארע בית שכניתי. בדיד דידעון
 עממיא פורענות גבורתי. פד אתקדש בך. ויהון
 חון פפורענותך נוג: כה אמר אדני יהוה האתה
 הוא אשר-דברתי בימים קדמונים ביד עבדי נביאי
 ישראל הנבאים בימים ההם שנים להביא אותך
 עליהם: פדנן אמר יי' אלהים. האת הוא המליקית
 בימי קדם. ביד עבדי נבוי ישראל. דאתנביאו.
 בימא האנון מלקדמת דנא שנין סגיאין. לאיתאת
 יתך עליהון: והיה ביום ההוא ביום פואגוג על-
 אדמת ישראל נאם אדני יהוה תעלה חמתי באפי:

נשלם זה הספר ביום שבת כי בו מוב א"ך לחרש מנחם הרנ"ח

דקדוק התרגום

פרשת שמות

עד לא עאלא לוחהון. היתא ילדן: נ"ב ה"ג בל רבים
 וב"ה בישנות. וכ"ב היא"ר והר' מ"ל. ודכותה אם יהיה נרחק.
 אם יהיוון גדוותך. והוא שם כלל. כמו סוס פרעה. שור וחמור
 ע"כ: ותוניק ליד וכו' נ"ב בני"ש ותוניק קר' והר' ע"כ:
 למא דין שבקתון וכו'. נ"ב כ"ה בקצת נ"ו וכ"ב היא"ר וברוכן
 למא דנן. וכ"ב הרמ"ל ו"ל. ע"כ: ואתגלי יקרא דיל' וכו'
 נ"ב ה"ג מלאכא ול"ג יקרא. וכ"ה בכל הנוס' הישנות. ע"כ:
 לא תהכון ריקנין נ"ב בני"ג נסוי ריקן. ובמס' התר' מביא שתי
 הנוס'. ע"כ: מא דין בידך. נ"ב בני"ש מא דין בידך. ובמס'
 התר' הביא ב' הנוס'. וכ"ב הרמ"ל. ע"כ: ואמר רמיהי
 לארעא. נ"ב כ"ה ברוב היש' בחור"ק. וכ"ב רמ"ל. אבל רמיהי
 הוא הר' השליבוהו. ע"כ: ואחיד בהנבחה. נ"ב בני"ש ואחיד

וכ"ב הרמ"ל. אבל גיר' ואיחד משבשתא. ע"כ: ועמיק לישן
 אנא. נ"ב בני"ש השין דגש. ע"כ: הא מדסגיאין כען וכו' נ"ב
 בקצת בני"ש הא סגיאין. ע"כ: ותקפה פולחנא. נ"ב כ"ה בני"ש
 בל' וכו'. ע"כ: ויהעסקון בה נ"ב נ"א ביה. ע"כ: למא תעביד
 כרון לעבדך. נ"ב בני"ש מתעביד. וכ' הרמ"ל דה"ג. ודלא
 כנ"א תעביד. וכ"ב היא"ר. ועי' שו"ש המעם. ע"כ: אבאיש
 לעמא הדין. נ"ב בני"ש נר' אתבאיש. וכ"ב היא"ר והרמ"ל
 ו"ל. וכן תר' יעשה את אחותיו. יתעביד לאחתנא. ע"כ:

פרשת וארא

הבו לכוון אתא. נ"ב כ"ה בכל הספרים. וכו' במלכים
 א' י"ג ע"ש. ודלא כמ"ש היא"ר והנ"ל לתר' מופתא. ע"כ:
 אתיקך לבא דפקעה. נ"ב כ"ה נסת"י. וכ"ב היא"ר וכ"ה במס'
 התר' (בתר תורה) שמות לד

נ"ב כצ"ל יא"ר הרמ"ל. ע"כ: וְשִׁבְתֶּנּוּ עִמָּנוּ. נ"ב כ"ח נוסת"י
וכ"ב הר"י"ן והיא"ר והרמ"ל ז"ל. ע"כ: מְרִיר עוֹמְרָא. נ"ב בני"ש
מְרִירָא קר' ותר' וכ"ב היא"ר וכ"ה במס'. ע"כ: סב צְלוֹחִית
חדא. נ"ב בני"ש צְלוֹחִי וכ"ב היא"ר ז"ל. ע"כ: מְתַבְּרִין
דבית עמלק. נ"ב כצ"ל. וכ"ה בני"ש. ונס בדפוסים דלא כאותם
המכנים לתר' מְתַבְּרִין. דאינם אלא מרמזין רמ"ל. ע"כ:

פרשת יתרו

בתר דְשִׁבְתֶּנּוּ. נ"ב כצ"ל דלא כנ"א דְפְּתַרְהָהּ הרמ"ל.
ע"כ: חמוך יתרו אֶתִּי לותך. נ"ב בכל הישנות גר' אֶתִּית. וכ"ב
היא"ר. ושכן הוא במסרה. וכ"ב הרמ"ל. והטעם ב' יא"ר מפני
שכבר אמר ויבא יתרו וכו' דמשמע שכבר בא. ע"כ: פְּדִין תימר
לביה יע'. נ"ב ה"ג ולא פְּדִינן. ע"כ: וְאֶמְיִלִית יתכן וכו' נ"ב
בכל הישנות הניר' וְנִמְלִית כנו"ן. וכ"ב היא"ר. וכ"ב הרמ"ל שכן
עיקר. וכמוהו וכארי יתנשא יתְנַמֵּר. והנשא מלכותו. וְתַתְנַמֵּר.
אבל וְאֶמְיִלִית הוא ל' נסיעה. ויסע משה. וְאֶמְיִל. ע"כ: יתְנַמֵּר
י' לעני' וכו'. נ"ב בני" גר' מְתַבְּרִין. ע"כ: רְצִד אתמא. נ"ב
בני"ש גר' רְצִיד. וכן לקמן אל הערפל. תר' רְצִיד. ע"כ: לא
תִּימִי נ"ב כצ"ל דלא כנ"א תִּימִי. ע"כ: ולא יתְמַלֵּל עמנא נ"ב
כצ"ל. ועי' מ"ש בזה הרמב"ם ז"ל במורה ח"ב פ' ל"ג.
והרמב"ן ז"ל והרמ"ל. ע"כ: רְצִד אמימתא נ"ב עמש"ל. ע"כ:
פְּדִין תימר וכו' נ"ב כצ"ל דלא כנ"א פְּדִין. ע"כ: דְקָמָא תרים
חרבך. נ"ב בני"ש גר' קָא תְרִים. ול"ג דְקָמָא. וכ"ב יא"ר וכ"ה
במסורה התר'. וכ"ב הרמ"ל וכ"ה בקצת דפוסים. ע"כ:

פרשת משפטים

או דְקָוָת מוזהא. נ"ב כצ"ל דלא כנ"א קָוָת. ע"כ: אם
פִּישָׁת בעיני וכו' נ"ב כ"ה נוסת"י בתר'ו. וכ"ב היא"ר. וכן תרגמו
הרס"ג בערבי ק'בחת. וכ"ב הרמ"ל. ע"כ: וארי ירְשַׁע גבר.
נ"ב נוס' כל ספת"י הישנים יוֹדֵד וכ"ה במס' התר'. וכ"ב היא"ר
והרמ"ל ז"ל. ע"כ: ויולוט אֲבוּהִי וְאִמִּיהָ. נ"ב בקצת נ"ש
קָאבוּהִי וְקָאמִיהָ. ע"כ: ואף מְרִיהָ יתקטיל. נ"ב בני" דוקא
גרים מְרִיהָ בכ"ף. וכ"ב היא"ר ז"ל. ע"כ: דמי מיתא יפְלַגְוּ.
נ"ב כצ"ל בל' ככד. וכ"ה בישנות. וכ"ב הר"י"ן בח"ה. וכ"ב הרמ"ל
כמ"ג ובתר' בפ' מטות וחציה וְתַפְלִג וְלא וְתַפְלִגוּ. ועי' ברש"י
שם. ע"כ: אנון תִּיִין. נ"ב בני" הו"ד דגש וכ"ה גם בדפוסים. ע"כ:
תוויף בְּעַמִּי. נ"ב כצ"ל כבוי"ת לא בלמ"ד. וכ"ב יא"ר ורמ"ל.
ע"כ: מן חיוא תִּיאָא. נ"ב בני" דוקא הו"ד דגש. ע"כ: סהוד
שְׂקָרָא. נ"ב כצ"ל ע"ש חמור גְּמָל. ע"כ: שְׂרִים דינא. נ"ב כצ"ל
הש"ן בקמין. וכ"ה בישנות. ע"כ: ארי תְּעַרְעַר. נ"ב נוס' ספת"י
תַּפְנֵעַ. וכ"ב היא"ר ושכן הוא במס'. וכ"ב הרמ"ל ז"ל. ע"כ: ויה
מִשְׁתַּתְּקָא. נ"ב בני" גר' מִשְׁתַּתְּקָא. וכ"ב היא"ר. ע"כ: וְאֶשְׁגִּישׁ
נ"ב בני" גר' וְאֶתְבַּר. ועמ"ש בזה הרמ"ל ז"ל. ע"כ: לאנחא כהון
קָרְבָא. נ"ב בני"ש ל"ג קָרְבָא. ע"כ: ארי אֶתִּין בודכון. נ"ב
בני"ש גר' אֶמְסַר. ע"כ:

התר'. וכ"ב הר"י"ן בח"ה. וכ"ב הרמ"ל. ע"כ: דאתהפך
קְחִיָאָא. נ"ב ברוב הישנות גר' קְחִיָאָא. וכ"ב היא"ר בפ' שמות.
ושהוא ל' יחיד נ"ב כמו פְּחִיָאָא חורמן. ע"כ: ע"ש ע"כ: יוֹרְבִי נהרא
עורדענא. נ"ב בקצת נ"י יוֹרְבִי וצ"ע ע"כ: צִדוֹ עֵרִי. נ"ב כ'
הרמ"ל ל"ג אָרָא. ויש משהשם בגר' וברכתם גם אתי עכ"ל ע"כ:
ונפק משה מִיְרֵוֹת פּרעה. נ"ב כ"ה נסת"י. וכ"ב היא"ר והרמ"ל
ז"ל. ע"כ: ולא ימות מְבֹרָא וכו' נ"ב ה"ג באל"ף וכ"ב היא"ר
והרמ"ל ז"ל. ע"כ: כבישת ליה קְעַמִי. נ"ב ה"ג בלמ"ד. וכ"ה
בכל הישנות. וכ"ב היא"ר והרמ"ל ז"ל. ע"כ: כמפקי מן קרחא.
נ"ב בני"ש גר' יָת. וכ"ב היא"ר ז"ל בפ' מקץ. ע"כ:

פרשת בא

ואתהב ית משה וית אהרן. נ"ב בני" ל"ג ית יָת.
וכ"ב היא"ר והרמ"ל ז"ל. ע"כ: יהי בְּעַן מימרא דוי' וכו' נ"ב כ"ה
בנוס' דווקני. וכ"ב היא"ר והרמ"ל דלא כנ"א דגר' בְּיִין. ע"כ:
אָרִי בִישָׂא אֶתֹן סְבִירִין לְמַעַבְד לית קְבִיר אֶפְיִכוֹן
קְאֶסְתְּרָא. נ"ב כ"ה גירסתנו. וכ"ה בני' וכ"ב היא"ר והרמ"ל
ועי' מה שפי' בה הרמב"ן והיא"ר. ופי' הרמ"ל עולה ע"ג. ע"כ:
דְּבַתֵּר ריחיא. נ"ב כן הוא בכל הנ"ש דְּבַבִּית. וכ"ב היא"ר
ושהמסורה עליה דאיק. וכ"ב הרמ"ל ודלא כנ"א דְּבַבִּתֵּר. ע"כ:
גבר אֶמְרָא לביה אבא אֶמְרָא לביהא. נ"ב כצ"ל הא אֶמְרָא
והב' אֶמְרָא. יא"ר מ"ל. ע"כ: יה קיימא הדא קְזַמְנִיה. נ"ב
כ"ה נוס' הימן בלמ"ד וכ"ב היא"ר ז"ל. ע"כ:

פרשת בשרה

המדלית קְבִירִין. נ"ב הקויף בפת"ח. ע"כ: מורקנא דוי'
דִיעֵבִיד וכו' נ"ב בני"ש דִיעֵבִיד. וכ"ב היא"ר. ע"כ: על ימא
וְבוֹעֵרִי נ"ב ה"ג בל' ככד מורא לשון בקעים רבים. ע"כ: גבורתא
דוי' דִיעֵבִיד להון קרבין. נ"ב בני"ש גר' דִיעֵבִיד וכ"ב הרמ"ל
שכן צ"ל. וכ"ב מרש"י ואבן עזרא ושאר מפרשים. ע"כ: וְבַנְבִיאוֹת
משה. נ"ב כ' הרמ"ל ה"ג וְבַנְבִיאוֹת ולא וְבַנְבִיאוֹת ע"ש ע"כ:
וי' שְׁמִיהָ. נ"ב בכל הנ"ש וי' שְׁמִי קרא ותר'. וכ"ב חכמי
המוס'. וכ"ב היא"ר וכן ת"י בעמוס ה' ב' וכן שם בסו' מ' ה' שְׁמִי
קר' ותר'. וכ"ה גם בתר' ירושלמי וכ"ב הרמ"ל וגם בס' ירמיה
ויחזקאל מצאנו לרוב. ע"כ: וּמְבַחֵר גברווי. נ"ב כצ"ל קרא
ותר'. ע"כ: דִהוּהָ אמר סנאה נ"ב כצ"ל דלא כנ"י רטב'ן וְהוּהָ
רמ"ל. ע"כ: ליה אֵלֵהָ אלא את. נ"ב בע"ש ל"ג תי' אֵלֵהָ וכ"ב
הרמ"ל דאינה דוקא. ע"כ: דְּבַרְהִי בתוקפך נ"ב כ"ה נסת"י וכ"ב
מהר"ן וכ"ב היא"ר שנוסחת דְּבַרְהִי דוקא וכ"ב הרמ"ל ע"ש מלהא
במעמא ע"כ: תַּפּוּל עליהון נ"ב כצ"ל וכ"ב הר"י"ן והרמ"ל והמהרגם
תַּפּוּל ואינו מתר' יְדַמּוּ הַשְׁתִּיק לא כדעת ידבר. ע"כ:
אֶתֵר לְבִית שכינתך נ"ב ה"ג ול"ג מְתַקֵּן. ע"כ: וי'
מרכוּתִיהָ לְעַמָּא וכו' נ"ב כ"ה נוסת"י ועי' מה שהארך
בשבת נוס' זו הרמ"ל ז"ל. ע"כ: בְּדַשְׁמִיעֵן קדמוהו וכו' נ"ב
כצ"ל. ע"כ: דִיעֵדֵק דְגִיר כגילדא וכו' נ"ב כ"ה נוסת"י. וכ"ב
הר"י"ן והיא"ר והרמ"ל ז"ל. ע"כ: תיכו אֶגְשׁ הוהתיהו.

נ"ב כ"ה נסת"י בל' רבי"ם. יש עליה מסורת. ע"כ: ומשה נָסִיב ית וכו' נ"ב הנו"ן בקמץ. וכן בכליה ענינא מתרגם בל' בינוני. וְקָרִי. נְפִיק. עֲרִיר. ע"כ: אֶחָזְיָנִי כעו. נ"ב בכל ספת"י בחירק. כי הוא ל' זכר. אבל לנקבה יאמר אֶחָזְנִי. כמט שהרגם השקיני נא. אֶשְׁקֶנִי. המי נא. אֶרְבְּנִי כעו. ע"כ: ארי י' קָנָא עֲשִׂמִיה. נ"ב בני"ש קרא והר'. ע"כ: וכל בעירך דְּכָרִין תִּקְדָּישׁ. נ"ב בני"ש תִּקְדָּישׁ דְּכָרִין. וכ' הרמ"ל שכצ"ל כאן כפי צחות הלשון. ע"כ וכ"ג היא"ר ע"ש:

פרשת ויקהל

וְכָנַשׁ משה. נ"ב כ"ה נוס' ספת"י. וכ"כ היא"ר והרמ"ל ז"ל. וכתר' אונקלוס בכ"מ וְכָנַשׁ. ויאסף לבן וְכָנַשׁ כולן בל' קל וכן הקהל ל'. פְּנֹשׁ ולא אֶכְנִישׁ. וכן ת"י או יקהל שלמה. בכן פְּנֹשׁ. אבל ויקהל עליהם קרת. וְכָנַשׁ בל' כבד. ונר' הטעם לפי שהיה מירח ומחור אהריהם לאספם לפיכך תרג' בל' כבד. ע"כ: ומיתן נזריא עַל נשיא. נ"ב כ"ה נוס' תי' דלא כמ"ש היא"ר ע"כ: ע"כ: ביראה עֲזָרָא. נ"ב כצ"ל באלף. אבל לקמן עֲזָרָן נר' ע"כ: ואשלים עמיה רוח מן ק' יי'. נ"ב כ"ה נוסת"י דל"ג נבואה. לפי שאינו אלא רוח חכמה כמו שטססים אח"כ מלא אהם חכמת לב. ע"כ: וְעֵבֶד בצלאל. נ"ב כ"ה נוסת"י. וכ"כ בססו' התר' כפר' וישב ע"פ ועשה לו כהונת פסים. ועיין מה שהאר"ך כיה הרמ"ל ז"ל. ע"כ:

פרשת פקודי

ועבר ית אפודא דְּהַבָּא. נ"ב בני"ש דדהבא. ע"כ: דְּקָא יחבוע. נ"ב בקלף ישן נר' קָא יחבוע. ע"כ: פתח מְפָרֵשׁ קְדָשׁ רי"י. נ"ב בספת"י ל"ג פְּנִינָה דְּעֻזְקָא הכא. וכ"כ היא"ר והרמ"ל ז"ל. וכן בצווי כפר' הצוה ל"ג לה. והטעם לפי שלא היה הציץ מפותח כחותם הטבעת אלא היה הכתב בולט בו. כמ"ש הרמב"ם ז"ל בהל' בלי המקדש. ע"כ: וּמִקְדָּשֵׁי מִנְיָה. נ"ב כצ"ל דלא כנ"א וְיִקְדָּשֵׁי ע"כ:

פרשת תרומה

נחבא חד מְסַמְרָא מכא. נ"ב בני"ש נר' בתרויהון מְסַמְרָה מפי' ה"א. ע"כ: אֶתְרָא לאריחא. נ"ב ב' הרמ"ל דהכי נר'. ול"ג קְאֶתְרָא. וכ"כ רש"י ז"ל. ע"כ: דְּהַב דכי העביד וכו'. נ"ב בני"ש נר' דְּהַב וכתב הרמ"ל שכן צ"ל וכ"ג מדברי היא"ר ז"ל. ע"כ: קְפָרָא על משכנא. נ"ב בני"ש נר' קְפָרָא. ושתי הנוס' הביאן היא"ר ז"ל. ע"כ: וְתַעֲזֹרֶה ית יריעתא וכו'. נ"ב כ"ה בני"ש. ע"כ: וְסָרְתָא דיתיר. נ"ב ב' הרמ"ל כי בני"ש הסמך בשורק ונכון. ע"כ: יהו סכונין פְּרִישִׁיהוּן. נ"ב כנוס' יש' עַל רִישִׁיהוּן. ע"כ: עובר צִיּוּר. נ"ב בני"ש גר' צִיּוּר. וכ"כ היא"ר ז"ל. ע"כ: וְיַעֲרִיר ית אריחוי. נ"ב נ"א וְתַעֲרִיר. ע"כ:

פרשת תצוה

עַל הַרְרִין סטרהו ויהלפ. נ"ב בני"ש נים לְתַרְרִין וכו' ע"כ: כתב מְפָרֵשׁ קְדָשׁ רי"י: נ"ב בכל ספת"י ל"ג פְּנִינָה דְּעֻזְקָא. וכ"כ היא"ר. וכ"ה לקמן פר' פקודי. ע"כ:

פרשת תשא

יהו דין רי לדריכון. נ"ב בני"ש וגם חדשה מדוקדקה נר' קְדָמִי. וכ"כ היא"ר והרמ"ל ז"ל. ע"כ: עמיה רוח מן קדם יו' נ"ב כ"ה נוסת"י ול"ג נְבֻאָתָה. וכן לקמן כפר' ויקהל. ע"כ: לאלפא אֶמְפָּנִין. נ"ב בקלף ישן הנו"ן בקמץ. ע"כ: דְּיִהְיֶהוּן קדמנא נ"ב בני"ש דְּיִהְיֶהוּן. וכ"כ הרמ"ל. ע"כ: וְאִיתָו לתי. נ"ב בקצת נוס' ישנות האל"ף בחירק. ובקצתן בצירי וכת"ר לעיל כפר' סמך והביאו את אחיכם וְאִיתָו ע"כ: וקריבו נְכֶסֶן נ"ב סמך בקמץ. וכ"כ היא"ר דלא כנ"א נְכֶסֶין. ע"כ: פְּבִישָׁא אפיקוין נ"ב ה"ג ול"ג פְּבִישָׁתָא ע"כ: וְאִיתָו מן בשהא. נ"ב ה"ג וב"ה בכל הישנות. ופי' והשיב הכעס או הגזרה מן הרעה וכו'. ובקצת ישנות האלף בקמץ. ע"כ: קריבו יְדִיכוֹן יומא דין

דקדוק ההפטרות

עומד ומשמש א"כ יבוא על נכון הוי"ו בפתח כי הוא דבר שאין לו הפסק והוא המיד. וע"ר מה שפי' ז"ל בפ' ואברכהו שבא הוי"ו בפתח שהקב"ה מברכו תמיד לא"א ע"ה: הפטרת וארא הַנְּגִי הכיר: והכרתו מִפְּהַךְ המ"ם כסנו בכל סת"י ומסיר עלה ל': הפטרת בשלח המתגדברים. המ"ם געי: מחצצים. החי"ת געי והשוא שבצד"י נע: עורי עוררי. שנים הראשונים מלרע והאחרונים מלעיל. רר"ק: רכבי אתונות צחורות. התרגום על אתנן רחשקן מגורת מחושקת כסף: ומתבררין. כן היא הגרסא בישנות והוא ע"ר או"ל זה בוח לו אחד וזה בורר לו אחד וגו' ופשוט: חקקי רב. הקיפון רפיוו והשוא נח. וכ"כ רש"י ז"ל: המשפטים. הח"א געי: בתענד העי"ן

הפטרת שמות והמלח במשט אחת ומלרע: המלחת התי"ו רפה בסת"י: וְתִתְקַדְּרִי השוא נח אף שיש געיא כי אהיות אהד"ע לא ינעו כי אם בשוא פתח וכ"כ בשורש יהודה בפירוש וטעות נפל בפי הדמיון: וְאֶכְסְךָ כולחו ווי"ן דבענין קמץ זולתי וי"ו זה בפתח כתיבאן המדוקדקות ובירושלמים ומסיר עליה ל' פתח נם ככ"ד גדול בפתח ומסיר עליה מכווץ ל' פתח בענין. ור"ל שכל הענין מדבר בלשון עבר בקמץ וזה לבדו בפתח. ושבו צאתי כן להרב בעל לשון למורים שב' כן בפירוש וכ"כ הר"ק בשמואל ב' א' פסוק ואעמוד עליו וג"ל לתת מעם הוא שיה' ית בהנא רבא וקאי על אהרן קדוש ה' הכהן הגדול לפי שאהרן לא פסק המיד משמושו אף בעה"ב כארז"ל על פסוק שם סת אהרן יבר' מה להלן עומד ומשמש אף כאן

דקדוק התרגום

העין בשוא פשוט בכל פת"ו והירושלמיים והוא נח והגון בפהח:
 נחל קישון גרפם. התרגום נחלא קישון תברינון. פי' דרך
 המים הנגרים כמורד כשהן שוטפים ויורדין בסלעים הם משתברים
 ומשברים כל הגשם עמהם. ומה יש לפרש היא דפ"ב דפסחים
 ולא במים הגדולים עיין ר"ן ברף דל"ם ע"א כהר"ף ז"ל: עקביו
 הקי"ף דגש: ומתצה וחלפה. התרגום בישנות פעה וכן גרים
 הערוך:

הפמרת יתרו פי את המרד. תיבת כי כרביע גם
 בירושלמיים: בְּמִקְדָּחִים. הקוף פתח בבת"י:
 שמעו שמיעו. בפשטא אחת והוא מלרע:

הפמרת משפטים תשקחו. התי"ו געו נ"ב: וְזָרַע. הוי"ו
 בקמץ לא בשוא. והכי טובח במסורה:

הפמרת תרומה ליסוד הצי"ת. ר' קמץ וכל אהנה וסוף
 פסוק כווחיה: וַיִּפְסְלוּ. הוי"ו געו:

חזוני שקיפים. המפחא כתיבת שקופים בהיגאן: אבן
 שְׁלֵמָה מִסֵּעַ. תיבת שלמה במארכה ותיבת מסע בטפחא בכל
 התיגאן: ובלולים. הלמ"ד דגש בבת"י: ויאחז. לא פסיק
 אלף בכל התיגאן:

הפמרת תצוה ובר צורתיו. הוי"ו געו: ואלה מדות
 המזבח בפשטא א' והיא מלרע: והקרבנות
 התי"ו בקמץ ומסיר עליה לית גם בירושלמיים כן בקמץ: ער
 המזבה. בפשטא אחת והיא מלרע: ומהאריאל. הה"א
 בפהח:

הפמרת תשא ויחביאם. הוי"ו געו: הצהרים. הה"א
 בגעיא וכן כולהו בצהרים הצהרים דכוותיה:

ויצקו. בגעיא והשוא נע: ויתפשושם. הוי"ו בגעיא: התקדרו.
 הה"א בגעיא: כי לא טוב. תיבת כי בטקף לא בהכיר: ענת.
 הגימל רפה: אשקה. השין שוא לכד והיא בדגש ורד"ק חולק:
 הפמרת ויקהל צרתן. בכל התיגאן אין געיא כצדי והשוא
 נח וכ"ה בירושלמיים והתי"ו רפה ועיניך

לטובח יכישו את ומפת בניקוד התרגום שבהיגאן שכן הוא:
 הפמרת פקודי והמקדחים. הקוף פתח בכל התיגאן:

דדלתות. לדלתי. התווין רפיות:
 והמזמרות. הה"א געו והשוא שבמ"ם נע:

הפמרת שקלים המתכנן. כירוב התיגאן המדוקדקים אין
 בה"א מאריך וא"כ השוא נח:

הפמרת זכור למשקה למלך. החי"ת שוא קמץ כי כן
 דינה וכ"כ רד"ק ז"ל וכן נמסר בהיגאן לחוד שוא

קמץ על חי"ת: ויפקדם. הוי"ו געו: לכו סרו. הסמך דגש
 בכל סת"י: אסף המאריך באלף והשוא שבמ"א נח: את אנג

מך. כל דסמך למ"ם פהח סגול: ואגידה לך. הלכד דגש:
 תלוא אם. אולא כלמר לא ברבוע בכל התיגאן: וישלחה.

למר בפתח בכל סת"י ומסיר עליה לחוד פתח וכן בירושלמיים:
 מהשלל. המי"ם געו: הנה שמיעו. בפשטא אחת בכל התיגאן

והיא מלרע: וימאסך. בכל התיגאן המאריך בוי"ד ובאלף אין
 שם מאריך וא"כ הקמץ הטף והשוא שבמסך נח לפי הדקדוק וכן
 הניחא דלקמן: ויחזק בכנף מעילו ויקרע. סימן זה מסר
 בידו מי שעתיד ליקרע כנף מעילו הוא שימלך ולזה אמר שאל לדוד
 בשכרה ננף מעילו כי מלך המלך הוי איתא באגרת וסביאו רד"ק
 ז"ל: ואשתהיה. האלף בגעיא: ניהם. לחוד קמץ בוי"ק:
 הפמרת פרה בהקדשי בכס לעיניהם. בה"א לא בכף
 בכל כתי"ו וכן יש בירושלמיים:

הפמרת החדש והיה. הוי"ו געו: ותגסך. תגין צירי:
 והנשיא. הוי"ו געו. וברכבם. בדפוסים

ובצאתם. ובכל סת"י. וברכבם ועיקר ובכלי שאטר תחלה בגעיא
 ובדרבו יצא שאין מותר לו לעשות קפגוריא. אמר כאן וברכבם יצאו
 כלומר בדרך העם שהם מצוים לעשותו קפגוריא אף הוא מצווה
 לעשותו קפגוריא עמהם וכמותם וכן ראיה להרכ רבי אברהם קדמון
 טחכמי צנעא יע"א כפי" כ"י ע"ש:

הפמרת יו"ט א' פסח תרבות. החי"ת בגעיא והשוא שבהיש
 נע על משקל עריכות וכן כולהו: ממחרת. מ"ם

ראשינה לבד געו וכן תיבת מפתח השניה: בהיות יהושע.
 ביי"ת געו: וישתחוו. התי"ו קמץ בוקף קסן. ומסיר עליה תרין:

נעלך. התי"ו געו:
 הפמרת ז' ש"פ סקעי. לרע: תשרת. החי"ת געו והשוא

נח מפני טעם הסקף וכ"ה בירושלמיים: וישלחו.
 הוי"ד געו: וכ"ה בהיגאן: ועיניך ערדמים תשפיר. תיבת

ועיניך במארכה לא בטפחא ותיבת רמים בטפחא. ותןרנלי. הוי"ו
 דגושה גם כירוב דפוסים והדגשה הוי"ו לחסרון האלף כמו ותאורני

וכמו חבשהו כמו ויבשהו וכ"כ בספר עינות הכישר דף נ"ז ע"ב:
 ואל יקשה בעיניך אז"ל בגמרא שבת ר"ח בר פאז מ"ד ארז

ורבעי זרית וגו' כדרכי אבהו דרבי אבהו רמי כתיב ותורני חיל
 ותניב ותאורני אמר חוד לפני הקב"ה רבש"ע וריתני וריתני ע"ב

דהתם דריש למסורת דכתיב חסר אלף לא מבח הקריאה ולה
 המצא שכתב רש"י עלה ותורני חסר אלף לשון מורה זריתני הוי

לך בפירוש דמבח חסרון האלף דרשו כך לכר שאם מפני הקריאה
 אם הוי"ו רפיה מלתא דפשיטא היא שהיא לשון זרייה ולא צ"י

לפרושה ורוק:
 הפ' שחהמ"פ כצאן ירושלם. בפשטא א' והיא מלרע:

והעליתי עליכם. הוי"ו געו: ותקרבנו
 עצמות. במארכה וטפחא בכל סת"י:

הפמרת יו"ט א' שבועות ענן גדול. אין כאן פסיק נ"ב:
 יהיה האופן. בפהח גם בקצת דפוסים:

ובהנשאם. הוי"ו געו נ"ב:
 הפ' שחהמ"ם הקהלת קהליך. יש קו רפה בקוף בכל

סת"י גם בירושלמיים יש קו על הקוף כי התי"ו
 הוא מאוחזיה השורש. שוב ראיתי במסורה הנהא שבסוף הכ"ד גדול
 שו היא דעה ב"א ע"ש בפלוגתיהו:

